

การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยที่ลงทุนและไม่ลงทุนใน
กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ในเขตกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวรัตนพร เสี่ยงลอย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
ตุลาคม 2546

332.63
ร๖7๖ก
ร.๖

การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยที่ลงทุน และ ไม่
ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ในเขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
นางสาวรัตนพร เสี่ยงลอย

12 ม.ค. 2547

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
ตุลาคม 2546

๒ 23653๐ ร.๖

รัตนพร เสี่ยงลอย (2546). *การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยที่ลงทุน และ ไม่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บ.ธ.ม. (การจัดการ).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลิ้มไทย.

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยที่ลงทุน และ ไม่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ในเขตกรุงเทพมหานคร ในปัจจัยด้านแรงจูงใจ ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์การลงทุน และ ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร โดยจำแนกตามเพศ อายุ รายได้ อาชีพ สถานภาพสมรส จำนวนบุตร และ ระดับการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้คือ ผู้ลงทุนรายย่อยอายุระหว่าง 20 – 50 ปี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ หรือ ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม คือ ผู้ที่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และ ผู้ที่ไม่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรม SPSS ในการวิเคราะห์ค่าทางสถิติ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ใช้การทดสอบค่า Chi-Square ค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของสเปียร์แมน และ Nonparametric แบบ Two Independent – Sample (Mann-Whitney U)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 31 – 40 ปี รายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 20,000 – 40,000 บาท อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน สถานภาพสมรสโสด ยังไม่มีบุตร ระดับการศึกษาปริญญาตรี
2. พฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครลงทุนเฉลี่ย 20,001 – 50,000 บาทต่อปี ลงทุนมากกว่า 1 ครั้งต่อปี มีการวางแผนการลงทุน กระจายความเสี่ยงในการลงทุน ระยะเวลาในการลงทุนระยะยาว (มากกว่า 1 ปี) มักลงทุนในสถาบันที่เป็นของรัฐบาล/รัฐวิสาหกิจ โครงสร้างผู้ถือหุ้นเป็นคนไทย หาข้อมูลในการลงทุนผ่านทางหนังสือพิมพ์/นิตยสาร และผู้ลงทุนรายย่อยตัดสินใจในการลงทุนด้วยตัวเอง
3. ปัจจัยในการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยในการลงทุนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าให้ความสำคัญด้านแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง
4. ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนี้
 - 4.1 เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในส่วนที่เกี่ยวกับการกระจายความเสี่ยง ข้อมูลในการลงทุน และ ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
 - 4.2 อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในส่วนที่เกี่ยวกับจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยต่อปี จำนวนครั้งที่ลงทุน การวางแผนในการลงทุน กระจายความเสี่ยงในการลงทุน ระยะเวลาในการลงทุน โครงสร้างผู้ถือหุ้น ข้อมูลในการลงทุน และผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
 - 4.3 รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในส่วนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.4 อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยต่อปี และผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.5 สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยต่อปี จำนวนครั้งที่ลงทุน กระจายความเสี่ยงในการลงทุน สถาบันที่ลงทุน โครงสร้างผู้ถือหุ้น ข้อมูลในการลงทุน และผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.6 จำนวนบุตรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยต่อปี จำนวนครั้งที่ลงทุน การวางแผนในการลงทุน กระจายความเสี่ยงในการลงทุน โครงสร้างผู้ถือหุ้น ข้อมูลในการลงทุน และ ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้านระยะเวลาในการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.7 ระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในทุกประเด็นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ยกเว้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างผู้ถือหุ้น

5. ปัจจัยในการลงทุนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

5.1 ด้านแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกระจายความเสี่ยงในการลงทุน ระยะเวลาในการลงทุน และผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ

5.2 ด้านวัตถุประสงค์ในการลงทุนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระยะเวลาในการลงทุน สถาบันที่ลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

5.3 ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนในการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้านจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยต่อปี ข้อมูลในการลงทุน และผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. อายุของผู้ลงทุนรายย่อยมีความสัมพันธ์กับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7. ปัจจัยการลงทุนกับการลงทุนมีความสัมพันธ์ในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Comparison of Factors Associated to Behavior of Retail Investors in Bangkok to Invest or
Not Invest in “ Retirement Mutual Fund ” (RMF)

AN ABSTRACT

BY

MISS RATANAPORN SIEANGLOY

Presented in Partial fulfillment of the requirements
for the Master of Business Administration Degree in Management
at Srinakharinwirot University

October 2003

Ratanaporn Seiangloy. (2003). *Comparison Factors Associated to Behaviors of Retail Investors in Bangkok to Invest or Not Invest in "Retirement Mutual Fund" (RMF)*. Master's Project , M.B.A.(Management). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor : Assist. Prof. Suphee Limthai.

This purposes of research were to study and compare factors associate with Behaviors of Retail Investors in Bangkok to Invest or Not Invest in "Retirement Mutual Fund" (RMF), in three aspects : motivation factors, objective of investment factors and information to investment factors. The factors were compared by grouping Retail Investors under the following categories : gender, age, monthly income, occupation, marital status, number of children and level of education.

The samples group were 400 Retail Investors in Bangkok to Invest or Not Invest in Retirement Mutual Fund. The questionnaire was constructed and used as a tool for collecting data. The statistics of Percentage, Mean, Standard Deviation, Chi-square, Spearman and Nonparametric were analyzed by SPSS Program.

The research revealed that :

1. Factors of Retail Investors in Bangkok were almost female who were among 31 — 40 years. There were monthly income average 20,000 — 40,000 bath who were employees, single and had no children and finished bachelor degree.
2. Behaviors of Retail Investors in Bangkok were average investing 20,001 — 50,000 bath per year, invested more than one time, planning investment, separate for risk, long term (more than 1 year) and invested in government or state enterprise institute who had Thai majority shareholders. They searched information from newspaper or magazine and they made decision by themselves.
3. Factors of investment of Retail Investors in Bangkok were concentrated in overall factors of motivate at high level but for the factor of objective and information were at moderate level.
4. Behaviors of Retail Investors in Bangkok were associated to personal factors as follows:
 - 4.1 Gender was associated with statistical significant difference to behavior in the part of risk distribution, investment information and influencer at level 0.01.
 - 4.2 Age was associated with statistical significant difference to behavior in the part of volume of investment, number of times, planning investment, risk distribution, period of investment, shareholder, investment information and influencer at level 0.01.
 - 4.3 Monthly income was associated with statistical significant difference to behavior in the part of every factors at level 0.05.
 - 4.4 Occupation was associated with statistical significant difference to behavior in the part of volume of investment and influencer at level 0.01.

4.5 Marital status was associated with statistical significant difference to behavior in the part of volume of investment, number of times, risk distribution, investment institute, shareholder, investment information and influencer at level 0.01 and in the part of planning to investment and period of investment at level 0.05.

4.6 Number of child was associated with statistical significant difference to behavior in the part of volume of investment, number of times, planning to investment, risk distribution, shareholder, investment information and influencer at level 0.01 and period of investment at level 0.05.

4.7 Level of education was associated with statistical significant difference to behavior in the part of every factors except shareholder at level 0.01.

5. Behaviors of Retail Investors in Bangkok were associated to investment factors as follows :

5.1 Motivate factor was associated with statistical significant difference to behavior in the part of risk distribution, period of investment and influencer at level 0.05.

5.2 Objective factor was associated with statistical significant difference to behavior in the part of period of investment and institute at level 0.01.

5.3 Information factor was associated with statistical significant difference to behavior in the part of planning to investment at level 0.01 and in the part of number of times, investment information and influencer at level 0.05.

6. Retirement Mutual Fund was associated with statistical significant difference to behavior in the part of age at level 0.05.

7. Retirement Mutual Fund was associated with statistical significant difference to behavior in the part of individual of factors of Retail Investors at level 0.05.

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณา
สารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลิ้มไทย)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลิ้มไทย)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุภาพรณ สิริแพทย์พิสุทธิ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผจงศักดิ์ หมวดสง)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กวี วรกวิน)

วันที่ ๑๕ เดือน ตุลาคม

พ.ศ. 2546

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์จากท่านอาจารย์ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลิ้มไทย อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อการปรับปรุง จนกระทั่งสารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาพรรณ สิริแพทย์พิสุทธิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผจงศักดิ์ หมวดสง และ อาจารย์ณัฐยา ประดิษฐ์สุวรรณ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ที่ให้คำแนะนำในการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลิ้มไทย รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาพรรณ สิริแพทย์พิสุทธิ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง ที่ให้ความกรุณาเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการสอบสารนิพนธ์ และ ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์คณะสังคมศาสตร์ทุกท่าน ที่ได้มอบความรู้อันเป็นทุนชีวิตแก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณ บริษัทเงินทุน เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) ที่ได้อนุเคราะห์ช่วยเหลือให้ผู้วิจัยดำเนินการเกี่ยวกับการเก็บตัวอย่างได้รวดเร็วขึ้น ตลอดจนผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

ขอขอบคุณ เจ้าหน้าที่ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ และบัณฑิตวิทยาลัย ทุกท่าน ตลอดจนผู้มีส่วนสำเร็จต่องานวิจัยนี้ทุกท่าน

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และ ขอขอบคุณพี่ ๆ น้อง ๆ และ เพื่อน ๆ X-MBA รุ่น 2 ที่คอยช่วยเหลือ และแนะนำในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นอย่างดี

รัตนาพร เสียงลอย

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	6
	ขอบเขตของการวิจัย.....	6
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	6
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	7
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
	กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	9
	สมมติฐานที่ใช้ในการวิจัย.....	10
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
	แนวความคิดเรื่อง การออมทรัพย์ที่มีผลมาจากอัตราดอกเบี้ย ของ	
	MCKINNON.....	11
	แนวความคิดการบริหารตลาดของ PHILLIP KOTLER.....	13
	ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค.....	15
	การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค.....	17
	แนวคิดเรื่องการออมและการลงทุน.....	19
	แนวคิดเกี่ยวกับการออมของครัวเรือน.....	19
	พฤติกรรมการออมภาคครัวเรือน.....	21
	ความสำคัญของการออมต่อระบบเศรษฐกิจ.....	21
	ปัจจัยที่มีผลต่อการออม.....	22
	การออมในรูปตราสารการเงิน.....	24
	ประวัติความเป็นมาของกองทุนรวมในเมืองไทย.....	27
	ประเภทของกองทุนรวม.....	30
	การควบคุมของทางราชการ.....	33
	ผลตอบแทนและความเสี่ยงที่ได้รับจากการลงทุนในตราสารประเภทต่าง ๆ.....	33
	อันดับความเสี่ยงของการลงทุนในตราสารประเภทต่าง ๆ.....	35
	กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ.....	35
	ประเภทของเงินทุนที่จะได้สิทธิประโยชน์ทางภาษี.....	36
	เงื่อนไขการลงทุน.....	36
	ความเสี่ยงในการลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ.....	39
	ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	39

สารบัญ(ต่อ)

บทที่		หน้า
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้าวิจัย.....	44
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	44
	การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	45
	ขั้นตอนของการสุ่มตัวอย่าง.....	45
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
	การนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
5	สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	102
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	102
	สมมติฐานที่ใช้ในการวิจัย.....	102
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	102
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	103
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	103
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	103
	สรุปผลการวิจัย.....	104
	อภิปรายผล.....	107
	ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	109
	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	111
	บรรณานุกรม.....	112
	ภาคผนวก.....	114
	ภาคผนวก ก.....	115
	ภาคผนวก ข.....	121
	ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	123

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการออมปี 2536 กับ ปี 2541.....	22
2 รูปแบบเงินออมภาคครัวเรือน.....	23
3 วัตถุประสงค์การออม.....	24
4 ยอดคงค้างเงินออมภาคครัวเรือน.....	25
5 Contribution to Growth ของเงินออมภาคครัวเรือน.....	26
6 ยอดคงค้างเงินออมภาคครัวเรือนของกองทุนฯ.....	26
7 Contribution to Growth ของยอดคงค้างเงินออมภาคครัวเรือนในรูปของกองทุนฯ.....	27
8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ อาชีพ จำนวนบุตร สถานภาพ สมรส และ ระดับการศึกษา.....	51
9 จำนวนและร้อยละของข้อมูลการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ.....	52
10 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย.....	54
11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแรงจูงใจ เป็นรายข้อ.....	55
12 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน เป็นรายข้อ.....	56
13 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร เป็นรายข้อ.....	56
14 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยการลงทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในเขต กรุงเทพมหานคร โดยแยกเป็นรายด้าน.....	57
15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขต กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนเงินเฉลี่ยที่ลงทุนในแต่ละปี.....	58
16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขต กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนในแต่ละปี.....	58
17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขต กรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผนในการลงทุน.....	58
18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขต กรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายความเสี่ยง.....	59
19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขต กรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการลงทุน.....	59

บัญชีตาราง (ต่อ)[illegible]

บัญชีตาราง (ต่อ)[illegible]

บัญชีตาราง (ต่อ)

[illegible]

บัญชีตาราง (ต่อ)[illegible]

บัญชีตาราง (ต่อ)[illegible]

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
95	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุนกับพฤติกรรมการลงทุน ของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ.....	92
96	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารกับพฤติกรรมการลงทุน ของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนเงินเฉลี่ยที่ลงทุนในแต่ละปี.....	92
97	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารกับพฤติกรรมการลงทุน ของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนในแต่ละปี.....	93
98	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารกับพฤติกรรมการลงทุน ของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผนในการลงทุน.....	93
99	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารกับพฤติกรรมการลงทุน ของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายความเสี่ยง.....	94
100	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารกับพฤติกรรมการลงทุน ของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการลงทุน.....	94
101	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารกับพฤติกรรมการลงทุน ของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านประเภทของสถาบัน.....	95
102	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารกับพฤติกรรมการลงทุน ของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านโครงสร้างผู้ถือหุ้น.....	95
103	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารกับพฤติกรรมการลงทุน ของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านข้อมูลในการลงทุน.....	96
104	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารกับพฤติกรรมการลงทุน ของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ.....	96
105	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพกับเพศของผู้ลงทุนรายย่อย ในเขตกรุงเทพมหานคร	97
106	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพกับอายุของผู้ลงทุนรายย่อย ในเขตกรุงเทพมหานคร	97
107	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพกับรายได้ของผู้ลงทุนราย ย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร	98
108	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพกับอาชีพของผู้ลงทุนราย ย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร	98
109	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพกับสถานภาพสมรสของผู้ลง ทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร	98

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
110	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพกับจำนวนบุตรของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร	99
111	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพกับระดับการศึกษาของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร	99
112	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านแรงจูงใจกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร	100
113	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุนกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร	100
114	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร	101

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 การตัดสินใจของผู้บริโภค.....	14
2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค	16

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ความสัมพันธ์ระหว่างการออม การลงทุน และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยการออมเป็นปัจจัยหนึ่งที่กำหนดความสามารถในการลงทุนของประเทศและในการผลิต ซึ่งจะส่งผลถึงการขยายตัวของเศรษฐกิจอีกทอดหนึ่ง ก่อนหน้าวิกฤตการณ์ในปี 2540 ดุลบัญชีเดินสะพัดของไทยขาดดุลต่อเนื่องเพราะการลงทุนสูงมาก แม้ว่าสัดส่วนการออมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่เฉลี่ยร้อยละ 25.6 ระหว่างปี 2523 – 2532 จะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 34.2 ในช่วงปี 2533 – 2542 แต่ก็ไม่พอเพียงเมื่อเทียบกับระดับการลงทุน เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของการออมต่อ GDP จะเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญคือนับตั้งแต่ปี 2533 - 2539 สัดส่วนการออมภาคครัวเรือนมีแนวโน้มลดลง ขณะที่สัดส่วนการออมภาคธุรกิจเพิ่มขึ้น สำหรับเงินออมภาคครัวเรือนที่ลดลงส่วนหนึ่งเกิดจากสัดส่วนของรายได้ครัวเรือนต่อรายได้ประชาชาติที่ลดลงและพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปตามการพัฒนาของระบบเศรษฐกิจ (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2543)

อย่างไรก็ตาม นับแต่ประเทศไทยประสบวิกฤตการณ์ทางการเงินอย่างรุนแรงตั้งแต่ปี 2540 และ รัฐบาลได้ดำเนินมาตรการแก้ไขเป็นลำดับ โดยในช่วงแรกของการแก้ไขปัญหาจำเป็นต้องใช้มาตรการที่เข้มงวดเพื่อให้ระบบเศรษฐกิจมีเสถียรภาพ ตลอดจนเพื่อฟื้นฟูความเชื่อมั่นที่มีต่อระบบการเงินและเศรษฐกิจไทยให้กลับคืนมาโดยการดำเนินนโยบายอัตราดอกเบี้ยสูง เป็นผู้ให้ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล อัตราเงินเฟ้อลดลง ฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศมั่นคง ค่าเงินบาทมีเสถียรภาพ รัฐบาลได้แก้ไขปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบเพื่อสร้างความมั่นคงของระบบการเงิน และให้เศรษฐกิจไทยฟื้นตัวโดยเร็ว โดยได้ดำเนินมาตรการต่างๆ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและบรรเทาผลกระทบทางสังคมไปพร้อมๆ กับการรักษาเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจเช่น การเพิ่มทุนสำรองเงินตราต่างประเทศ การแก้ไขปัญหาเงินเฟ้อและอัตราดอกเบี้ย การสร้างความมั่นคงให้สถาบันการเงิน การดูแลปัญหาความยากจนและสวัสดิการสังคม การสร้างความมั่นใจทั้งในภาคต่างประเทศและในประเทศ รวมทั้งการออกแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงิน (มาตรการ 14 สิงหาคม 2541) เพื่อสนับสนุนการเพิ่มทุนให้กับสถาบันการเงิน เป็นการแก้ปัญหาวิกฤตความเชื่อมั่นในระบบสถาบันการเงินและกระตุ้นให้สถาบันการเงินขยายสินเชื่อไปสู่ภาคการผลิตแท้จริง การออกมาตรการการคลังเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและบรรเทาผลกระทบทางสังคม (มาตรการ 30 มีนาคม 2542) ซึ่งประกอบด้วย มาตรการเพิ่มการใช้จ่ายภาครัฐเพื่อกระตุ้นการจ้างงาน เพิ่มรายได้ให้แก่ผู้มีรายได้น้อยและช่วยเหลือกลุ่มคนผู้ด้อยโอกาสทางสังคมรวมทั้งมาตรการทางภาษีเพื่อกระตุ้นการบริโภคและการลงทุนของภาคเอกชน โดยมุ่งที่จะเพิ่มรายได้ที่แท้จริงให้แก่ประชาชน การออกมาตรการสนับสนุนการลงทุนของภาคเอกชน (มาตรการ 10 สิงหาคม 2542) ซึ่งประกอบด้วย มาตรการด้านภาษีเพื่อลดต้นทุนการผลิต มาตรการสนับสนุนด้านเงินทุนแก่ภาคธุรกิจ มาตรการฟื้นฟูสภาพภูมิคุ้มกัน มาตรการปรับโครงสร้างการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนการออกมาตรการเสริมการพัฒนาชนบทและชุมชน (มาตรการ 8 สิงหาคม 2543) เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น (กระทรวงการคลัง, 2544)

ในขณะนี้มาตรการที่รัฐบาลได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องได้ส่งผลสำเร็จในระดับหนึ่งซึ่งจะสังเกตได้จากการที่ภาวะเศรษฐกิจของไทยได้เริ่มมีการฟื้นตัวขึ้นอย่างชัดเจนและมีเสถียรภาพฐานะทุนสำรองระหว่างประเทศมีความเพียงพอ อัตราดอกเบี้ยและอัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับต่ำ ประชาชนมีความเชื่อมั่นในสถาบันการเงิน และหยุดการแห่ถอนเงินฝาก ภาคการเงิน การธนาคาร และค่าเงินบาทมีความมั่นคงขึ้นกว่าเดิม สถาบันการเงินต่าง ๆ มีการกันสำรองหนี้ที่สงสัยจะสูญในระดับที่เป็นไปตามมาตรฐานที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดและสามารถเพิ่มทุนได้ด้วยตัวเอง ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลมาจากการส่งออกที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และการบริโภคและการลงทุนของภาคเอกชนที่เริ่มมีการขยายตัวสูงขึ้น นอกจากนี้ จำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมซึ่งแสดงถึงระดับการจ้างงานมีจำนวนสูงขึ้น

แม้ว่าเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจไทยโดยรวมในปัจจุบันจะแสดงให้เห็นว่า พื้นฐานของเศรษฐกิจไทยได้เริ่มปรับตัวเข้มแข็งขึ้นเมื่อเทียบกับสภาวะการณ์วิกฤตเศรษฐกิจที่ผ่านมา แต่ขณะนี้การฟื้นตัวของเศรษฐกิจยังไม่กระจายออกไปทุกภาคเศรษฐกิจ นอกจากนั้น เศรษฐกิจไทยยังได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้ เช่น ราคาน้ำมันที่เพิ่มสูงขึ้นจากความไม่แน่นอนของการเมืองในภูมิภาคตะวันออกกลาง ปัญหาการก่อการร้าย การปรับตัวของตลาดทุนในสหรัฐอเมริกา ภูมิภาค และในประเทศ ราคาสินค้าเกษตรในตลาดต่างประเทศที่ตกต่ำ รวมทั้งมีความจำเป็นที่จะต้องเร่งแก้ไขปัญหานี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ให้เร็วขึ้น และในระยะนี้ยังมีความไม่แน่นอนทางการเมืองจากการที่จะมีการเลือกตั้งทั่วไปในระยะเวลาอันใกล้ ทำให้ประชาชนและนักลงทุนมีความเป็นห่วงในความต่อเนื่องของนโยบายแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลทำให้การบริโภคและการลงทุนของภาคเอกชนมีแนวโน้มชะลอตัวลง ซึ่งจะส่งผลต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยในปี 2544

ดังนั้นเพื่อรักษาระดับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้เป็นไปอย่างต่อเนื่องในปี 2544 และเพื่อเป็นตาข่ายรองรับความปลอดภัย (Safety Net) ให้แก่ระบบเศรษฐกิจ ในวันที่ 31 ตุลาคม 2543 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบมาตรการเสริมความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจและสังคม โดยออกมาตรการออกมาใน 2 ด้านคือ 1. มาตรการทางการคลัง และ 2. มาตรการทางการเงิน และ 1 ในมาตรการทางการเงินคือ มาตรการการออมผ่านกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement Mutual Fund : RMF)

เงินออมระยะยาวในรูปแบบกองทุนต่าง ๆ ในระบบบำเหน็จบำนาญของไทย อันได้แก่ กองทุนประกันสังคม กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ซึ่งนับเป็น 1 ในฐานเงินออมระยะยาวที่สำคัญของประเทศ นั้น แม้ในแง่ขนาดเงินทุน และจำนวนผู้ออมที่อยู่ในระบบดังกล่าว จะขยายขนาดและครอบคลุมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง กระนั้นก็ดี หากพิจารณาฐานะของกองทุนทั้งหมดรวมกัน จะเห็นได้ว่า ครอบคลุมจำนวน ผู้ออมทั้งสิ้น 7.929 ล้านราย (ซึ่งในจำนวนนี้อาจมีการนับซ้ำ) หรือประมาณ 24% ของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน ขณะที่ในแง่เม็ดเงิน พบว่า มีมูลค่ารวมกันทั้งสิ้นใน 3 กองทุนประมาณ 401,779.91 ล้านบาท หรือ คิดเป็นเพียงประมาณ 9% ของผลผลิตมวลรวมในประเทศ (GDP) (ศูนย์ข้อมูลสถิติไทย, 2543)

ความจำเป็นในการเร่งส่งเสริมการระดมเงินออมในระบบบำเหน็จบำนาญ เพื่อเสริมสร้างสวัสดิการของคนในประเทศในยามชรา เป็นประเด็นที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากพิจารณาจากกรณีที่ประเทศไทยมีโครงสร้างประชากรที่โน้มเอียงไปในลักษณะที่ฐานประชากรในส่วนของผู้สูงวัยจะขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างมากในอนาคต อันเป็นผลมาจากอัตราการเกิดที่ต่ำลง และคนชราที่มีอายุยืนมากขึ้น ซึ่งเป็นอีก

สาเหตุสำคัญเช่นกันที่โน้มนำให้ประเทศ ต้องเร่งเตรียมพร้อมเพื่อเผชิญกับ ความรุนแรงของปัญหาความไม่เพียงพอของเม็ดเงินเพื่อรองรับสวัสดิการผู้สูงวัย ในขนาดที่มากกว่าโดยเปรียบเทียบกับกรณีของประเทศอื่นๆ ซึ่งแม้จะมี สัดส่วนเงินออมประเภทดังกล่าวต่อ GDP อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับไทย แต่โครงสร้างประชากรแตกต่างจากไทยออกไปในลักษณะที่มีปริมาณประชากรในวัยทำงานมากกว่า และฐานประชากรในส่วนของผู้สูงวัยไม่มากเท่า

การเติบโตของเงินออมระยะยาว แม้มีแนวโน้มที่จะขยายตัวในอัตราเร่งที่เพิ่มขึ้นได้ในอนาคต จากปัจจัยหลัก ๆ อาทิ แนวโน้มการนำระบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพภาคบังคับเข้ามาใช้ ซึ่งหากพิจารณาผลดีของการเติบโตขึ้นของเงินออมระยะยาวดังกล่าว ในแง่ของผู้ออมเงิน แนนอนขนาดที่เพิ่มขึ้นย่อมสะท้อนให้เห็นได้ในระดับหนึ่งถึงการยกระดับสวัสดิการที่ดีขึ้น แต่ทั้งนี้ หากมุ่งหวังผลในแง่บทบาทของเงินออมดังกล่าวที่จะมีต่อภาคธุรกิจและภาคเศรษฐกิจที่แท้จริงของประเทศในสภาวะการณ์ปัจจุบัน รวมถึงการพัฒนาโครงสร้างตลาดทุน พบว่าเงินออมดังกล่าวอาจไม่สามารถนำไปจัดฉีดให้แก่ธุรกิจที่ต้องการเงินทุนในประเทศได้อย่างเต็มที่นัก

ข้อจำกัดจากความล้มเหลวของกลไกตลาดในการปล่อยผ่านเม็ดเงิน ไปยังภาคธุรกิจที่ต้องการเนื่องจากกลัวความเสี่ยงในประเด็นคุณภาพหนี้หรือเงินลงทุน ดังเห็นได้จาก ข้อเรียกร้องของบรรดาผู้จัดการกองทุนต่าง ๆ ให้ทางการเปิดโอกาสให้ออกไปลงทุนในต่างประเทศ รวมทั้งสัดส่วนการลงทุนในตลาดทุนของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่ต่ำกว่าเพดานที่ทางการกำหนดไว้ที่ 25% ของเงินกองทุน นั้น อาจสรุปได้ว่า การมีเม็ดเงินออมระยะยาวในประเทศ ณ ขณะนี้ แม้เป็นเงื่อนไขที่จำเป็น แต่ก็ยังคงไม่ใช่เงื่อนไขที่เพียงพอต่อการพลิกฟื้นฐานเศรษฐกิจและตลาดทุนของประเทศในภาวะที่เป็นอยู่ปัจจุบัน

ซึ่งเห็นว่า หากมิได้มองในแง่ผลตอบแทนที่จะเกิดขึ้นกับผู้ออมเงินเพียงฝ่ายเดียว แต่ขณะเดียวกัน ยังคงมองเห็นความจำเป็นของเงินออมระยะยาวในการรับใช้วัตถุประสงค์ในด้านการพัฒนาและเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ทางออกที่น่าจะสร้างเงื่อนไขที่เพียงพอต่อการส่งผ่านเม็ดเงิน ก็น่าจะเป็นการเข้ามาของตัวกลางอย่างภาครัฐ ที่เหมาะสมด้วยศักยภาพในการรองรับความเสี่ยงที่เหนือกว่า มาร่วมแสดงบทบาทในการช่วยแบกรับความเสี่ยงในระดับหนึ่งไว้แทนผู้ออมเงิน โดยอาจจะเป็นในรูปแบบของการออกพันธบัตรทางการเพื่อระดมทุนจากกองทุนต่างๆ และนำเม็ดเงินดังกล่าวไปดำเนินการปล่อยกู้เอง ในธุรกิจที่เห็นว่ายังมีศักยภาพ ซึ่งแน่นอนว่าทางการอาจต้องระวังประเด็นทางการเงินเมือง ในแง่หนี้ภาครัฐที่เพิ่มขึ้น แต่ก็เป็นสิ่งที่ทางการจะต้องชั่งวัดและมองผลโดยสุทธิที่จะเกิดขึ้นกับประเทศชาติในระยะที่ไกลมากขึ้น โดยเฉพาะหากทางการ เล็งเห็นว่าการกระตุ้นจากภาครัฐ ในยามนี้ยังคงเป็นสิ่งที่จำเป็น หรือ ทางการอาจเปิดโอกาสให้สามารถดำเนินการไปในลักษณะผสมผสาน กล่าวคือ เปิดโอกาสให้นำเงินออมดังกล่าวไปลงทุนในต่างประเทศ เพื่อสร้างผลตอบแทนได้ในระดับหนึ่ง โดยกำหนดหาระดับที่เหมาะสม ขณะที่เม็ดเงินอีกส่วนหนึ่งจะถูกนำมาใช้ในประเทศโดยผ่านตัวกลาง ซึ่งเป็นภาครัฐ เพื่อให้เงินออมระยะยาวในประเทศ ส่วนดังกล่าวได้มีส่วนช่วยในการพลิกฟื้นเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งนี้ เพื่อสร้างสมดุล ระหว่างเป้าหมายของเงินออมระยะยาวในประเทศ ในการเป็นแหล่งเงินเพื่อใช้พัฒนาเศรษฐกิจและตลาดทุนของประเทศ และเป้าหมายในแง่ของการสร้างอัตราผลตอบแทนสูงสุดให้แก่ผู้ออมเงิน

โดยเป้าหมายของการบริหารเงินออมระยะยาวของประเทศ นั้น เห็นว่า ในอนาคตเป็นเรื่องที่สามารถปรับเปลี่ยนน้ำหนักไปได้ โดยรอจังหวะเมื่อภาวะแวดล้อมเปลี่ยนไป อาทิ หากเศรษฐกิจของประเทศเริ่มกลับเข้าสู่ภาวะปกติมากขึ้น

การออมเพื่อการเกษียณอายุในประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นระบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (กสร.) หรือ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) จะมีข้อจำกัดเนื่องจากระบบนั้นๆไม่สามารถเอื้อประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ และไม่ทั่วถึงเท่าที่ควร โดยเฉพาะข้อกำหนดที่ลูกจ้างและข้าราชการไม่สามารถออมผ่านกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการมากกว่าที่นายจ้างจ่ายสมทบให้ได้ ตลอดจนผู้ประกอบการวิชาชีพอิสระ หรือ ลูกจ้างที่นายจ้างไม่ได้จัดให้มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ก็ไม่สามารถออมผ่านกองทุนในลักษณะดังกล่าวที่มีอยู่ได้ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการผ่อนปรนข้อจำกัดดังกล่าว รวมทั้งเพื่อเป็นการเพิ่มช่องทางในการออมเพื่อเป็นหลักประกันแก่ตนเอง หรือครอบครัวเมื่อพ้นวัยทำงาน ให้ครอบคลุมความต้องการ และกลุ่มคนที่สนใจทั่วถึงขึ้น ทางกรจึงได้ผลักดันให้มีการจัดตั้ง กองทุนเพื่อการเกษียณอายุรูปแบบใหม่ขึ้นในลักษณะของกองทุนรวม โดยใช้ชื่อเรียกว่า กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement Mutual Fund : RMF)

ผู้ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพจะได้แรงจูงใจในเรื่องสิทธิประโยชน์ทางภาษี โดยเงินลงทุนใน RMF ได้รับยกเว้น ไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีเงินได้ ตามที่จ่ายจริง ไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ ซึ่งเมื่อรวมกับเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว ไม่เกิน 300,000 บาท ในแต่ละปีภาษี แต่ขณะเดียวกัน ในกรณีที่ผู้ลงทุนไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข ก็ต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ที่ได้รับไปในระยะเวลา 5 ปี ย้อนหลังด้วยเช่นกัน กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เริ่มเปิดขายให้แก่ผู้ลงทุนตั้งแต่ปลายปี 2544 ที่ผ่าน มา การตอบรับจากนักลงทุนในกองทุนประเภทใหม่นี้ โดยเฉพาะในช่วงที่มีการเปิดตัวตอนปลายปีที่ผ่านมาของ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม (บลจ.) บางแห่งถือว่าเป็นไปได้ด้วยดี จากแรงจูงใจที่โดดเด่นในแง่ของสิทธิประโยชน์ทางภาษี สำหรับในแง่นโยบายการลงทุนของ บลจ. ต่างๆ โดยรวมแล้ว จะแบ่งออกได้เป็น 3-4 ประเภท หลักๆ อันได้แก่ กองทุนรวมพันธบัตร กองทุนรวมตราสารหนี้ และกองทุนรวมตราสารทุน เป็นต้น โดยการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ด้วยลักษณะของกองทุนประเภทนี้เอง ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเงินออมไว้ใช้หลังเกษียณ ก็ทำให้มีความโน้มเอียงโดยธรรมชาติที่จะลงทุนในลักษณะที่อนุรักษ์นิยม (conservative) ไม่เสี่ยงสูงเป็นส่วนใหญ่ แนวโน้มการจัดการกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ โดยเฉพาะในช่วงปี 2545 นี้ คาดว่ายังคงมีศักยภาพในแง่ของการเติบโตได้อีกอย่างมาก โดยสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับน่าจะเป็นตัวดึงดูดที่สำคัญในการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุน ดังกล่าว นอกจากนี้ หากพิจารณาจากฐานผู้ลงทุนในส่วนของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพจำนวนมาก ที่ยังมีโอกาสเข้ามาลงทุนในกองทุนประเภทนี้ รวมทั้งจำนวน บลจ. ที่คงจะทยอยเปิดตัว เพื่อดำเนินการในกองทุนประเภทดังกล่าวเพิ่มเติมมากขึ้นจากปลายปีก่อนหน้า ตามความพร้อมของระบบที่น่าจะเป็นตัวกำหนดสำคัญ นั้น ก็น่าที่จะช่วยให้การขยายตลาด หรือฐานเงินออมประเภทดังกล่าวเติบโตขึ้นได้อย่างไม่ยากนัก รวมทั้งน่าจะครอบคลุมกลุ่มนักลงทุนได้ทั่วถึงมากขึ้น โดยเฉพาะผู้ประกอบการวิชาชีพอิสระ ที่อาจจะกระทำไม่ได้เต็มที่นักในช่วงปลายปีที่ผ่านมา

๐ ส่วนประเภทนโยบายการลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ในปีนี้ คาดว่า ไม่น่าจะหลากหลายไปกว่าที่มีอยู่ในปัจจุบันมากนัก โดยทั้งนี้ แม้เมื่อพิจารณาระยะเวลาการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ซึ่งเป็นการลงทุนที่ใช้ระยะเวลานาน ซึ่งน่าจะให้ผลดีแก่การลงทุนในตราสารประเภททุน กล่าวคือ การถือในระยะยาวน่าจะให้ผลตอบแทนที่ดีกว่าโดยเปรียบเทียบได้ แต่อย่างไรก็ดี หากพิจารณาความพร้อมในแง่ความรู้ความเข้าใจของนักลงทุนที่มีอยู่ ณ ขณะนี้ โดยเฉพาะกลุ่มที่จะไม่หวั่นไหว เมื่อเกิดการผันผวนของราคาในขาลง คงมีอยู่ไม่มากนัก ขณะเดียวกัน จากปัจจัยพื้นฐานทั้งทางด้านการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ และภาวะตลาดหุ้นที่ยังไม่ชัดเจน กอปร

กับความกังวลของนักลงทุนและทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในตลาดหุ้นก็ยังไม่เป็นไปในเชิงบวกมากนัก ดังนั้น จึงคาดว่า การลงทุนในกลุ่มตราสารที่มีความเสี่ยงไม่มากนัก อย่างกองทุนพันธบัตร จะยังคงเป็นนโยบายการลงทุนที่ได้รับการตอบรับจากนักลงทุนได้ค่อนข้างมากโดยเปรียบเทียบ การส่งเสริมจากทางการในการเพิ่มอีกช่องทางของการออมเพื่อการเกษียณอายุ ในรูปแบบของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ โดยการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเป็นแรงจูงใจแก่ผู้ลงทุนในกองทุนดังกล่าว นั้น นับเป็นสิ่งที่ดีและก่อให้เกิดประโยชน์ ในหลาย ๆ ด้านด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นระดับของตัวผู้ลงทุนเอง และในระดับของประเทศชาติ ซึ่งจะถือเป็นการช่วยลดภาระปัญหาทางสังคมที่อาจเกิดขึ้นได้ อีกทั้งในแง่ของการพัฒนาตลาดตราสารการเงินของประเทศ แต่เนื่องจากกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพดังกล่าว ยังถือได้ว่าเป็นเรื่องค่อนข้างใหม่ โดยเฉพาะในกลุ่มนักลงทุนที่ยังไม่เคยมีการออมเงินผ่านระบบการออมเพื่อการเกษียณอายุที่มีอยู่แล้ว อย่างระบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการมาก่อน

ในฐานะที่ผู้วิจัยทำงานอยู่ในภาคการเงิน ด้านปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ทำให้มีความสนใจในปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น และทราบว่าปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นส่งผลกระทบต่อภาคประชาชนและภาคธุรกิจเป็นจำนวนมาก และทราบว่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2540 เกิดจากการพึ่งพาทุนจากต่างประเทศเป็นหลัก เมื่อเกิดวิกฤตเจ้าของเงินทุนจากต่างประเทศพากันเรียกเงินกลับเพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดกับเงินทุนของตนเอง ดังนั้นในการพลิกฟื้นสภาพเศรษฐกิจของประเทศไทยต้องกระตุ้นให้เกิดการออมระยะยาวในประเทศไทยเพื่อลดความเสี่ยงจากปัญหาเงินทุนจากต่างประเทศ ประกอบกับสภาพของประเทศไทย ยังไม่เป็นรัฐสวัสดิการ ยังไม่มีหลักประกันให้สำหรับผู้ที่ทำงานประจำและปลดเกษียณในยามชรา กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เป็นเครื่องมือทางการเงินที่สามารถใช้เป็นเงินออมระยะยาว พร้อมทั้งเป็นการเสริมสร้างสวัสดิการของประชาชนในยามเกษียณได้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยที่ลงทุนและไม่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร เพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจของประเทศ และนำผลการวิจัยมาใช้เพื่อประกอบการตัดสินใจและเผยแพร่ให้ผู้สนใจได้นำไปใช้ประโยชน์ต่อไปในอนาคต

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาปัจจัยในการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ลงทุนรายย่อยกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร
6. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ลงทุนรายย่อยกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร
7. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ลงทุนรายย่อยและปัจจัยในการลงทุนที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยที่ลงทุนและไม่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ของประชากรอายุตั้งแต่ 20 – 50 ปี ที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ หรือ ผู้ประกอบอาชีพอิสระ เนื่องจากเป็นกลุ่มบุคคลที่เข้าในเงื่อนไขในการที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีอากรและเป็นกลุ่มเป้าหมายของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตาม มาตรา 40 (1) (2) (6) (7) และ (8) แห่งประมวลรัษฎากร

การกำหนดประชากร และ การสุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรหมายถึงผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุระหว่าง 20 – 50 ปี ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ หรือ ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครที่ไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยหมายถึงผู้ลงทุนรายย่อยอายุระหว่าง 20 – 50 ปี ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ หรือ ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ที่พักอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร การสุ่มตัวอย่างใช้แบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่มคือ ผู้ที่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และผู้ที่ไม่ได้ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ โดยในการศึกษาครั้งนี้เราให้ความสำคัญของทั้ง 2 กลุ่ม เท่าเทียมกัน ซึ่งขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้จากการใช้สูตรคำนวณ (ดร.วิเชียร เกตุสิงห์, 2543 : 24) จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 399 ตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดเป็น 400 ตัวอย่าง โดยมีความคลาดเคลื่อนในการประมาณไม่เกิน 5% ที่ความเชื่อมั่น 95%

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) แบ่งออกเป็น

1.1. ปัจจัยส่วนบุคคล

1.1.1. เพศ

1.1.1.1. ชาย

1.1.1.2. หญิง

1.1.2. อายุ

1.1.2.1. 20 – 30 ปี

1.1.2.2. 31 – 40 ปี

1.1.2.3. 41 – 50 ปี

1.1.3. รายได้/เดือน

1.1.3.1. น้อยกว่า 20,000 บาท

1.1.3.2. 20,000 – 40,000 บาท

1.1.3.3. 40,000 บาท ขึ้นไป

1.1.4. อาชีพ

1.1.4.1. พนักงานบริษัทเอกชน

1.1.4.2. พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ

1.1.4.3. ผู้ประกอบอาชีพอิสระ

1.1.5. สถานภาพสมรส

1.1.5.1. โสด

1.1.5.2. สมรส

1.1.5.3. ม่าย/หย่าร้าง

1.1.6. จำนวนบุตร

1.1.6.1. ไม่มีบุตร

1.1.6.2. 1 – 2 คน

1.1.6.3. มากกว่า 2 คน

1.1.7. ระดับการศึกษา

1.1.7.1. ต่ำกว่าปริญญาตรี

1.1.7.2. ปริญญาตรี

1.1.7.3. สูงกว่าปริญญาตรี

1.2. ปัจจัยในการลงทุน

1.2.1. ปัจจัยด้านแรงจูงใจ

1.2.2. ปัจจัยในด้านวัตถุประสงค์ในการลงทุน

1.2.3. ปัจจัยในด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย และ การลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

นิยามศัพท์เฉพาะ

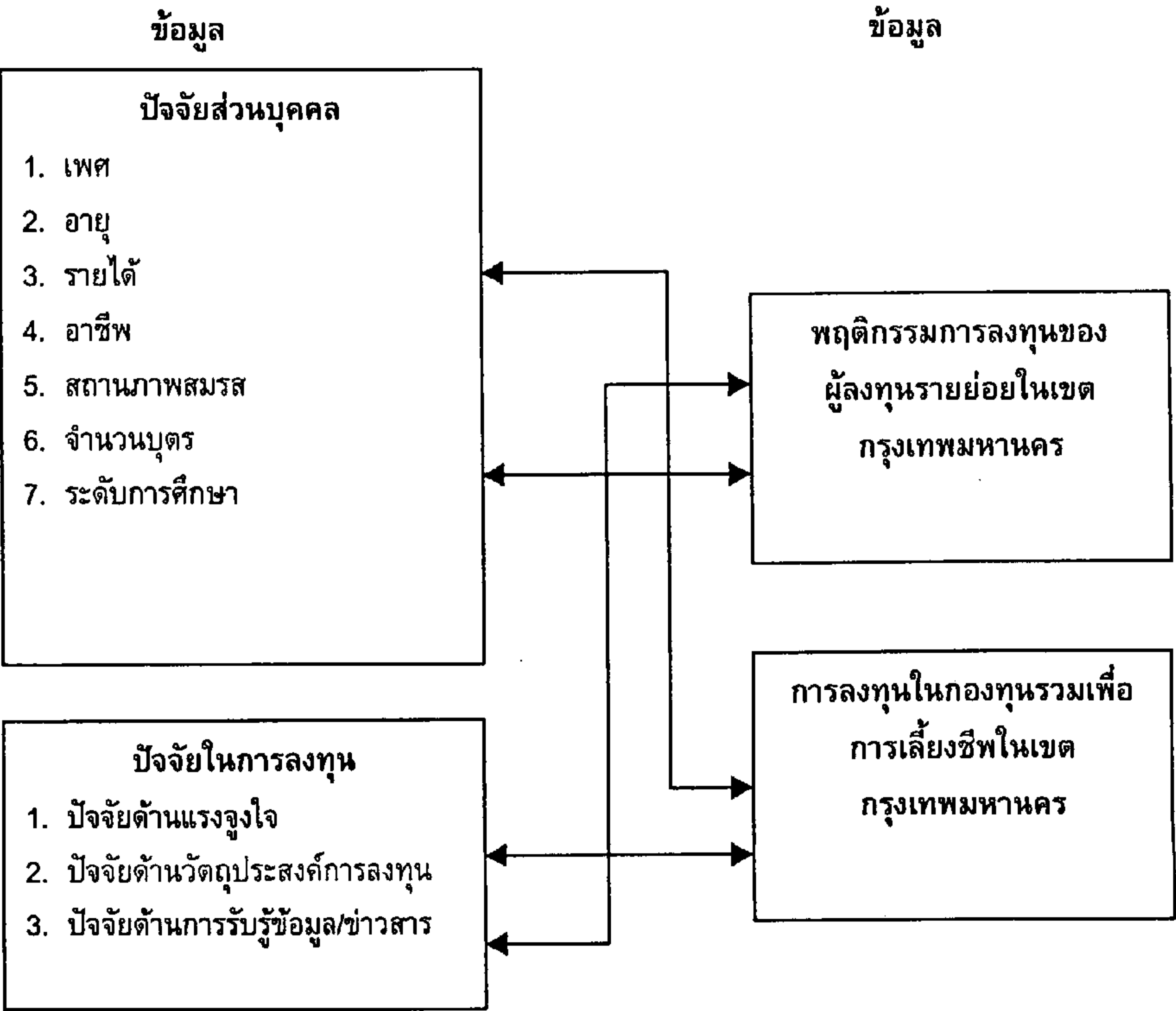
การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้คำศัพท์เฉพาะบางคำที่จำเป็นในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อให้การใช้ภาษาที่มีความชัดเจนและรัดกุม ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการอ่านการวิจัยฉบับนี้

1. กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ หมายถึง กองทุนรวมประเภทรับซื้อคืนหน่วยลงทุนที่จัดตั้ง และจัดการโดยบริษัทจัดการและมีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการออมระยะยาวเพื่อการเลี้ยงชีพของผู้ถือหน่วยลงทุน
2. ผู้ลงทุนรายย่อย หมายถึง บุคคลที่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ลงทุนในการฝากเงินกับสถาบันการเงิน ลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล ลงทุนในหลักทรัพย์/หุ้นกู้ ลงทุนในกองทุนรวมอื่น ๆ และ การลงทุนแบบอื่น ๆ
3. ลักษณะของการลงทุน หมายถึง ประเภทของการลงทุนที่ผู้ลงทุนรายย่อยตัดสินใจลงทุน ได้แก่ ประเภทของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ การฝากเงินกับสถาบันการเงิน พันธบัตรรัฐบาล ประกันชีวิตที่มีผลตอบแทน กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ/กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หลักทรัพย์/หุ้นกู้ กองทุนรวมแบบอื่น ๆ และ การลงทุนแบบอื่น ๆ
4. พฤติกรรมการลงทุน หมายถึง กระบวนการตัดสินใจของผู้ลงทุนรายย่อยเริ่มต้นในการหาข้อมูล ประเมินทางเลือกและตัดสินใจในการลงทุนต่าง ๆ ได้แก่ จำนวนเงินเฉลี่ยที่ลงทุนต่อปี จำนวนครั้งที่ลงทุนในแต่ละปี การวางแผนลงทุนล่วงหน้า การกระจายความเสี่ยง ระยะเวลาในการลงทุน ลักษณะของสถาบันที่ลงทุน โครงสร้างผู้ถือหุ้นของสถาบันที่ลงทุน ข้อมูลของการลงทุน และ ผู้ที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจลงทุน
5. ปัจจัยในการลงทุน หมายถึง คุณลักษณะที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ลงทุนรายย่อยในการลงทุน ประกอบด้วย
 - 5.1. ปัจจัยด้านแรงจูงใจ หมายถึง แรงจูงใจหรือสิ่งกระตุ้นที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ลงทุนรายย่อยในการลงทุน ได้แก่ ความมั่นคงของสถาบันผู้รับฝากเงินหรือลงทุน ชื่อเสียงของสถาบันผู้รับฝากเงินหรือลงทุน ผลตอบแทนในการลงทุน ความเสี่ยงในการลงทุน สิทธิประโยชน์ทางด้านภาษี และ ความยืดหยุ่นในการลงทุน
 - 5.2. ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ในการลงทุน หมายถึง วัตถุประสงค์ที่ผู้ลงทุนรายย่อยคาดหวังจะนำผลตอบแทนหรือรายได้ที่ได้จากการลงทุนไปใช้ ได้แก่ เพื่อเก็บไว้ใช้ยามเจ็บป่วย/ยามชรา เพื่อการศึกษา เพื่อเป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อต้องการดอกเบี๋ย เพื่อซื้อทรัพย์สินอื่น ๆ เพื่อกิจกรรมทางศาสนา/ประเพณี เพื่อเป็นหลักประกันในการกู้เงิน และ เพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ
 - 5.3. ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร หมายถึง กระบวนการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารที่เกี่ยวกับการลงทุนต่าง ๆ ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์/นิตยสาร แผ่นพับ/ป้ายโฆษณา อินเทอร์เน็ต บุคคล หนังสือชี้ชวน และ อื่น ๆ ที่ผู้ลงทุนรายย่อยใช้เป็นข้อมูลที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุน

6. ผู้ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ หมายถึง ผู้ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของบริษัทจัดการกองทุนรวมอย่างน้อย 1 รอบระยะบัญชี ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและมีคุณสมบัติที่สามารถได้รับสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษี

7. ผู้ไม่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ หมายถึง ผู้ไม่ได้ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของบริษัทจัดการกองทุนรวม ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและมีคุณสมบัติที่สามารถได้รับสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

จากวัตถุประสงค์การศึกษาข้างต้น สามารถกำหนดสมมติฐานได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ อาชีพ สถานภาพสมรส จำนวนบุตร ระดับการศึกษา
2. ปัจจัยการลงทุนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตาม แรงจูงใจ วัตถุประสงค์การลงทุน การรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร
3. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ อาชีพ สถานภาพสมรส จำนวนบุตร ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร
4. ปัจจัยการลงทุนด้านแรงจูงใจ วัตถุประสงค์การลงทุน การรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารมีความสัมพันธ์กับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้า เพื่อนำเอาแนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาใช้ เพื่อให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปอย่างถูกต้อง ดังต่อไปนี้

1. แนวความคิด เรื่อง การออมทรัพย์ที่มีผลมาจากอัตราดอกเบี้ย ของ MCKINNON
2. แนวความคิดการบริหารตลาด
3. แนวความคิดการออมและการลงทุน
4. พฤติกรรมของการออมภาคครัวเรือน
5. ประวัติและที่มากองทุนรวมในประเทศไทย
6. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวความคิด เรื่องการออมทรัพย์ที่มีผลมาจากอัตราดอกเบี้ย MCKINNON (สุนันทา คูบ่อทอง, 2541)

จาก SAVING FUNCTION จะพบว่าการออมทรัพย์จะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลักที่สำคัญก็คือรายได้ แต่ MCKINNON ได้ศึกษาพบว่านอกจากนั้นยังมีอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก/ผลตอบแทนของเงินออม ก็มีบทบาทสำคัญในการกำหนดการออมทรัพย์เช่นเดียวกัน ทั้งนี้ เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยเงินฝากนั้นถูกใช้เป็นสิ่งจูงใจ เพื่อก่อให้เกิดการขยายตัวการออมทรัพย์นั่นเอง ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ มาตรการสำคัญของสถาบันการเงินที่จูงใจให้เกิดการขยายตัวในการออมทรัพย์ก็ทำได้โดย การปรับปรุงอัตราผลตอบแทนของเงินฝากประเภทต่างๆ นั่นคือหากผลตอบแทนจากการออมในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเพิ่มขึ้น จะทำให้มีลูกจ้างต้องการออมเงินในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเพิ่มขึ้นโดยรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างการออม รายได้ และผลตอบแทน

ทฤษฎีเกี่ยวกับผลตอบแทนและความเสี่ยง (RISK AND RETURN)

การลงทุนหรือออมในสินทรัพย์ทางการเงินต่างๆ เช่น พันธบัตร ตั๋วเงิน หุ้นสามัญ หุ้นกู้ รวมถึงการฝากเงินกับสถาบันการเงินต่างๆ จะได้รับผลตอบแทนคืนมา ซึ่งจะเป็นการเพิ่มทุนความมั่งคั่งในอนาคต และได้รับความพอใจเพิ่มขึ้นด้วย แต่ขณะเดียวกันในการลงทุนใดๆ ก็ตามจะมีความเสี่ยงเกิดขึ้นด้วย โดยทั่วๆ ไปผู้ลงทุนจะต้องการผลตอบแทนสูง และได้รับความเสี่ยงต่ำ

ความหมายของอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยง (RATE OF RETURN & RISK)

1. อัตราผลตอบแทน (RATE OF RETURN) ผลประโยชน์ที่ผู้ลงทุนได้รับจากการลงทุนในหลักทรัพย์นั้นๆ ซึ่งสามารถกำหนดในรูปแบบต่างๆ ดังนี้

1.1 กำไรส่วนทุน (CAPITAL GAIN) เป็นกำไรจากการเพิ่มขึ้นของ ราคาหลักทรัพย์ผลตอบแทนนี้จะได้จากการขายหลักทรัพย์ที่มีราคาสูงกว่าต้นทุนที่ซื้อ

1.2 เงินปันผล (Dividend) ผู้ลงทุนจะได้รับเมื่อถือหลักทรัพย์ไว้จนครบกำหนดจ่ายปันผล ซึ่งบริษัทอาจจ่ายในรูปของเงินสดหรือหุ้นก็ได้

1.3 ดอกเบี้ย (Interest) คือผลตอบแทนที่ได้รับเมื่อลงทุนในหุ้นกู้ หรือพันธบัตรรัฐบาล หรือองค์การของรัฐบาล

2. อัตราผลตอบแทนที่คาดหวัง (EXPECTED RATE OF RETURN) คือ อัตราผลตอบแทนที่นักลงทุนคาดหวังที่จะได้รับจากการลงทุน ทั้งนี้เพราะการที่ผู้ลงทุนไม่สามารถรู้เหตุการณ์ล่วงหน้าได้ว่า อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนที่ได้รับจะเป็นจำนวนเท่าไร และมีความแน่นอนแค่ไหน หากแต่ขึ้นอยู่กับความเป็นไปได้ของการเกิดเหตุการณ์

3. ความเสี่ยง ความเสี่ยงจะแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

3.1 ความเสี่ยงที่เป็นระบบ (SYSTEMIC RISK) คือ ความเสี่ยงของหลักทรัพย์ที่มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงของผลตอบแทนของตลาดโดยรวม เป็นความเสี่ยงที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ เกิดขึ้นเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรม และทุกบริษัท ซึ่งมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์

3.2 ความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ (UNSYSTEMATIC RISK) คือ ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นเฉพาะกับหลักทรัพย์นั้น เป็นความเสี่ยงที่สามารถหลีกเลี่ยงได้ เนื่องจากเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของบริษัทนั้นๆ เช่น การบริหารงาน การผลิต การวางแผน เป็นต้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลต่อกำไร และขาดทุนโดยตรงที่จะได้รับของบริษัท เป็นความเสี่ยงที่แตกต่างกันของแต่ละกิจการ

ทฤษฎีนี้จะกล่าวถึงนักลงทุนว่ามีทัศนคติที่มีต่อความเสี่ยง 3 ประเภท คือ

1. ชอบความเสี่ยง (Risk Lover)
2. ไม่ชอบความเสี่ยง (Indifferent to Risk)
3. หลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Averse)

ผู้ที่ชอบความเสี่ยง จะเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูง ซึ่งจะมีผลตอบแทนสูงด้วย ส่วนในกรณีนักลงทุนประเภทหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (RISK AVERSE) จะเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ แม้ผลตอบแทนจะน้อยก็ตาม แต่สำหรับนักลงทุนที่ไม่มีความเห็น (INDIFFERENT TO RISK) จะไม่พิจารณาความเสี่ยงเลย

ผู้ที่ไม่ชอบความเสี่ยง คือ อัตราการเพิ่มขึ้นของอรรถประโยชน์จะไม่เปลี่ยนแปลงเลยเมื่อรายได้เพิ่มขึ้น นั่นหมายความว่าไม่ว่าความเสี่ยงจะเพิ่มขึ้นในอัตราเท่าใด เขาก็จะได้รับความพอใจเท่าเดิม

ผู้ที่หลีกเลี่ยงความเสี่ยง หมายความว่า เมื่อความเสี่ยง หรือผลตอบแทนเพิ่มขึ้น อัตราการเพิ่มขึ้นของอรรถประโยชน์จะสูงมากกว่าอัตราการเพิ่มขึ้นของผลตอบแทนหรือความเสี่ยง

ทฤษฎีที่เกี่ยวกับผลตอบแทนและความเสี่ยง

จากการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวกับผลตอบแทนและความเสี่ยง จะสามารถนำมาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาการลงทุนได้ดังนี้

1. ผลตอบแทนจากการลงทุน ผลตอบแทนจากการลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงิน จะได้ในรูปของดอกเบี้ย เงินปันผล CAPITAL GAIN หรือ CAPITAL LOSS ขึ้นอยู่กับสินทรัพย์ที่นักลงทุนเลือกคือ โดยผลตอบแทนจากการลงทุนนั้นถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด ที่จะจูงใจให้นักลงทุนหันมาสนใจลงทุน โดยสนใจที่จะลงทุนในสินทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าสินทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนต่ำ นั่นคือหากการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทต่างๆ ของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพให้ผลตอบแทนที่สูง จะดึงดูดให้ลูกค้าเข้ามาเป็นสมาชิกของกองทุนเพิ่มขึ้น นอกจากนี้การที่นักลงทุนได้รับผลประโยชน์ในเรื่องของภาษีซึ่งจะมีผลกระทบต่อรายได้ของนักลงทุน โดยนักลงทุนจะพยายามรักษาระดับรายได้ หรือผลตอบแทนให้ได้มากที่สุด

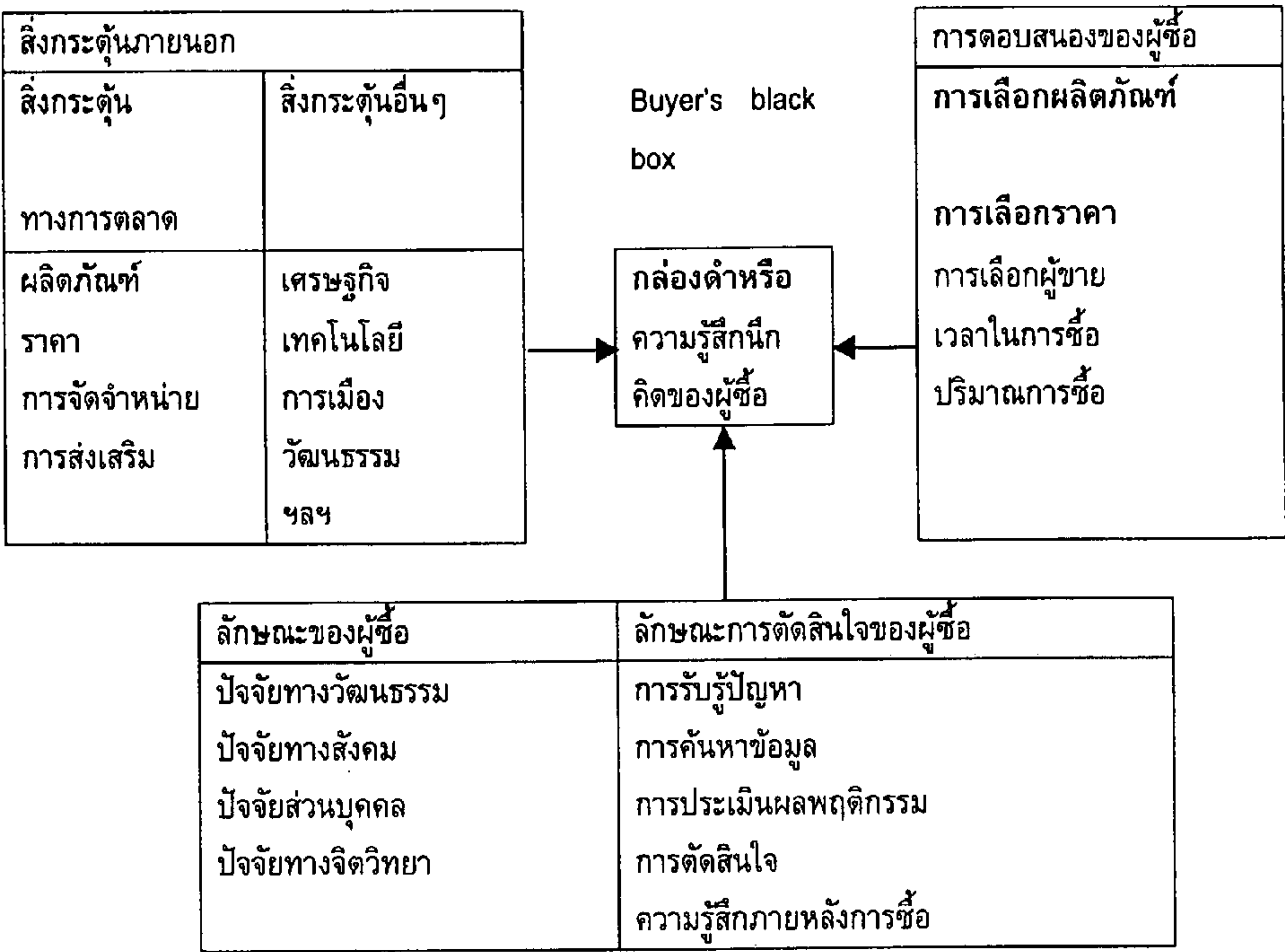
นั่นคือนักลงทุนจะไปลงทุนในสินทรัพย์ที่ได้รับการยกเว้นภาษีมากขึ้น เพื่อให้ได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนให้มากที่สุด ดังนั้นการได้สิทธิประโยชน์ทางภาษีจากการออมในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพจะดึงดูดให้ลูกค้าและนายจ้างเข้ามาออมในกองทุนเพิ่มขึ้น

2. ระดับความเสี่ยง การลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูง ความเสี่ยงจะสูง และถ้าต้องการความเสี่ยงต่ำต้องยอมรับผลตอบแทนที่ต่ำ แต่นักลงทุนสามารถลดความเสี่ยงลงได้ โดยการกระจายการลงทุนไปในสินทรัพย์ประเภทต่างๆ แต่การจะตัดสินใจลงทุนใดๆ ก็ตาม ขึ้นกับทัศนคติในการลงทุนที่แตกต่างกันของนักลงทุนแต่ละคน เนื่องจากบางคนจะไม่ชอบความเสี่ยงก็มักจะลงทุนในสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ มีผลตอบแทนที่แน่นอนและยอมรับผลตอบแทนที่ต่ำขณะที่บางคนชอบความเสี่ยงมากๆ จะลงทุนในสินทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนสูง โดยยอมรับความเสี่ยงที่สูงมาก

นั่นคือการตัดสินใจออมในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ซึ่งจะมีความเสี่ยงในระดับที่ค่อนข้างต่ำ จากการกำหนดเกณฑ์ในบริหารเงินกองทุนของกระทรวงการคลัง ที่จะต้องนำเงินไปลงทุนในสินทรัพย์ที่ไม่เสี่ยงถึงร้อยละ 60 ของเงินกองทุนนั้น จึงขึ้นกับพฤติกรรมในการเลือกออมของลูกค้า และนายจ้างว่าเป็นผู้ชอบความเสี่ยงหรือไม่ และพิจารณาร่วมกับผลตอบแทนจากกองทุนว่าน่าพอใจหรือไม่

แนวความคิดการบริหารตลาดของ PHILLIP KOTLER ใน S-R THEORY

โมเดลพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior Model) เป็นการศึกษาถึงเหตุจูงใจที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ โดยมีจุดเริ่มต้นจากการเกิดสิ่งกระตุ้นจากการเกิดสิ่งกระตุ้น (Stimulus) ที่ทำให้เกิดความต้องการ สิ่งกระตุ้นผ่านเข้ามาในความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ (Buyer's black box) ซึ่งเปรียบเสมือนกล่องดำซึ่งผู้ผลิตหรือผู้ขายไม่สามารถคาดคะเนได้ ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อจะได้รับอิทธิพลจากลักษณะต่าง ๆ ของผู้ซื้อ หรือการตัดสินใจของผู้ซื้อ (Buyer's purchase Decision) ดังภาพประกอบ 1 จุดเริ่มต้นของโมเดลนี้อยู่ที่มีสิ่งกระตุ้น (Stimulus) ให้เกิดความต้องการก่อนแล้วทำให้เกิดการตอบสนอง (Response) ซึ่งโมเดลนี้เรียกว่า S-R Theory

ภาพประกอบ 1 การตัดสินใจของผู้ซื้อ

1. สิ่งกระตุ้น (Stimulus) สิ่งกระตุ้นอาจเกิดขึ้นเองจากภายในร่างกาย (Inside Stimulus) และสิ่งกระตุ้นภายนอก (Outside Stimulus) นักการตลาดจะต้องสนใจ และจัดสิ่งกระตุ้นภายนอก เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการผลิตภัณฑ์ สิ่งกระตุ้นถือว่าเป็นเหตุจูงใจให้เกิดการซื้อสินค้า (Buying Motive) ซึ่งอาจใช้เหตุจูงใจซื้อด้านเหตุผล และใช้เหตุจูงใจซื้อด้านจิตวิทยา (อารมณ์) ก็ได้ สิ่งกระตุ้นภายนอกประกอบด้วย 2 ส่วน

1.1 สิ่งกระตุ้นทางการตลาด (Marketing Stimulus) เป็นสิ่งกระตุ้นที่นักการตลาดสามารถควบคุมและต้องจัดให้มีขึ้นเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Stimulus) ซึ่งประกอบด้วย

1.1.1. สิ่งกระตุ้นด้านผลิตภัณฑ์ เช่น ออกแบบผลิตภัณฑ์ให้สวยงามเพื่อกระตุ้นความต้องการ

1.1.2. สิ่งกระตุ้นด้านราคา เช่น การกำหนดราคาสินค้าให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ โดยพิจารณาลูกค้าเป้าหมาย

1.1.3. สิ่งกระตุ้นด้านการจัดช่องทางการจำหน่าย เช่น จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ให้ทั่วถึงเพื่อให้ความสะดวกแก่ผู้บริโภคถือว่าเป็นการกระตุ้นความต้องการซื้อ

1.1.4. สิ่งกระตุ้นด้านการส่งเสริมการตลาด เช่น การโฆษณาสม่ำเสมอ การใช้ความพยายามของพนักงาน การลดแลกแจกแถม การสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลทั่วไปเหล่านี้ถือว่าเป็นสิ่งกระตุ้นความต้องการซื้อ

1.2 สิ่งกระตุ้นอื่นๆ (Other Stimulus) เป็นสิ่งกระตุ้นความต้องการของผู้บริโภคที่อยู่ภายนอกองค์การซึ่งบริษัทควบคุมไม่ได้ สิ่งกระตุ้นเหล่านี้ ได้แก่

1.2.1 สิ่งกระตุ้นทางเศรษฐกิจ (Economic) เช่น ภาวะเศรษฐกิจ รายได้ของผู้บริโภค เหล่านี้มีอิทธิพลต่อความต้องการของบุคคล

1.2.2 สิ่งกระตุ้นทางเทคโนโลยี (Technological) เช่น เทคโนโลยีด้านฝากถอนเงินอัตโนมัติสามารถกระตุ้นความต้องการให้ใช้บริการของธนาคารมากขึ้น

1.2.3 สิ่งกระตุ้นทางกฎหมาย เพิ่มลดภาษีสินค้าใดสินค้าหนึ่งจะมีอิทธิพลต่อการเพิ่มหรือลดความต้องการของผู้ซื้อ

1.2.4 สิ่งกระตุ้นทางวัฒนธรรม (Cultural) เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณีไทยในเทศกาลต่าง ๆ จะมีผลกระทบให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการสินค้าในเทศกาลนั้น

2 กล่องดำหรือความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ (Buyer's Black Box) ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อเปรียบเสมือนกล่องดำ (Black Box) ซึ่งผู้ผลิตหรือผู้ขายไม่สามารถทราบได้ จึงต้องพยายามค้นหาความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อได้รับอิทธิพลจากลักษณะของผู้ซื้อ และกระบวนการตัดสินใจ

3 ลักษณะของผู้ซื้อ (Buyer Characteristics) ลักษณะของผู้ซื้อที่มีอิทธิพลจากปัจจัยต่าง ๆ

4 กระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้ซื้อ (Buyer Decision Process) ประกอบด้วยขั้นตอน คือ การรับรู้ปัญหา การค้นหาข้อมูล การประเมินผลทางเลือก และปัจจัยด้านจิตวิทยา

5 การตอบสนองของผู้ซื้อ (Buyer's Response) หรือการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคหรือผู้ซื้อ (Buyer's Purchase Decisions) ผู้บริโภคจะมีการตัดสินใจในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

5.1 การเลือกผลิตภัณฑ์ (Buyer Decision Process)

5.2 การเลือกตราสินค้า (Brand Choice)

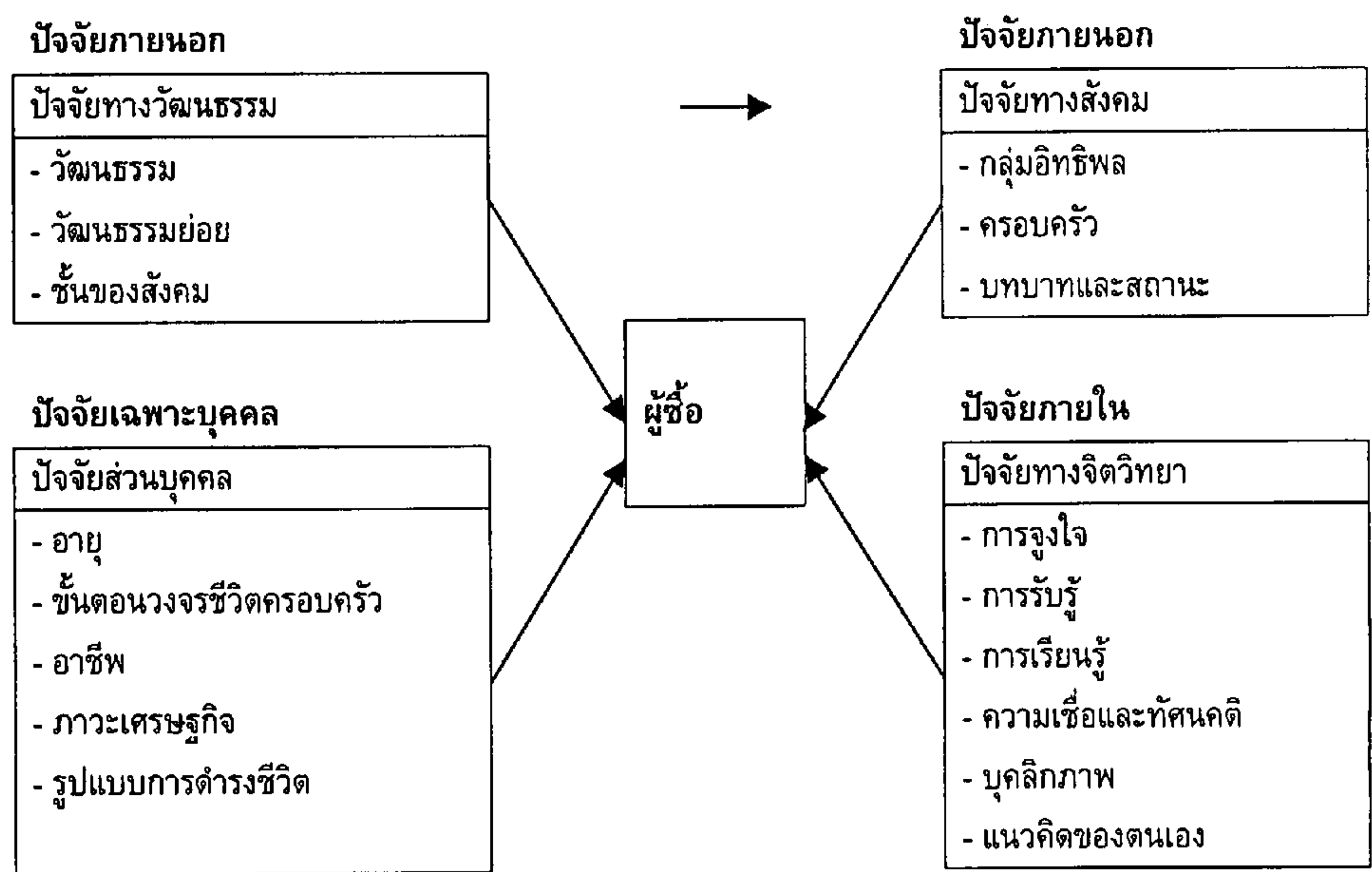
5.3 การเลือกผู้ขาย (Dealer Choice)

5.4 การเลือกเวลา (Purchase Timing)

5.5 การเลือกปริมาณการซื้อ (Purchase Amount)

ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผู้ซื้อ มี 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยทางวัฒนธรรม ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางจิตวิทยา ซึ่งมีรายละเอียดดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค

- 1. ปัจจัยด้านวัฒนธรรม (Cultural Factors)
 - 1.1 วัฒนธรรมพื้นฐาน (Culture) เป็นลักษณะพื้นฐานของบุคคลในสังคม
 - 1.2 วัฒนธรรมย่อย (Subculture) หมายถึง วัฒนธรรมของแต่ละกลุ่มที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่างกันที่มีอยู่ในสังคมขนาดใหญ่และสลับซับซ้อน วัฒนธรรมย่อยเกิดจากพื้นฐานทางภูมิศาสตร์ และลักษณะพื้นฐานของมนุษย์
 - 1.3 ชั้นของสังคม (Social class) หมายถึง การแบ่งสมาชิกของสังคมออกเป็นระดับฐานะแตกต่างกัน โดยสมาชิกในแต่ละชั้นสังคมจะมีสถานะอย่างเดียวกันลักษณะชั้นของสังคมแบ่งออกเป็นกลุ่มใหญ่ได้ 3 ระดับ และเป็นกลุ่มย่อยได้ 6 ระดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้
 - 1.3.1 ระดับสูง (Upper Class) แบ่งออกเป็นกลุ่มย่อยได้ 2 กลุ่ม คือ
 - 1.3.1.1 ระดับสูงอย่างสูง (Upper Upper Class)
 - 1.3.1.2 ระดับสูงอย่างต่ำ (Lower Upper Class)
 - 1.3.2 ระดับกลาง (Middle Class) แบ่งออกเป็นกลุ่มย่อยได้ 2 กลุ่ม คือ
 - 1.3.2.1 ระดับกลางอย่างสูง (Upper Middle Class)
 - 1.3.2.2 ระดับกลางอย่างต่ำ (Lower Middle Class)
 - 1.3.3 ระดับต่ำ (Lower Class) แบ่งออกเป็นกลุ่มย่อยได้ 2 กลุ่ม คือ
 - 1.3.3.1 ระดับต่ำอย่างสูง (Upper Lower Class)
 - 1.3.3.2 ระดับต่ำอย่างต่ำ (Lower Lower Class)

2. ปัจจัยด้านสังคม (Social Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อ ลักษณะทางสังคมประกอบด้วยกลุ่มอ้างอิง ครอบครัวบทบาทและสถานะของผู้ซื้อ

2.1 กลุ่มอ้างอิง (Reference Groups) เป็นกลุ่มที่บุคคลเข้าไปเกี่ยวข้องกับกลุ่มนี้จะมีอิทธิพลต่อทัศนคติ ความคิดเห็น และค่านิยมของบุคคลในกลุ่มอ้างอิง กลุ่มอ้างอิง แบ่งออกเป็น 2 ระดับคือ

2.1.1 กลุ่มปฐมภูมิ (Primary Groups)

2.1.2 กลุ่มทุติยภูมิ (Secondary Groups)

2.2 ครอบครัว (Family) บุคคลในครอบครัวถือว่ามีอิทธิพลมากที่สุดต่อทัศนคติ ความคิดเห็น และค่านิยมของบุคคล สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของครอบครัว

2.3 บทบาทและสถานะ (Roles and Statuses) บุคคลจะเกี่ยวกับหลายกลุ่ม เช่น ครอบครัว กลุ่มอ้างอิง องค์กร และสถาบันต่างๆ บุคคลจะมีบทบาทและสถานะที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม

3. ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal Factors) การตัดสินใจของผู้ซื้อได้รับอิทธิพลจากลักษณะส่วนบุคคลของคนที่แตกต่างกันได้แก่

3.1 อายุ (Age)

3.2 ขั้นตอนวัฏจักรชีวิตครอบครัว (Family Life Cycle)

3.3 อาชีพ (Occupation)

3.4 โอกาสทางเศรษฐกิจ (Economic Circumstances)

3.5 การศึกษา (Education)

3.6 รูปแบบการดำรงชีวิต (Life Style)

4. ปัจจัยทางจิตวิทยา (Psychological Factors) การเลือกซื้อของบุคคลได้รับอิทธิพลจากปัจจัยด้านจิตวิทยา ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยภายในตัวผู้บริโภคที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อและการใช้สินค้า

4.1 การจูงใจ (Motivation) หมายถึง “พลังสิ่งกระตุ้น (Drive) ที่อยู่ภายในตัวบุคคล ซึ่งกระตุ้นให้บุคคลปฏิบัติ”

4.2 การรับรู้ (Perception) “เป็นกระบวนการที่แต่ละบุคคลได้รับการเลือกสรรจัดระเบียบ และตีความหมายข้อมูลเพื่อที่จะสร้างภาพ ที่มีความหมาย”

การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค (ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2541:122 - 146)

การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค (Analyzing Consumer Behavior) เป็นการค้นหาหรือวิจัย เกี่ยวกับพฤติกรรมการซื้อและการใช้ของผู้บริโภค เพื่อทราบถึงลักษณะความต้องการและพฤติกรรมการซื้อและการใช้ของผู้บริโภค คำตอบที่ได้จะช่วยให้นักการตลาดสามารถจัดกลยุทธ์การตลาด (marketing strategies) ที่สามารถสนองความพึงพอใจของผู้บริโภคได้อย่างเหมาะสม คำถามที่ใช้เพื่อค้นหาลักษณะพฤติกรรมผู้บริโภค คือ 6Ws และ 1H ซึ่งประกอบด้วย Who? What? Why? Who? When? Where? และ How เพื่อค้นหาคำตอบ 7 ประการ หรือ 7 Os ซึ่งประกอบด้วย Occupants Objects Objectives Organiztions Occasions Outlets and Operations

1. ใครอยู่ในตลาดเป้าหมาย (Who is in the target market)

คำถามที่ต้องการ หมายถึง ลักษณะกลุ่มเป้าหมาย (Occupants) ทางด้าน

- 1.1 ประชากรศาสตร์
- 1.2 ภูมิศาสตร์
- 1.3 จิตวิทยาหรือจิตวิเคราะห์
- 1.4 พฤติกรรมศาสตร์

2. ผู้บริโภคซื้ออะไร (What does the consumer buy) คำถามที่ต้องการทราบคือ สิ่งที่ผู้บริโภคต้องการซื้อ (Objects) สิ่ง que ผู้บริโภคต้องการซื้อจากผลิตภัณฑ์ก็คือ ต้องการคุณสมบัติ หรือ องค์ประกอบของผลิตภัณฑ์ (Product component) และความแตกต่างที่เหนือกว่าคู่แข่ง (Completion differentiation)

3. ทำไมผู้บริโภคจึงซื้อ (Why does the consumer buy) คำถามที่ต้องการทราบ คือ วัตถุประสงค์ในการซื้อ (Objective) ผู้บริโภคซื้อสินค้าเพื่อสนองความต้องการของเขาด้านร่างกาย และด้านจิตวิทยา ซึ่งต้องศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อคือ

- 3.1 ปัจจัยภายในหรือปัจจัยทางจิตวิทยา
- 3.2 ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม
- 3.3 ปัจจัยเฉพาะบุคคล

4. ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจซื้อ (Who Participates in the buying) คำถามที่ต้องการทราบคือ บทบาทของกลุ่มต่าง ๆ (Organization) ที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อ ประกอบด้วย

- 4.1 ผู้ริเริ่ม
- 4.2 ผู้มีอิทธิพล
- 4.3 ผู้ตัดสินใจซื้อ
- 4.4 ผู้ซื้อ
- 4.5 ผู้ใช้

5. ผู้บริโภคซื้อเมื่อใด (When does the consumer buy) คำถามที่ต้องการทราบคือ โอกาสในการซื้อ (Occasions) เช่น ช่วงเดือนใดของปี หรือช่วงวันใดของเดือน หรือเทศกาลวันสำคัญต่าง ๆ

6. ผู้บริโภคซื้อที่ไหน (Where does the customer buy) คำถามที่ต้องการทราบคือ ช่องทางที่ผู้บริโภคไปทำการซื้อ เช่น ห้างสรรพสินค้า ซูเปอร์มาร์เก็ต ร้านขายของชำ

7. ผู้บริโภคซื้ออย่างไร (How does the consumer buy) คำถามที่ต้องการทราบคือ ขั้นตอนในการตัดสินใจซื้อ (Operation) ประกอบด้วย

- 7.1 การรับรู้ปัญหา
- 7.2 การค้นหาข้อมูล
- 7.3 การประเมินผลทางเลือก
- 7.4 การตัดสินใจซื้อ
- 7.5 ความรู้สึกภายหลังการซื้อ

แนวคิดเรื่องการออมและลงทุน (โสภณ โรจน์ธำรงค์.2544:1-15)

โดยทั่วไป การเร่งพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตต้องอาศัยปัจจัยห้า ซึ่งการสะสมทุนในรูปการลงทุนใหม่ ต้องอาศัยแหล่งเงินทุนจากภายในประเทศในรูปเงินออม และเงินกู้ยืมจากต่างประเทศ ในเรื่องนี้นักเศรษฐศาสตร์ อาทิ Chenery-Strout เห็นว่าในระยะแรกของการพัฒนาประเทศจำเป็นต้องอาศัยแหล่งเงินทุนจากต่างประเทศ เพราะความสามารถในการออมภายในประเทศมีไม่เพียงพอสนองความต้องการลงทุนภายในประเทศ อย่างไรก็ตาม ความผันผวนสูงสุดของประเทศกำลังพัฒนา ก็คือ การเร่งพัฒนาประเทศโดยอาศัยแหล่งเงินทุนจากต่างประเทศไประยะหนึ่งแล้วรายได้ประชาชาติและการออมภายในประเทศก็จะเพิ่มขึ้นตาม มีผลทำให้การพึ่งแหล่งเงินทุนจากต่างประเทศมีขนาดลดลงตามไปด้วย

แม้ว่าการพึ่งพาแหล่งเงินทุนจากต่างประเทศจะยังคงจำเป็นและมีอาจหลีกเลี่ยงได้ โดยเฉพาะกลุ่มประเทศกำลังพัฒนารวมประเทศไทย แต่การพึ่งแหล่งเงินทุนจากต่างประเทศมากและยาวนานจนเกินไปก็อาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ จนถึงขั้นวิกฤตการณ์เศรษฐกิจจนต้องลดค่าเงินบาทได้ เช่น ในปี 2527 และ 2540 เป็นต้น หากต่างประเทศขาดความเชื่อมั่นและถอนเงินกลับไป

แนวคิดเกี่ยวกับการออมของครัวเรือน (โสภณ โรจน์ธำรงค์.2544:1-15)

เนื่องจากการออมในประเทศเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างมีเสถียรภาพ จึงได้มีการศึกษาพฤติกรรมการออมเพื่อเป็นแนวทางในการวางนโยบายส่งเสริมการออมผลการศึกษาที่ผ่านมาสรุปได้ว่า พฤติกรรมการออมของครัวเรือนขึ้นกับปัจจัยสำคัญ 7 ประการ คือ

1. สมมติฐานรายได้สมบูรณ์ (Absolute Income Hypothesis)

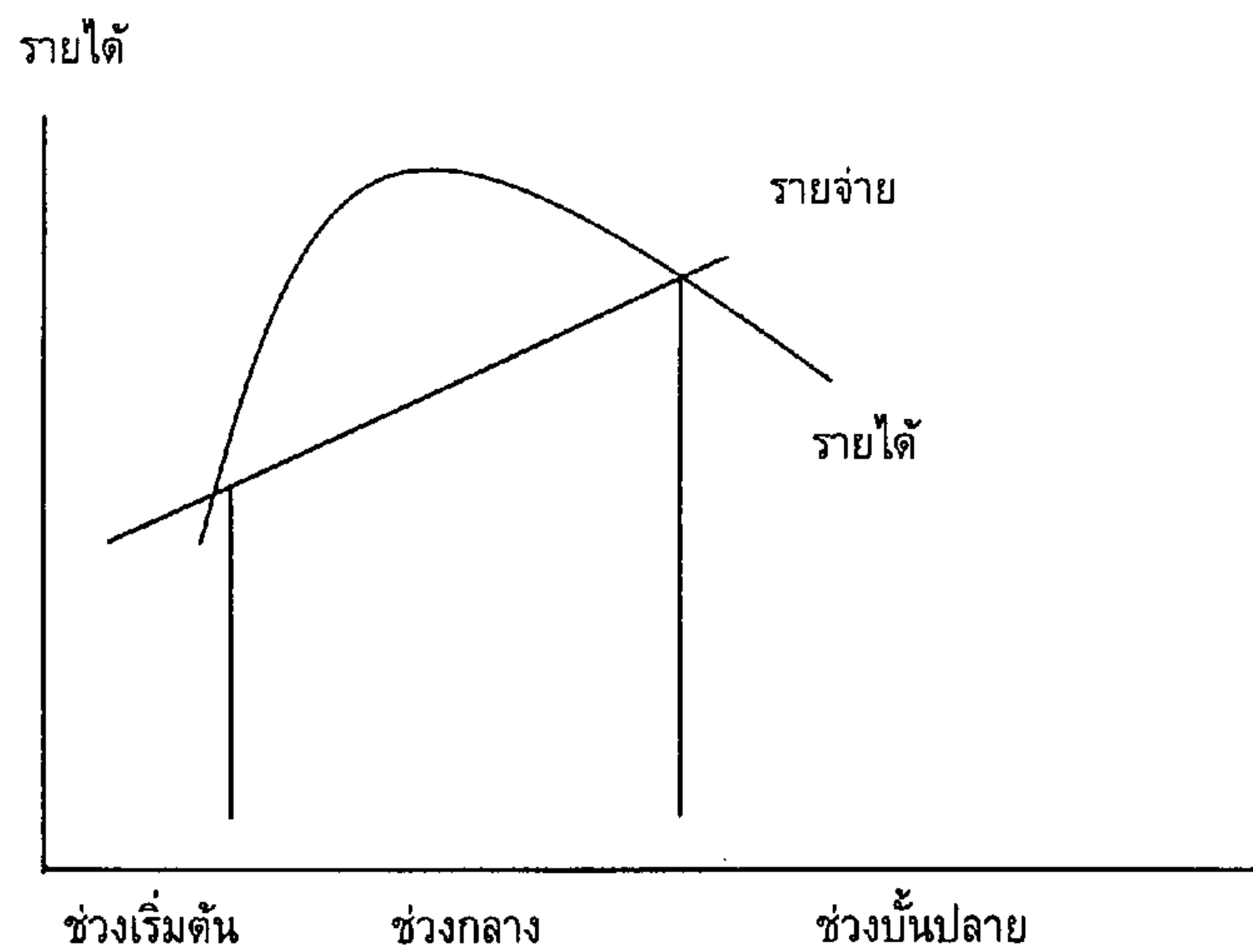
เคนส์ได้สร้างฟังก์ชันการบริโภคหรือมองอีกนัยหนึ่งก็คือเงินออมในระยะสั้น ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเมื่อรายได้เพิ่มขึ้น (ภายใต้ข้อสมมติว่าปัจจัยอื่นคงที่) ประชาชนมีความโน้มเอียงที่จะจ่ายเพิ่มขึ้นในอัตราที่ต่ำกว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือประชาชนมีความโน้มเอียงที่จะออมเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงกว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้น โดยระบบเศรษฐกิจที่เติบโตเร็วส่งผลให้ครัวเรือนมีความสามารถที่จะออมสูงขึ้น

2. ตัวแปรด้านการพึ่งพิง (Dependency Rate)

จำนวนผู้พึ่งพิงหรือผู้ไม่มีเงินได้เป็นปัจจัยสำคัญอีกปัจจัยหนึ่งซึ่งกำหนดพฤติกรรมการออม เนื่องจากจำนวนผู้พึ่งพิงเป็นภาระแก่ครัวเรือนต้องให้ความอุปการะเลี้ยงดู ทำให้รายจ่ายของครัวเรือนเพิ่มขึ้น หรือในทางตรงกันข้าม บุคคลในวัยทำงานมีความโน้มเอียงที่จะออมสูง ดังนั้น หากอัตราส่วนประชากรในวัยทำงานสูงขึ้น จะมีผลให้อัตราการออมของครัวเรือนโดยรวมสูงขึ้น

3. สมมติฐานวัฏจักรชีวิต (Life-Cycle Hypothesis)

สาระสำคัญของสมมติฐานนี้คือ โดยทั่วไปบุคคลมักจะมีรายได้ค่อนข้างต่ำเมื่อเริ่มต้นชีวิต และในบั้นปลายของชีวิตเนื่องจากผลิตภาพต่ำ แต่บุคคลจะมีรายได้สูงเมื่ออยู่ในวัยกลางคน ในขณะที่การบริโภคของบุคคลจะดำรงไว้ซึ่งระดับการบริโภคคงที่หรือสูงขึ้นทีละน้อย ทำให้ช่วงเริ่มต้นของชีวิตนั้นบุคคลจะเป็นผู้กู้ยืม (Net Borrower) ต่อมาในช่วงอายุวัยกลางคน จะออมเพื่อจ่ายคืนหนี้สินและเก็บออมไว้เมื่อออกจากงาน และช่วงบั้นปลายชีวิตจะกลายเป็นผู้ออมติดลบ

4. อาชีพ

สมมติฐานของคาลดอร์ (Kaldors Hypothesis) ชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยทางด้านแหล่งที่มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรม การออมของครัวเรือน ซึ่งคาลดอร์นับเป็นนักเศรษฐศาสตร์คนแรกที่ทำการศึกษาโดยแยกการออมออกเป็นสองกลุ่ม คือการออมของนายทุนกับการออมของกรรมกร ผลการศึกษาปรากฏว่า ความโน้มเอียงในการออม หน่วยสุดท้ายของนายทุนมีค่าสูงกว่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายของกรรมกร ต่อมาได้รับการสนับสนุนจากผล การศึกษาของ Hahn, Kalecki and Robinson

5. เขตชนบทและเขตเมือง

ความแตกต่างด้านภูมิศาสตร์หรือภูมิภาค เป็นปัจจัยสำคัญอีกปัจจัยหนึ่งที่กำหนดพฤติกรรมการออม ของครัวเรือน ทั้งนี้เพราะว่า ปัจจัยที่กำหนดความสามารถ สิ่งจูงใจ และโอกาสในการออมแตกต่างกัน รวมทั้ง ระดับการพัฒนาของตลาดสินค้าอุปโภคบริโภคก็แตกต่างกันมากระหว่างในเขตเทศบาลกับนอกเขตเทศบาล และ ได้รับการสนับสนุนจากผลการศึกษาของ Gupta และ Kelly and Williamson

6. ระดับการศึกษา

เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาของครัวเรือนในฐานะตัวแทนทัศนคติ ซึ่งอาจจะมีผลต่อการออมได้ทั้งใน ทางบวกและทางลบ ระดับการศึกษาของกลุ่มครัวเรือนจะช่วยเสริมสร้างหรือปลูกฝังทัศนคติของครัวเรือนให้มีวินัย ในการใช้จ่าย ก่อให้เกิดการประหยัดในรายจ่ายรวม ทำให้ครัวเรือนสามารถออมได้มากขึ้นในอีกด้านหนึ่งระดับ การศึกษาของครัวเรือนอาจจะสร้างทัศนคติในครัวเรือนนั้นไม่มีความจำเป็นต้องออมมากนัก เพราะจะมีความมั่น คงในการทำงานหรือไม่มีความเสี่ยงต้องออกจากงานเท่ากับกลุ่มที่มีการศึกษาน้อยกว่า ซึ่งเป็นไปตามการศึกษาของ นริศ ชัยสูตร

7. อื่น ๆ นอกจากพฤติกรรมกรรมการออมจะถูกกำหนดโดยปัจจัยดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังถูกกำหนดจาก

7.1. ความอยากออมหรือค่านิยม เป็นการสร้างและปลูกฝังวัฒนธรรมการออม ดังเช่นในประเทศญี่ปุ่น

7.2. ความสะดวกที่จะออมคือบริการต่าง ๆ อาทิ บทบาทสถาบันการเงินมีผลต่อการออมในทางบวก ปรากฏในประเทศญี่ปุ่น มาเลเซีย และไทย มีข้อสังเกตว่า บทบาทของสถาบันการเงินอาจมีผลต่อการออมครัวเรือนได้ ทั้งนี้ เพราะในระยะที่ผ่านมาสถาบันการเงินเร่งขยายบริการทางการเงินในลักษณะที่ขาดความสมดุล โดยเน้นขยายบริการด้านสินเชื่อมากกว่าระดมเงินฝากหักล้างกับผลดีที่เกิดจากการที่ประสิทธิภาพในการระดมเงินออมของระบบเศรษฐกิจสูงขึ้น จากการที่ตลาดเงินมีเครื่องมือเพื่อการออมหลากหลายมากขึ้น

7.3. สิ่งจูงใจในการออม คือ ผลตอบแทนหรือประโยชน์ที่จะได้รับจากการออม อาทิ มาตรการให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษี มีผลต่อการออมในทางบวก ปรากฏในประเทศญี่ปุ่น สิงคโปร์ มาเลเซีย และไทย ขณะที่อัตราดอกเบี้ยสร้างแรงจูงใจให้ออมเฉพาะครัวเรือนที่มีรายได้สูงมากเท่านั้น แต่เนื่องจากเป็นชนกลุ่มน้อยของสังคม การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยจึงไม่ค่อยมีผล

7.4. สถานการณ์แวดล้อมที่มีผลต่อการออมได้แก่

7.4.1. ระบบประกันสังคมมีผลต่อการออมในทางลบ พบในประเทศญี่ปุ่นและสหรัฐฯ

7.4.2. ระบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และบำนาญ ส่งเสริมการออม พบใน ประเทศอังกฤษ แคนาดา สิงคโปร์ และมาเลเซีย

พฤติกรรมกรรมการออมภาคครัวเรือน

ความสำคัญของการออมต่อระบบเศรษฐกิจ

ความสัมพันธ์ระหว่างการออม การลงทุน และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยการออมเป็นปัจจัยหนึ่งที่กำหนดความสามารถในการลงทุนของประเทศและในการผลิต ซึ่งจะส่งผลถึงการขยายตัวของเศรษฐกิจอีกทอดหนึ่ง ก่อนหน้าวิกฤตการณ์ในปี 2540 ดุลบัญชีเดินสะพัดของไทยขาดดุลต่อเนื่องเพราะการลงทุนสูงมาก แม้ว่าสัดส่วนการออมต่อผลิตภัณฑ์ภายในประเทศที่เฉลี่ยร้อยละ 25.6 ระหว่าง 2523 - 32 จะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 34.2 ในช่วงปี 2533 - 42 แต่ก็ไม่พอเพียงเมื่อเทียบกับระดับการลงทุน เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของการออมต่อ GDP จะเห็นว่ามีเปลี่ยนแปลงที่สำคัญคือ นับตั้งแต่ปี 2533 - 39 สัดส่วนการออมภาคครัวเรือนมีแนวโน้มลดลง ขณะที่สัดส่วนการออมภาคธุรกิจเพิ่มขึ้น (รูปที่ 1 และ 2) สำหรับเงินออมภาคครัวเรือนที่ลดลง ส่วนหนึ่งเกิดจากสัดส่วนของรายได้ครัวเรือนต่อรายได้ประชาชาติที่ลดลง และพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปตามการพัฒนาของระบบเศรษฐกิจ

อย่างไรก็ตาม นับแต่ประเทศไทยประสบวิกฤตการณ์ทางการเงินอย่างรุนแรงตั้งแต่ปี 2540 และได้ดำเนินมาตรการแก้ไขเป็นลำดับ โดยในช่วงแรกของการแก้ไขปัญหาจำเป็นต้องใช้มาตรการที่เข้มงวดเพื่อให้ระบบเศรษฐกิจมีเสถียรภาพ ตลอดจนเพื่อฟื้นฟูความเชื่อมั่นที่มีต่อระบบการเงินและเศรษฐกิจไทยให้กลับคืนมา โดยการดำเนินนโยบายอัตราดอกเบี้ยสูง เป็นผู้ให้ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล อัตราเงินเฟ้อลดลง ฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศมั่นคง ค่าเงินบาทมีเสถียรภาพ

เมื่อวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจในภูมิภาคนี้ที่ขยายผลไปยังภูมิภาคอื่นๆ ของโลก ประกอบกับมาตรการที่เข้มงวดดังกล่าว ได้ส่งผลให้เศรษฐกิจของไทยประสบภาวะชะงักงันอย่างรุนแรง เสถียรภาพเศรษฐกิจที่ปรับตัวดีขึ้นทำให้ทางการมีช่องทางในการดำเนินการผ่อนคลายนโยบายการเงินการคลังเพื่อฟื้นฟูและกระตุ้นเศรษฐกิจมาตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2541 ทำให้อัตราดอกเบี้ยมีแนวโน้มลดลงเป็นลำดับและลดลงอย่างรวดเร็วในช่วงไตรมาส 4 ที่ผ่านมามีเกิดคำถามว่า นโยบายอัตราดอกเบี้ยต่ำดังกล่าวมีผลกระทบต่อพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในระยะสั้นหรือไม่อย่างไร

เมื่อพิจารณาจากข้อมูลที่ได้จากการสำรวจพฤติกรรมการออมครัวเรือนของสำนักงานสถิติแห่งชาติ และธนาคารแห่งประเทศไทย ข้อมูลจากระบบการเงิน และผลการศึกษาอนุกรมเวลาในอดีตความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการออมครัวเรือนมีอัตราดอกเบี้ยที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังมีรายละเอียดการศึกษาในด้านต่างๆ ดังนี้

ปัจจัยที่มีผลต่อการออม

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากการสำรวจพฤติกรรมการออมภาคครัวเรือนทั่วประเทศ (Socioeconomic Survey) ของสำนักงานสถิติแห่งชาติและธนาคารแห่งประเทศไทย ในปี 2541 จากตัวอย่างจำนวน 3,933 ครัวเรือน และครอบคลุมถึงตัวแปรทางด้านรายได้ รายจ่าย สินทรัพย์ และหนี้สิน ตลอดจนพฤติกรรมทางด้านเศรษฐกิจสังคมต่าง ๆ การศึกษาพบว่าพฤติกรรมการออมมีการเปลี่ยนแปลงไปบ้างพอสมควร โดยรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.1 ระหว่างปี 2536 – 41 (ต่ำกว่าดัชนีราคาผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 34.2 ในช่วงเวลาเดียวกัน) ขณะที่รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้นร้อยละ 34.1 และเมื่อคิดเป็นร้อยละของรายได้ จนเท่ากับร้อยละ 71.42 เทียบกับร้อยละ 61.29 ในการสำรวจครั้งก่อน มีผลทำให้การออมของครัวเรือนลดลงร้อยละ 27.6 และเมื่อคิดเป็นร้อยละของรายได้จะเท่ากับร้อยละ 17.31 เทียบกับร้อยละ 27.51 ในการสำรวจครั้งก่อน ทั้งนี้ การที่เศรษฐกิจเริ่มชะลอตัวตั้งแต่ปี 2540 และหดตัวมากขึ้นในปี 2541 จากวิกฤตการณ์ทางการเงิน ส่วนหนึ่งสะท้อนให้เห็นพฤติกรรมของครัวเรือนในการพยายามรักษาระดับมาตรฐานค่าครองชีพทำให้สัดส่วนการออมลดลง

ตาราง 1: การเปรียบเทียบพฤติกรรมการออมปี 2536 กับปี 2541

	2536	2541	อัตราเพิ่ม(%)
1. รายได้เฉลี่ย (บาท)	11,058.95	12,703.65	15.1
2. รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค (บาท)	6,777.85	9,092.20	34.1
3. เงินออม (บาท)	3,042.68	2,203.15	-27.6
4. สัดส่วน รายจ่าย/รายได้ (%)	61.29	71.42	
5. สัดส่วน เงินออม/รายได้ (%)	27.51	17.31	

ที่มา : การสำรวจการออมของครัวเรือนของ ธปท. ในปี 2536 และการสำรวจด้านเศรษฐกิจสังคมของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี 2541

ตาราง 2: รูปแบบเงินออมภาคครัวเรือน (สัดส่วนร้อยละ)

	2536	2541
1. เงินฝากธนาคาร	71.36	88.25
2. เงินฝากสหกรณ์	3.52	6.24
3. กรมธรรม์ประกันชีวิต	18.88	1.42
4. กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	0.26	2.10
5. ซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์	1.27	0.25
6. อื่นๆ	4.71	1.74
รวม	100.0	100.0

ที่มา : การสำรวจการออมของครัวเรือนของ ธปท. ในปี 2536 และการสำรวจด้านเศรษฐกิจสังคมของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี 2541

อย่างไรก็ตาม เงินออมส่วนใหญ่ก็ยังคงเป็นการฝากเงินกับธนาคารถึงร้อยละ 88 สูงขึ้นกว่าร้อยละ 71 ในการสำรวจครั้งที่แล้ว สำหรับการออมในรูปแบบกรมธรรม์ประกันชีวิตที่ลดลงค่อนข้างมากโดยลดลงค่อนข้างมาก โดยลดลงในทุกภาคของประเทศนั้น สอดคล้องกับรายได้เฉลี่ยแท้จริง (หักลงด้วยเงินเฟ้อ) ที่ลดลงเนื่องจากผู้ที่ จะออมในรูปของประกันฯ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีรายได้ค่อนข้างสูง สำหรับการออมในรูปแบบอื่น ๆ เช่น การออม กับสหกรณ์และกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออม จากผลการสำรวจครัวเรือนส่วนใหญ่ ออมเพื่อเก็บไว้ใช้ในยาม เจ็บป่วยหรือยามชรา (42.5%) เพื่อการศึกษา (16.5%) และเป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพ (15.8%) สำหรับผล กระทบจากอัตราดอกเบี้ยพบว่า ครัวเรือนที่ออมเงินกับสถาบันการเงินโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อมุ่งหวังผลตอบแทนในรูปดอกเบี้ย มีสัดส่วนร้อยละ 13.4 ของวัตถุประสงค์รวม สูงขึ้นเมื่อเทียบกับสัดส่วนร้อยละ 7.7 ในปี 2536 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าผลกระทบจากอัตราดอกเบี้ยจะมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างช้าๆ ในระยะยาว แม้ว่าในปัจจุบันจะมี ความสำคัญน้อยอยู่ (เพียงอันดับที่ 4 เท่านั้น)

ตาราง 3: วัตถุประสงค์ของการออม (สัดส่วนร้อยละ)

	2536	2541
1. เก็บไว้ใช้ยามเจ็บป่วยหรือยามชรา	29.4	42.5
2. เพื่อการศึกษา	21.3	16.5
3. เพื่อเป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพ	17.9	15.8
4. ต้องการดอกเบี้ยย	7.7	13.4
5. ซื้อสินทรัพย์อื่นๆ	6.1	3.4
6. เพื่อกิจกรรมทางศาสนา / ประเพณี	3.0	0.8
7. เพื่อเป็นหลักประกันในการกู้เงิน	2.5	5.1
8. อื่นๆ	12.1	2.8
รวม	100.0	100.0

ที่มา : การสำรวจการออมของครัวเรือนของ ธปท. ในปี 2536 และการสำรวจด้านเศรษฐกิจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี 2541

เนื่องจากการออมภาคครัวเรือนมีทั้งที่อยู่ในรูปของสิ่งหาและอสังหาริมทรัพย์ และตราสารการเงินที่ครอบคลุมถึงเงินฝาก การลงทุนในตราสารต่างๆ ตลอดจนการออมแบบผูกพัน เช่น กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ฯลฯ แต่ด้วยเหตุที่การออมในระบบการเงินเป็นการออมที่มีความสำคัญมีข้อมูลที่ค่อนข้างสมบูรณ์และอยู่ในขอบข่ายที่มาตรการทางการเงินสามารถส่งผลกระทบได้โดยตรง การศึกษานี้จึงได้เน้นเฉพาะการออมในรูปแบบดังกล่าว โดยอาศัยรายงานยอดคงค้าง (Stock) จากสถาบันการเงินต่างๆ ซึ่งจะแตกต่างจากการวิเคราะห์ในรูปของรายได้รายจ่าย (Flow) ข้างต้นแต่การศึกษามีผลและนัยสำคัญสอดคล้องกัน ดังมีรายละเอียดพอสรุปได้ดังนี้

การออมในรูปตราสารการเงิน

หากพิจารณาจากข้อมูลในระบบการเงิน ณ สิ้นปี 2541 เงินออมภาคครัวเรือนของไทยมียอดคงค้างทั้งสิ้น 4.56 ล้านล้านบาท แบ่งเป็นเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ 3.34 ล้านล้านบาท (ร้อยละ 73.2) ธนาคารออมสิน 0.34 ล้านล้านบาท (ร้อยละ 7.5) สหกรณ์ออมทรัพย์ 0.26 ล้านล้านบาท (ร้อยละ 5.7) บริษัทเงินทุน 0.24 ล้านล้านบาท (ร้อยละ 5.2) บริษัทประกันชีวิต 0.14 ล้านล้านบาท (ร้อยละ 3.1) ธนาคารอาคารสงเคราะห์ 0.13 ล้านล้านบาท (ร้อยละ 2.9) ธนาคารเพื่อการเกษตรฯ 0.09 ล้านล้านบาท (ร้อยละ 2.0) สหกรณ์การเกษตร 0.02 ล้านล้านบาท (ร้อยละ 0.4) และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ อีกประมาณ 3.5 พันล้านบาท (ร้อยละ 0.1) แนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเฉลี่ยร้อยละ 15 ต่อเดือนในระหว่างปี 2534 - 2538 กลับมีแนวโน้มชะลอตัวลงเหลือเพียงร้อยละ 1.1 ต่อเดือนในปี 2539 และลดลง (เฉลี่ยร้อยละ 0.3 ต่อเดือนระหว่างเดือนพฤษภาคม - พฤศจิกายน 2540) ในช่วงวิกฤตการณ์จากนั้นจึงกลับฟื้นตัวขึ้นตราเงินฝากธนาคารพาณิชย์อย่างไรก็ตาม เงินฝากธนาคารพาณิชย์ที่เคยมีส่วนสนับสนุน (Contribute) กับการเติบโตของเงินออมรวมทั้งระบบเกือบร้อยละ 1 ต่อเดือนโดย

เฉลี่ยในช่วงก่อนหน้าวิกฤตการณ์ กลับชะลอลงเป็นร้อยละ 0.5 - 0.6 ต่อเดือนในปลายปี 2541 ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก (โดยพิจารณาจากเงินฝากประจำสามเดือนของธนาคารใหญ่เฉลี่ย) ที่ลดลงร้อยละ 8.25 - 9.25 ในเดือนมิถุนายน 2540 ก่อนวิกฤตการณ์ทางการเงิน มาเป็นร้อยละ 6 ในเดือนธันวาคม 2541 ขณะที่เงินฝากธนาคารออมสินมีแนวโน้มเร่งตัวขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ 0.6 ต่อเดือนในช่วงครึ่งปีหลังของปี 2541 ทดแทนเงินฝากธนาคารพาณิชย์ที่ชะลอลงเป็นผลให้เงินฝากโดยรวมฟื้นตัวขึ้น ทั้งนี้มีข้อสังเกตว่ายอดคงค้างเงินฝากรวมนี้มีแนวโน้มดีขึ้นพอสมควรภายหลังมาตรการปรับโครงสร้างระบบสถาบันการเงิน ที่ประกาศใช้ตั้งแต่วันที่ 14 สิงหาคม 2541 ประกอบกับความไม่แน่นอนทางด้านภาวะเศรษฐกิจ ตลอดจนการจ้างงานที่มีส่วนทำให้ภาคครัวเรือนอาจจะมีการใช้จ่ายอย่างระมัดระวังยิ่งขึ้นเป็นผลให้เงินออมฟื้นตัวขึ้นอย่างรวดเร็วแม้ว่ารายได้จะชะลอลง

ตาราง 4 : ยอดคงค้างเงินออมภาคครัวเรือน (หน่วย : ล้านล้านบาท)

	2538	2539	2540	2541			
				Q1	Q2	Q3	Q4
เงินออมรวม	3.47	3.93	4.04	4.18	4.26	4.45	4.56
ธนาคารพาณิชย์	2.37	2.64	3.06	3.19	3.28	3.34	3.34
ธนาคารออมสิน	0.18	0.21	0.20	0.20	0.20	0.26	0.34
สหกรณ์ออมทรัพย์	0.14	0.18	0.20	0.21	0.23	0.24	0.26
บริษัทเงินทุน	0.57	0.66	0.25	0.26	0.23	0.23	0.24
บริษัทประกันชีวิต	0.10	0.12	0.14	0.14	0.14	0.14	0.14
ธนาคารอาคารสงเคราะห์	0.05	0.06	0.11	0.10	0.11	0.13	0.13
ธนาคารเพื่อการเกษตร	0.04	0.06	0.07	0.07	0.07	0.08	0.09
สหกรณ์การเกษตร	0.01	0.02	0.02	0.02	0.02	0.02	0.02
บริษัทเครดิตฟองซิเอร์	0.01	0.01	0.01	0.01	0	0	0

ที่มา : รวบรวมโดยธนาคารแห่งประเทศไทย ปี พ.ศ.2543

นอกเหนือจากเงินออมในระบบสถาบันการเงนดังกล่าวข้างต้นแล้ว ในระยะ 4 - 5 ปีที่ผ่านมา มีการระดมเงินออมในรูปของกองทุนฯ เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งลักษณะโครงสร้างการออมภาคครัวเรือนดังกล่าว สรุปได้ดังนี้คือ ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2541 ภาคครัวเรือนมียอดคงค้างเงินออมในรูปกองทุนฯ เท่ากับ 4.89 แสนล้านบาท โดยแบ่งเป็นกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ 1.56 แสนล้านบาท (ร้อยละ 31.9) กองทุนรวม 1.23 แสนล้านบาท (ร้อยละ 25.2) กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ 0.97 แสนล้านบาท (ร้อยละ 19.8) กองทุนประกันสังคม 0.61 แสนล้านบาท (ร้อยละ 12.5) กองทุนส่วนบุคคล 0.41 แสนล้านบาท (ร้อยละ 8.4) และกองทุนเงินทดแทน 0.12 แสนล้านบาท (ร้อยละ 2.5)

ตาราง 5 : Contribution to Growth ของเงินออมภาคครัวเรือน (หน่วย : ร้อยละต่อเดือน)

	2534-38	2539	2540	2541			
				Q1	Q2	Q3	Q4
เงินออมรวม	1.15	1.1	0.2	1.2	0.6	1.4	0.8
ธนาคารพาณิชย์	0.9	0.7	0.9	1.0	0.7	0.5	0
ธนาคารออมสิน	0.3	0.2	-0.9	0.1	-0.3	0	0.1
สหกรณ์ออมทรัพย์	0.1	0.1	0	-0.1	0	0.6	0.6
บริษัทเงินทุน	0.1	0.1	0	0.1	0.1	0.1	0.1
บริษัทประกันชีวิต	0.1	0	0.1	0	0	0	0
ธนาคารอาคารสงเคราะห์	0	0	0.1	-0.1	0.1	0.1	0
ธนาคารเพื่อการเกษตร	0	0	0	0.1	0	0.1	0.1
สหกรณ์การเกษตร	0	0	0	0	0	0	0
บริษัทเครดิตฟองซิเอร์	0	0	0	0	0	0	0

ที่มา : รวบรวมโดยธนาคารแห่งประเทศไทย ปี พ.ศ.2543

ตาราง 6 : ยอดคงค้างเงินออมภาคครัวเรือนในรูปของกองทุน (หน่วย : แสนล้านบาท)

	2538	2539	2540	2541			
				Q1	Q2	Q3	Q4
เงินออมกองทุน	0.34	3.38	3.77	3.89	4.11	4.28	4.89
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	0.57	0.91	1.37	1.34	1.51	1.51	1.56
กองทุนรวม	2.46	2.47	1.02	1.13	0.85	0.87	1.23
กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ	0	0	0.69	0.75	0.81	0.88	0.97
กองทุนประกันสังคม	0	0	0.57	0.53	0.59	0.60	0.61
กองทุนส่วนบุคคล	0	0	0	0.01	0.22	0.30	0.41
กองทุนทดแทน	0	0	0.10	0.12	0.12	0.12	0.12

ที่มา : รวบรวมโดยธนาคารแห่งประเทศไทย 2543

ในทำนองเดียวกับยอดคงค้างเงินออมรวมของภาคครัวเรือน ยอดเงินออมในรูปของกองทุน ก็ลดลงค่อนข้างมากเช่นเดียวกันในระหว่างที่เกิดวิกฤตการณ์ กล่าวคือ เฉลี่ยร้อยละ -1.8 ต่อเดือนระหว่างเดือน

กุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤศจิกายน 2541 แล้วจึงฟื้นตัวขึ้นอย่างต่อเนื่องนับแต่ต้นปี 2541 เป็นต้นมา ทั้งนี้องค์ประกอบของเงินออมเหล่านี้ที่มีความผันผวนมากที่สุดและเป็นตัวกำหนดทิศทางการพัฒนาโดยรวม ได้แก่ กองทุนรวมที่ลดลงโดยเฉลี่ยเกือบร้อยละ 3 ต่อเดือน ในช่วงวิกฤตการณ์ ตามภาวะเศรษฐกิจที่ถดถอย และบริษัทผู้ออกหุ้นกู้ผิดนัดชำระหนี้ ทำให้กองทุนรวมตราสารหนี้ซึ่งลงทุนในหุ้นกู้ของบริษัทเหล่านี้ได้รับผลกระทบและปิดตัวเองลงพร้อมกับดัชนีตลาดหลักทรัพย์ที่ลดลงจาก 527 - 28 ในเดือนมิถุนายน 2540 ก่อนวิกฤตการณ์ มาอยู่ที่จุดต่ำสุด 207.31 ในเดือนกันยายน 2541 ก่อนที่จะเริ่มฟื้นตัวขึ้นในช่วงหลังของปี 2541 จากการที่ระบบการเงินมีสภาพคล่องสูงขึ้น และอัตราดอกเบี้ยเริ่มปรับตัวลดลงตามลำดับ นอกจากนี้ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพและกองทุนส่วนบุคคลก็เริ่มฟื้นตัวขึ้นในระยะหลังเช่นเดียวกัน

ทั้งนี้การวิเคราะห์ข้อมูลอนุกรมเวลาด้วยวิธีการทางเศรษฐมิติของ ธปท. พบว่าการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก มีผลกระทบน้อยมากต่อการออมโดยรวมของภาคครัวเรือน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากไม่ได้ทำให้การออมของภาคครัวเรือนลดลง อย่างไรก็ตามพบว่าการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนเปรียบเทียบระหว่างการออมชนิดต่าง ๆ ทำให้ครัวเรือนโดยย้ายการออมในรูปสินทรัพย์ชนิดหนึ่งไปยังสินทรัพย์อีกชนิดที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า เช่น การเพิ่มอัตราดอกเบี้ยเงินฝากจะมีผลทำให้สัดส่วนการออมในรูปตราสารทุนและตราสารหนี้ของภาคครัวเรือนลดลงบ้าง เป็นต้น

ตาราง 7 : Contribution to Growth ของยอดคงค้างเงินออมภาคครัวเรือนในรูปของกองทุน (ร้อยละต่อเดือน)

	2534-38	2539	2540	2541			
				Q1	Q2	Q3	Q4
เงินออมกองทุน	17.6	1.0	0.3	1.1	1.9	1.3	4.6
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	2.2	0.9	0.9	-0.3	1.5	0	0.4
กองทุนรวม	15.5	0	-2.9	1.0	-2.3	0.1	2.7
กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ	0	0	1.7	0.5	0.5	0.6	0.6
กองทุนประกันสังคม	0	0	1.4	-0.3	0.5	0.1	0.1
กองทุนส่วนบุคคล	0	0	0	0.1	1.8	0.6	0.8
กองทุนทดแทน	0	0	0.3	0.1	0	0	0

ที่มา : รวบรวมโดยธนาคารแห่งประเทศไทย ปี พ.ศ.2543

ประวัติและความเป็นมาของกองทุนรวมในประเทศไทย

กองทุนรวม (Mutual Fund) เป็นธุรกิจจัดการลงทุน และเป็นสถาบันการเงินประเภทหนึ่งซึ่งมีแพร่หลายในประเทศที่ตลาดหลักทรัพย์พัฒนาแล้ว กองทุนรวมจะเป็นสถาบันการเงินที่มีบทบาทอย่างสำคัญยิ่ง ในการช่วยพัฒนาตลาดทุนของประเทศนั้น ๆ ตลอดจนมีส่วนช่วยสร้างอุปสงค์ และ อุปทานในตลาดหลักทรัพย์

ธุรกิจจัดการลงทุนประเภทกองทุนรวมนั้น เป็นวิธีการลงทุนชนิดหนึ่งซึ่งสามารถเอื้ออำนวยให้ผู้สนใจที่จะลงทุนจำนวนมาก รายได้นำเอาเงินออมจำนวนมากน้อยแตกต่างกันมารวมกันเข้าเป็นกองใหญ่ ด้วยการเข้าซื้อหน่วยลงทุนของโครงการกองทุนรวมแต่ละโครงการที่ได้จัดทำขึ้นเสนอขายต่อประชาชนทั่วไป โดยบริษัทจัดการและบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม ซึ่งได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลังให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทกิจการจัดการลงทุนตามโครงการหรือเรียกกันทั่วไปว่า กองทุนรวม (Mutual Fund)

ธุรกิจจัดการลงทุนประเภทกองทุนรวมในประเทศไทย ได้เริ่มก่อกำเนิดขึ้นเมื่อเดือนธันวาคม 2503 โดยเป็นความร่วมมือระหว่างบุคคลธรรมดา และนิติบุคคล เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาตลาดทุน บริษัทแรกที่เริ่มในการจัดการลงทุนประเภทนี้คือ บริษัทเอกชนชื่อ ไอ.บี.อี.ซี. (IBEC) ได้จัดตั้งและดำเนินกิจการ “กองทุนรวม” โดยใช้ชื่อว่า “กองทุนรวมไทย”

ในการจัดตั้งกองทุนรวมในประเทศไทยนั้นถูกริเริ่มขึ้นอย่างจริงจังจากภาครัฐบาลโดย บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย บริษัทเป็นสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนา และส่งเสริมกิจการอุตสาหกรรมของประเทศด้วยการให้กู้ยืมเงิน และร่วมลงทุนแห่งเดียวที่ได้รับการก่อตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายพิเศษ คือ พระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2502 ด้วยประสบการณ์ในการดำเนินงานของบริษัทในระยะ 15 ปี นับตั้งแต่ก่อตั้งบริษัทนั้น บริษัทเล็งเห็นว่ากิจการที่บริษัทได้ให้ความช่วยเหลือนั้น กว่าร้อยละ 90 ได้เจริญรุดหน้ามาด้วยดี แต่ผลแห่งความเจริญนี้มีได้กระจายไปสู่ประชาชนเท่าที่ควร

เมื่อเป็นเช่นนั้นบริษัทจึงได้แสวงหาช่องทางที่จะกระจายการถือหุ้นออกไปสู่ประชาชนให้มีส่วนได้เป็นเจ้าของกิจการต่างๆ ซึ่งการกระจายส่วนการเป็นเจ้าของนี้ อาจทำได้หลายวิธี แต่บริษัทเห็นว่ากิจการประเภทกองทุนรวมเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุด จึงได้ดำเนินการจัดตั้ง บริษัท กองทุนรวม จำกัด ขึ้นมาเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว ก่อนที่จะมีการจัดตั้งเป็นบริษัท กองทุนรวม จำกัด นี้ บริษัทได้ใช้เวลาศึกษาค้นคว้ากว่า 2 ปี เพื่อหาวิธีดำเนินงานและชนิดของกองทุนรวมที่จะนำมาซึ่งผลประโยชน์ต่อผู้ถือหน่วยลงทุน และประเทศชาติมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องด้วยรัฐบาล และบริษัทการเงินระหว่างประเทศ (IFC) ซึ่งเป็นหน่วยงานของธนาคารโลก ได้เล็งเห็นว่า ความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของประเทศไทยกำลังพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว แต่ผลประโยชน์ยังไม่ได้กระจายไปสู่ประชาชนอย่างกว้างขวาง และต่างเล็งเห็นว่าการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศซึ่งอยู่ระหว่างการขยายตัวนั้น การที่จะให้การขยายตัวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องส่งเสริม และพัฒนาฐานด้านเงินทุนให้รองรับอย่างเพียงพอ ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงมีการจัดตั้ง บริษัทหลักทรัพย์กองทุนรวม จำกัด ขึ้น เมื่อวันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2518 และได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลังให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทจัดการลงทุน เมื่อวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2518 และสถาบันการเงินที่มีส่วนร่วมในการระดมทุนจากประชาชนทั่วไปในลักษณะ “กองทุนรวม” แห่งแรกจึงได้ถือกำเนิดขึ้นในประเทศไทย โดยผู้ถือหุ้นประกอบด้วย กระทรวงการคลัง บริษัทการเงินระหว่างประเทศ (IFC) ธนาคารออมสิน และ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และดำเนินการภายใต้ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยเรื่องกำหนดหลักเกณฑ์ และ วิธีการจัดการลงทุน

เมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2535 กระทรวงการคลังได้เพิ่มใบอนุญาตจัดการลงทุนให้แก่ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมใหม่อีก 9 แห่ง เพื่อพัฒนาสถาบันประเภทกองทุนรวมให้เป็นสถาบันที่มีส่วนในการระดมเงินออมเพื่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ และดำเนินธุรกิจจัดการลงทุนในประเทศไทย โดย

บริษัทที่ได้รับอนุญาตเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มของธนาคารพาณิชย์ และบริษัทในเครือธนาคารพาณิชย์ ปัจจุบันมีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทั้งสิ้น 15 บริษัทได้แก่

1. บลจ.กรุงไทย จำกัด 11 ชั้น M และ G สาทรใต้ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร จังหวัด กรุงเทพมหานคร 10120 โทร. 0-2670-4900 โทรสาร. 0-2679-1820 252/6 อาคารสำนักงานเมืองไทย-ภัทร ชั้น 31 รัชดาภิเษก เขตห้วยขวาง จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10310 โทร. (662)693-2300 โทรสาร. (662)693-2320
2. บลจ.กสิกรไทย จำกัด 990 อาคารอับดุลราฮิมเพลส ชั้น 32 พระราม 4 แขวงสีลม เขตบางรัก จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10500 โทร. 0-2636-1800 โทรสาร. 0-2636-1820
3. บลจ.ทหารไทย จำกัด 48/16-17 ชั้น 9 อาคารทิสโก้ทาวเวอร์ สาทรเหนือ แขวงสีลม เขตบางรัก จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10500 โทร. 0-2633-7777 โทรสาร. 0-2633-7300
4. บลจ.ทิสโก้ จำกัด 130-132 อาคารสินธร ทาวเวอร์ 3 ชั้น 23 วิฑู แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10330 โทร. 0-2263-2800 โทรสาร. 0-2263-4004
5. บลจ.ไทยพาณิชย์ จำกัด 898 อาคารเฟลินจิตทาวเวอร์ ชั้น 15,18 เฟลินจิต แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10330 โทร. (662)263-0800 โทรสาร. (662)263-0811-4
6. บลจ.ธนาชาติ จำกัด 175 ชั้น 26 ห้อง 2601 อาคารสาทรซิตี้ทาวเวอร์ สาทรใต้ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10120 โทร. 679-6400 โทรสาร. 679-5995-6
7. บลจ.บัวหลวง จำกัด 179/6-10 ชั้นที่ 5 อาคารบางกอกซิตี้ทาวเวอร์ สาทรใต้ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10120 โทร. 0-2679-5577 โทรสาร. 0-2679-5571-5
8. บลจ.บีไอเอ จำกัด 900 อาคารตันสนทาวเวอร์ ชั้น 5 เฟลินจิต แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10330 โทร. 257-0555 , 257-0361-7 โทรสาร. 257-0360
9. บลจ.พริมาเวสต์ จำกัด 62 ชั้น 4 อาคารตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย รัชดาภิเษก เขตคลองเตย จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10110 โทร. 359-1251 โทรสาร. 359-1257
10. บลจ.เพื่อผู้ลงทุนต่างดาว จำกัด 989 อาคารสยามทาวเวอร์ ชั้น 24 พระราม 1 แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10330 โทร. 0-2659-8888 โทรสาร. 0-2659-8860-1
11. บลจ.วรรณ จำกัด

12. บลจ.เอเบอร์ตีน จำกัด 90/42-43 อาคารสารธานี 1 ชั้น 16 สาทรเหนือ แขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร 10500 โทร. 0-2236-6133 โทรสาร. 0-2636-8260
13. บลจ.อยุธยาเจเอฟ จำกัด 898 อาคารเพลินจิตทาวเวอร์ ชั้น 8 เอ เพลินจิต เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร 10330 โทร. 0-2263-0200 โทรสาร. 0-2263-0199
14. บลจ.เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน) 193-195 30 A,B 31 A,B,C,D 32 A,B,C,D อาคารเสร์ ซาออฟฟิส คอมเพล็กซ์ รัชดาภิเษก แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร 10110 โทร. โทร. (662)661-9000-99 ต่อ 766 โทรสาร. (662)661-9100
15. บลจ.ไอเอ็นจี (ประเทศไทย) จำกัด 2 อาคารเพลินจิตเซ็นเตอร์ ชั้น 17 B สุขุมวิทซอย 2 สุขุมวิท เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร โทร. 0-2656-9111 โทรสาร. 0-2656-9119

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ , 2545

ประเภทของกองทุนรวม

กองทุนรวมสามารถแบ่งประเภทได้หลายลักษณะดังนี้คือ

1. แบ่งตามประเภทโครงการ

1.1. กองทุนปิด (Closed-Ended Fund) คือกองทุนที่กำหนดจำนวนหน่วยลงทุนและอายุของการลงทุนอย่างแน่นอน โดยไม่สามารถเพิ่มหรือลดจำนวนตลอดจนอายุของกองทุนได้ บริษัทจัดการจะออกหน่วยลงทุนเพื่อขายให้แก่นักลงทุนตามราคาที่ตราไว้ของหน่วยลงทุนคือหน่วยละ 10 บาท ทั้งนี้ผู้ถือหน่วยลงทุนไม่สามารถนำหน่วยลงทุนมาขายคืนกับบริษัทจัดการก่อนสิ้นอายุโครงการได้ แต่สามารถนำเข้าสู่ซื้อขายแลกเปลี่ยนกับผู้ถือหน่วยอื่น ๆ ได้ในตลาดรองที่โครงการระบุไว้เช่น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตลาด OCT หรือบริษัทตัวแทนของกลุ่ม สำหรับราคาซื้อขายของหน่วยลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ จะถูกกำหนดโดยราคาตลาดซึ่งขึ้นอยู่กับอุปสงค์และอุปทานที่มีในขณะนั้น ไม่ใช่มูลค่าสุทธิของกองทุน ดังนั้นราคาตลาดอาจสูงหรือต่ำกว่ามูลค่าทรัพย์สินสุทธิได้ การซื้อขายหน่วยลงทุนจะต้องเสียค่าธรรมเนียมให้แก่บริษัทนายหน้าเท่ากับร้อยละ 0.3 ของมูลค่าซื้อขายในแต่ละครั้ง

1.2. กองทุนเปิด (Open-Ended Fund) คือกองทุนที่บริษัทจัดการกองทุนรวมประกาศจะรับซื้อคืนหน่วยลงทุนก่อนสิ้นอายุโครงการ กองทุนประเภทนี้ไม่จำกัดจำนวนหน่วย ขนาดของกองทุนจึงเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ตลอดเวลา กล่าวคือบริษัทจัดการสามารถออกหน่วยลงทุนเพื่อขายให้กับนักลงทุนได้อย่างไม่จำกัด และไม่มีกำหนดระยะเวลาสิ้นสุดโครงการ นักลงทุนสามารถจะขายหน่วยลงทุนคืนให้กับบริษัทจัดการได้ทุกเมื่อ ซึ่งราคาซื้อขายหน่วยลงทุนสำหรับกองทุนเปิดจะถูกกำหนดโดยมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของหน่วยลงทุน ณ วันนั้น หัก

ค่าใช้จ่ายที่ได้กำหนดไว้ในหนังสือชี้ชวนซึ่งได้รับอนุมัติจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) มาแล้ว

2. แบ่งตามนโยบายการลงทุน

2.1. กองทุนรวมเพื่อการเติบโตอย่างรวดเร็ว (Aggressive Growth Funds) เป็นกองทุนรวมที่มีจุดมุ่งหมายในการลงทุนเพื่อได้กำไรส่วนทุน เนื่องจากผลต่างของราคาขายและราคาซื้อ สูงสุด โดยไม่ถือรายได้ประจำเป็นปัจจัยสำคัญในการพิจารณา กองทุนอาจจะลงทุนในบริษัทแรกตั้งหรืออุตสาหกรรมใหม่ๆ หรือบริษัทและอุตสาหกรรมที่ประสบปัญหาชั่วคราวบางครั้งอาจใช้เทคนิคเฉพาะในการลงทุน เช่น การออกสิทธิในการซื้อหุ้น (Option Writing) ซึ่งเป็นตราสารรูปแบบใหม่สำหรับตลาดการเงินของไทย แต่เป็นที่นิยมแพร่หลายในตลาดการเงินของประเทศที่พัฒนาแล้ว เนื่องจากเป็นเครื่องมือทางการเงินที่สามารถนำมาใช้ในการบริหารความเสี่ยงของกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2. กองทุนรวมเพื่อความสมดุล (Balance Funds) เป็นกองทุนรวมที่มีจุดมุ่งหมายในการลงทุน 3 ส่วน คือ เพื่อรักษาเงินต้นของผู้ลงทุน เพื่อจ่ายผลตอบแทนแก่ผู้ลงทุนอย่างสม่ำเสมอ และเพื่อส่งเสริมการเติบโตระยะยาวของเงินต้นและผลตอบแทน โดยกลุ่มสินทรัพย์ของกองทุนประเภทนี้ประกอบไปด้วย พันธบัตรหุ้นบุริมสิทธิและหุ้นสามัญ

2.3. กองทุนรวมสำหรับหุ้นกู้ (Corporate Bond Funds) เป็นกองทุนรวมเพื่อแสวงหารายได้ประจำ (Fixed Income) ในระดับสูง โดยจะลงทุนซื้อหุ้นกู้ที่ออกโดยบริษัท (Corporate Bond) 1 เป็นส่วนใหญ่ ส่วนที่เหลือจะเป็นพันธบัตรรัฐบาล (Government Bond)

2.4. กองทุนรวมที่มีการลงทุนแบบยืดหยุ่น (Flexible Portfolio Funds) เป็นกองทุนรวมที่อาจจะลงทุนเต็มสัดส่วนทั้งหมดในหุ้น หรือพันธบัตร หรือเครื่องมือการกู้ยืมเงินในตลาดเงิน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับภาวะตลาดโดยให้ผู้จัดการกองทุนคาดการณ์ หรือตอบสนองการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจอย่างยืดหยุ่นที่สุด

2.5. กองทุนรวมในหลักทรัพย์จำนอง (Mortgage Security Funds) เป็นกองทุนรวมที่มีสัดส่วนของกลุ่มสินทรัพย์ และจะต้องลงทุนในหลักทรัพย์จำนองแต่ในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีตราสารประเภทหลักทรัพย์จำนอง

2.6. กองทุนรวมที่ลงทุนในพันธบัตรระหว่างประเทศ (International Bond Funds) เป็นกองทุนที่จะลงทุนในตราสารประเภทหนี้ของบริษัททั้งในและต่างประเทศ

2.7. กองทุนรวมที่ลงทุนในหลักทรัพย์ระหว่างประเทศไทย (International Equity Funds) เป็นกองทุนรวมที่ลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายทั้งภายในและภายนอกประเทศซึ่งจะมีผลดีให้นักลงทุนทั่วไปที่ไม่สามารถลงทุนในต่างประเทศโดยตรง โดยผู้เชี่ยวชาญในการบริหารการเงินของกองทุนรวม จะทำหน้าที่จัดการดูแล ซื้อขายแลกเปลี่ยน การจัดทำรายงานการซื้อขาย และการดูแลรักษาผลประโยชน์อันเนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ภาษา เวลา กฎหมาย ข้อบังคับและลักษณะการดำเนินธุรกิจ อย่างไรก็ตามในขณะที่กองทุนรวมนี้สามารถกระจายความเสี่ยงมากขึ้นก็มีความไม่แน่นอนของอัตราแลกเปลี่ยนเพิ่มขึ้นด้วย

2.8. กองทุนรวมเพื่อการเติบโต (Growth Funds) เป็นกองทุนรวมที่จะลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัทที่มั่นคง จุดประสงค์ขั้นต้นเพื่อการเพิ่มขึ้นในมูลค่าของการลงทุน (Capital Gain) มากกว่าเงินปันผลที่ได้รับ (Dividend Income) ผู้ลงทุนในกองทุนประเภทนี้มีความสนใจในราคาหุ้นที่สูงขึ้นมากกว่ารายได้ที่มาจากเงินปันผล

2.9. กองทุนรวมเพื่อรายได้และการเจริญเติบโต (Growth and Income Funds) เป็นกองทุนรวมที่มีจุดประสงค์หลัก คือเพื่อเพิ่มรายได้และการเจริญเติบโต เป็นการลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัทที่มีมูลค่าหุ้นเพิ่มขึ้นพร้อมทั้งมีการจ่ายปันผลที่สม่ำเสมอ กองทุนรวมประเภทนี้พยายามที่จะรวมการเติบโตของกองทุนระยะยาวและรายได้ที่มั่นคง

2.10. กองทุนรวมในพันธบัตรที่มีผลตอบแทนสูง (High-Yield Bond Funds) เป็นกองทุนรวมประเภทที่รักษาสัดส่วน 2 ใน 3 ของกลุ่มสินทรัพย์ลงทุน โดยลงทุนในพันธบัตรของบริษัทที่มีแนวโน้มความเสี่ยงสูงแต่ให้ผลตอบแทนในอัตราที่สูง ผู้ลงทุนต้องยอมรับความเสี่ยงที่สูงกว่าพันธบัตรที่ได้รับการจัดอันดับดีกว่า (Credit Rating)

2.11. กองทุนรวมเพื่อรายได้ (Income Funds) เป็นกองทุนรวมที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อแสวงหารายได้ประจำในระดับที่สูงสุดเพื่อผู้ลงทุน ซึ่งจำแนกการลงทุนได้ตามลักษณะของหลักทรัพย์คือ

2.11.1. กองทุนรวมเพื่อรายได้จากพันธบัตร (Income Bond Funds) มุ่งที่จะลงทุนในพันธบัตรต่าง ๆ ทั้งของบริษัททั่วไปและของรัฐบาล

2.11.2. กองทุนรวมเพื่อรายได้จากหุ้นสามัญ (Income Equity Funds) มุ่งลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัททั่วไปที่มีประวัติการจ่ายปันผลในอัตราสูงมาโดยตลอด

2.11.3. กองทุนรวมเพื่อรายได้แบบผสม (Income Mixed Funds) จะลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ที่คาดว่าจะให้ผลตอบแทนสูง โดยผสมทั้งหุ้นสามัญและตราสารหนี้

2.12. กองทุนรวมที่ลงทุนในต่างประเทศ (Foreign Investment Funds) เป็นกองทุนรวมที่จะลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัทต่างประเทศ โดยกำหนดไว้ว่าอย่างน้อย 2 ใน 3 ของเงินลงทุนต้องนำไปลงทุนในต่างประเทศตลอดเวลา

2.13. กองทุนรวมที่จัดตั้งเพื่อลงทุนในพันธบัตรส่วนท้องถิ่น (Municipal Bond Funds) เป็นกองทุนรวมที่มุ่งที่จะซื้อพันธบัตรที่ออกโดยส่วนราชการระดับท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่โรงเรียน สนามบิน การสร้างสะพาน ถนน และกองทุนของสาธารณะ กองทุนรวมประเภทนี้มีทั้งระยะสั้น ระยะยาว โดยส่วนใหญ่แล้วกองทุนรวมประเภทนี้ได้รับการยกเว้นภาษีจากรัฐบาล ในปัจจุบันของไทยยังไม่มีพันธบัตรที่ออกโดยส่วนราชการระดับท้องถิ่น แต่รัฐบาลพยายามที่จะกระจายความเจริญออกไป ถ้าหากรัฐบาลสามารถกระจายความเจริญสู่ระดับท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง ก็อาจจัดตั้งกองทุนรวมประเภทนี้ได้

อย่างไรก็ตามการแบ่งประเภทของกองทุนตามนโยบายการลงทุนข้างต้น จะเห็นได้ชัดเจนในกองทุนรวมในต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่ตลาดการเงินพัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา สำหรับประเทศไทยประเภทของกองทุนรวมแบ่งตามนโยบายการลงทุน ได้ดังนี้คือ กองทุนรวมตราสารทุน (Equity Funds) กองทุนรวมตราสารหนี้ (Fixed Income Fund) กองทุนรวมผสม (Balance Fund)

การควบคุมของทางราชการ

การปฏิบัติงานของ บริษัทหลักทรัพย์ กองทุนรวม จำกัด จะอยู่ภายใต้การควบคุมและดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งมีหน้าที่ติดตามให้การดำเนินงานของ บริษัทจัดการเป็นไปตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่องกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการลงทุน ประกาศ ณ วันที่ 18 มีนาคม 2535 ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

1. โครงการกองทุนรวมแต่ละโครงการ จะต้องได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทยก่อนนำออกขายต่อประชาชน
2. ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้รับฝากทรัพย์สินของโครงการจะต้องเป็นผู้ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยให้ความเห็นชอบด้วย
3. ประเภทของหลักทรัพย์ที่ลงทุนจะต้องอยู่ในขอบเขตที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด
4. หนังสือชี้ชวนให้ซื้อหน่วยลงทุน จะต้องได้รับความเห็นชอบจากธนาคารแห่งประเทศไทยและมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบาย และขอบเขตการลงทุน รวมทั้งชี้แจงให้ผู้ที่จะลงทุนทราบถึงค่าใช้จ่ายที่ผู้ลงทุนจะต้องเสีย
5. อัตราค่าธรรมเนียมในการจัดการ ต้องกำหนดไว้อย่างชัดเจน
6. จะต้องแจ้งให้ผู้ถือหน่วยลงทุนทราบถึงสิทธิประโยชน์ที่พึงได้รับในแต่ละโครงการกองทุนรวม
7. การเปลี่ยนแปลงโครงการจะต้องได้รับความเห็นชอบจากธนาคารแห่งประเทศไทย

อย่างไรก็ตามในปัจจุบันได้มีพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ซึ่งครอบคลุมการจัดการกองทุนรวม โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคม 2535 ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการลงทุนตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ซึ่งมีผลบังคับให้บริษัทหลักทรัพย์จัดการที่จัดตั้งขึ้นใหม่จะต้องอยู่ภายใต้ควบคุมและดูแลของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ธนาคารแห่งประเทศไทย และ ผู้ดูแลผลประโยชน์

ผลตอบแทนและความเสี่ยงที่ได้รับจากการลงทุนในตราสารประเภทต่าง ๆ

ผลตอบแทนที่จะได้รับจากการลงทุนส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของดอกเบี้ย เงินปันผลและส่วนต่างของราคาซื้อขายตราสาร หากเป็นการลงทุนในกลุ่มของตราสารหนี้ผู้ลงทุนจะอยู่ในฐานะเป็นเจ้าของผู้ออกตราสาร โดยจะได้รับผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ย หากเป็นการลงทุนในกลุ่มตราสารทุนจะอยู่ในฐานะของเจ้าของกิจการหรือผู้ถือหุ้น โดยจะได้รับผลตอบแทนในรูปของเงินปันผล และโดยปกติแล้วตราสารทุนจะให้ผลตอบแทนและความเสี่ยงมากกว่าตราสารหนี้ และ ตราสารหนี้ที่มีอายุยาว ๆ จะมีความเสี่ยงมากกว่าตราสารหนี้ที่มีอายุสั้น ๆ ทั้งนี้ ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการลงทุนในตราสารต่าง ๆ สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ความเสี่ยงจากการดำเนินงานของผู้ออกตราสาร (Credit Risk) หรือความเสี่ยงจากการที่ผู้ออกตราสารไม่ชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ย การลงทุนในตราสารหนี้เปรียบเสมือนการปล่อยกู้ หากผู้ออกตราสารหนี้ไม่มีความสามารถในการชำระดอกเบี้ยหรือใช้คืนเงินต้นภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้วมูลค่าของตราสารหนี้นั้นก็อาจกลายเป็นศูนย์ ก็จะเหมือนการเก็บหนี้ไม่ได้นั่นเอง

2. ความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาตราสาร (Market Risk) คือความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของภาวะตลาด ทำให้ราคาของตราสารมีมูลค่าเปลี่ยนแปลงไป ในที่นี้สามารถแบ่งตลาดออกได้เป็น 2 ส่วน

2.1 ตลาดตราสารทุน (Equity) ความผันผวนของราคาตลาดซึ่งอาจจะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เช่น การยุบสภา การเลือกตั้งใหม่ หรือการเกิดสงคราม เป็นต้น ก็อาจส่งผลกระทบต่อปัจจัยพื้นฐานของราคาหุ้นหรือปัจจัยทางจิตวิทยาในการคาดการณ์ภาวะตลาดหุ้น ทำให้ราคาซื้อขายหุ้นเปลี่ยนแปลงไป

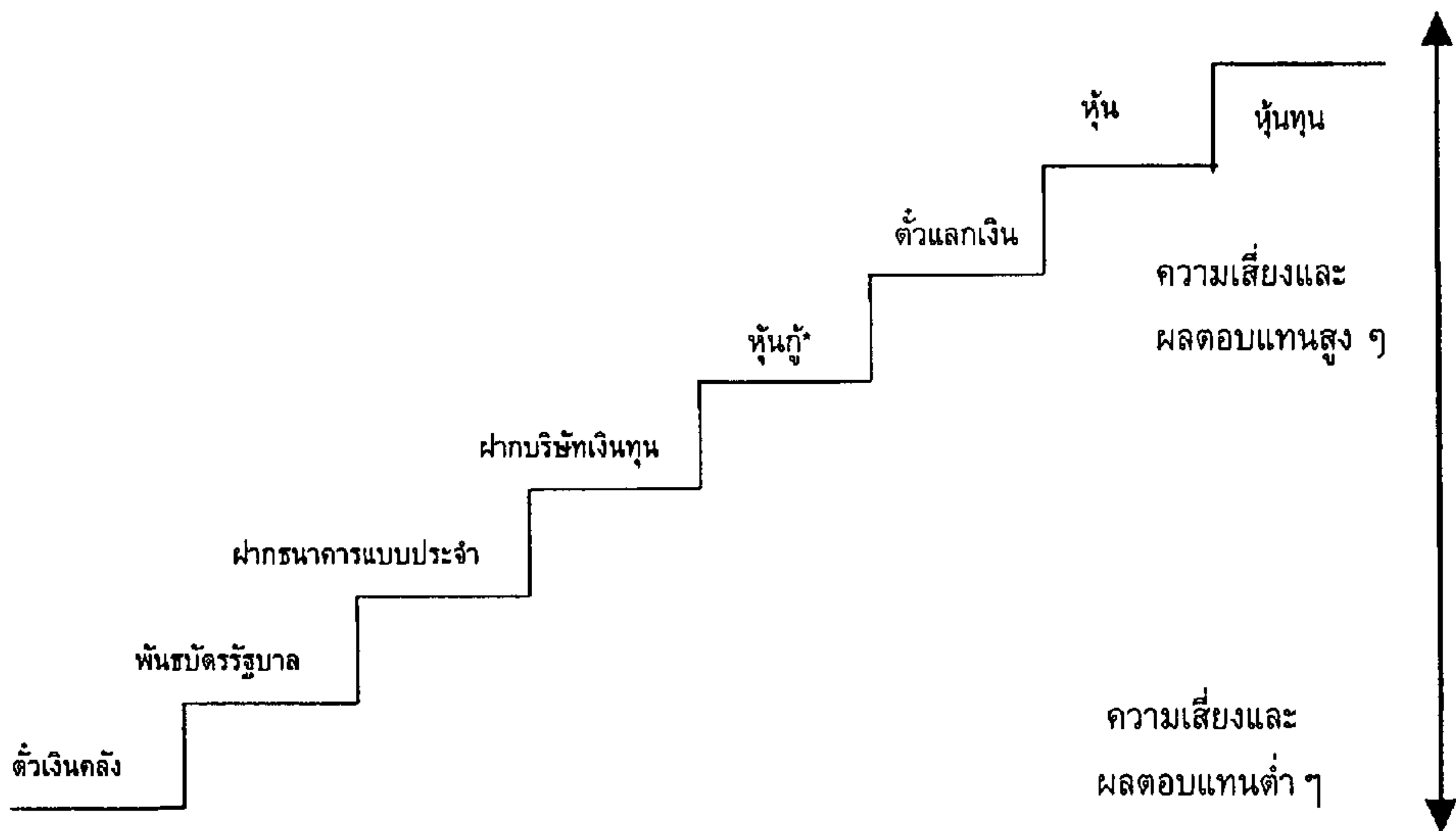
2.2 ตลาดตราสารหนี้ (Debt) จะมีความเสี่ยงด้านความผันผวนของอัตราดอกเบี้ย (Interest-Rate Risk) โดยมักจะจะมีผลกระทบต่อราคาของตราสารหนี้ในลักษณะความสัมพันธ์ที่ตรงกันข้าม เช่น หากอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น ราคาซื้อขายตราสารหนี้ก็จะลดลง และหากอัตราดอกเบี้ยลดต่ำลง ราคาตราสารหนี้ก็จะสูงขึ้น ตัวอย่างเช่น ซื้อพันธบัตรรัฐบาลอายุ 5 ปี อัตราดอกเบี้ย 4.25% ต่อปี มูลค่า 10,000 บาท ซึ่งการที่เข้าใจว่าลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลไม่มีความเสี่ยงเลยนั้น อาจเป็นความเข้าใจที่ยังไม่สมบูรณ์นัก พันธบัตรรัฐบาลอาจถือได้ว่าไม่มีความเสี่ยงจากการไม่ชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ย (no credit risk) แต่ในกรณีที่ซื้อพันธบัตรรัฐบาลไปแล้วประมาณ 6 เดือน และอัตราดอกเบี้ยในท้องตลาดได้ปรับตัวสูงขึ้นเป็น 6% เท่ากับว่า ได้เสียโอกาสในการที่จะได้รับดอกเบี้ย 6% นั้น โดยได้รับอัตราดอกเบี้ยเพียง 4.25% ต่อไปจนกว่าพันธบัตรดังกล่าวจะครบกำหนด หากต้องการจะขายพันธบัตรรัฐบาลที่มีอยู่ซึ่งได้ลงทุนไป 10,000 บาท เพื่อเอาเงินไปฝากธนาคารให้ได้รับอัตราดอกเบี้ย 6% ก็จะไม่สามารถหาผู้มาซื้อพันธบัตรรัฐบาลดังกล่าวได้ในราคาที่ลงทุนไป 10,000 บาท จึงต้องขายในราคาที่ต่ำลงมา เช่น 9,300 บาท เป็นต้น เหตุการณ์ดังกล่าวก็คือความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยนั่นเอง ซึ่งสรุปได้ว่าความผันผวนของอัตราดอกเบี้ยในท้องตลาดจะมีผลกระทบโดยตรงต่อราคาของตราสารหนี้ หากอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้นราคาตราสารหนี้ก็ปรับตัวต่ำลง และในทางกลับกันหากอัตราดอกเบี้ยลดต่ำลง ราคาตราสารหนี้ก็จะปรับตัวสูงขึ้น นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยจะมีผลกระทบมากขึ้น หากลงทุนในตราสารหนี้ที่มีระยะยาวครบกำหนดยาว ๆ และ ให้อัตราดอกเบี้ยต่ำ ๆ ซึ่งในกรณีที่อัตราดอกเบี้ยในท้องตลาดมีความผันผวนก็จะส่งผลให้ราคาตลาดของตราสารหนี้มีความผันผวน

3. ความเสี่ยงจากการขาดสภาพคล่องของตัวตราสาร (Liquidity Risk) หรือความเสี่ยงจากการที่ไม่สามารถขายตราสารได้ทันทีในราคาที่เป็นธรรมและเหมาะสม นั่นคือบริษัทจัดการไม่สามารถซื้อขายตราสารในจังหวะเวลาที่เหมาะสม หรือหากต้องการจะซื้อขายจริง ก็ต้องมีการเพิ่มหรือลดราคาเพื่อดึงดูดให้มีการตกลงซื้อขายเกิดขึ้น

4. ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการที่ผลตอบแทนที่ได้รับต่ำกว่าอัตราเงินเฟ้อ (Inflation Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากค่าของเงินลดลง ทำให้อำนาจในการซื้อลดลง หลายคนอาจเข้าใจว่าการฝากเงินกับธนาคารในขณะนี้ที่รัฐบาลให้ค้ำประกันว่าจะค้ำประกันทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยทุกบาททุกสตางค์ หรือ การลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล ไม่มีความเสี่ยงเป็นความเข้าใจผิดเพราะการลงทุนทุกประเภทมีความเสี่ยง แม้การฝากเงินหรือซื้อพันธบัตรก็อาจต้องเผชิญกับความเสี่ยงกับการที่ผลตอบแทนต่ำไม่คุ้มกับอัตราเงินเฟ้อ (Inflation) ได้

อันดับความเสี่ยงของการลงทุนในตราสารแต่ละประเภท

หากละความเสี่ยงในแง่ของผู้ออกตราสาร (Issuer) ไว้ก่อน ตราสารทางการเงินที่มีความเสี่ยงต่ำผลตอบแทนก็จะต่ำไปด้วย ถ้าความเสี่ยงสูงผลตอบแทนก็จะสูงเป็นเงาตามตัวไปด้วย

หมายเหตุ * หมายถึง หุ้นกู้ที่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ 4 อันดับแรก
** หมายถึง หุ้นกู้ที่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือต่ำกว่า 4 อันดับแรก

ที่มา : คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย,2546

กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement Mutual Fund : RMF)

กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement Mutual Fund : RMF) จัดตั้งขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 14 และ มาตรา 117 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2535 (ประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่กน. 8/2544 เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการจัดตั้งและจัดการกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ)

วัตถุประสงค์ เพื่อสะสมทรัพย์เพื่อการเลี้ยงชีพของผู้ถือหน่วยลงทุน เพื่อการใช้จ่าย ในยาม

- 1. เกษียณอายุการทำงาน หรือ
- 2. เพื่อการเลี้ยงชีพในยามชรา
- 3. ทุพพลภาพ

สำหรับบุคคลทั่วไปซึ่งเป็นสมาชิกกองทุน และ ไม่เป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ นโยบายการลงทุน กองทุนจะลงทุนเฉพาะในตราสารแห่งหนี้ และ ตราสารการเงินที่มีความมั่นคงสูง โดยจะเน้นลงทุนใน พันธบัตรรัฐบาลหรือพันธบัตรรัฐวิสาหกิจ เฉลี่ยรอบระยะเวลาบัญชีประจำปีไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุน

ประเภทของเงินลงทุนที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี

เงินที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และ ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี ต้องเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) (2) (6) (7) และ (8) แห่งประมวลรัษฎากร และเงินได้พึงประเมิน ประเภทค่าแห่งลิขสิทธิ์ที่มีได้รับโอนมาโดยทางมรดก เท่านั้น

เงื่อนไขการลงทุน

1. เงินที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และ ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีขั้นต่ำต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ของเงินได้ที่ได้รับในแต่ละปี หรือไม่น้อยกว่า 5,000 บาทต่อปี ทั้งนี้ แล้วแต่จำนวนเงินใดจะต่ำกว่า
2. เงินที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และ ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีขั้นสูงต้องไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ที่ได้รับในแต่ละปี ทั้งนี้ เมื่อรวมกับเงินสะสมที่ ผู้ลงทุน จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว (โดยพิจารณาในอัตราร้อยละแยกจากกัน) จะต้องมีจำนวนเงินรวมกันไม่เกิน 300,000 บาท สำหรับปีภาษีนั้น
3. ผู้ลงทุนต้องซื้อหน่วยลงทุนไม่น้อยกว่าปีละ 1 ครั้ง และต้องไม่ระงับการซื้อหน่วยลงทุนเป็นเวลาเกินกว่า 1 ปี ติดต่อกัน
4. กรณีผู้ลงทุนซื้อหน่วยลงทุนน้อยกว่าขั้นต่ำตามข้อ 1 ในปีใด จำนวนเงินลงทุนดังกล่าวจะไม่ได้ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี และ ถือว่าเป็นการระงับการลงทุนในปีนั้น ซึ่งผู้ลงทุนต้องไม่ระงับการลงทุนเกินกว่า 1 ปี ติดต่อกัน
5. ผู้ลงทุนต้องถือหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ไม่น้อยกว่า 5 ปี นับตั้งแต่วันที่ผู้ลงทุนซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเป็นครั้งแรก และ ขายคืนหน่วยลงทุนได้เมื่ออายุไม่น้อยกว่า 55 ปีบริบูรณ์
6. เงินผลประโยชน์ (Capital gain) ที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ต้องนำไปรวมกับเงินได้เพื่อเสียภาษี แต่เงินผลประโยชน์ดังกล่าวจะได้ยกเว้นไม่ต้องนำไปรวมกับเงินได้เพื่อเสียภาษี เมื่อเข้าเงื่อนไข ดังนี้
 - 6.1 กรณีสูงอายุ (ผู้ลงทุนเข้าลักษณะตามเงื่อนไขการลงทุนตามข้อ 5)
 - 6.2 กรณีทุพพลภาพ จนไม่สามารถประกอบอาชีพได้ โดยต้องเป็นกรณีที่แพทย์ที่ทางราชการรับรอง ได้ตรวจและแสดงความเห็นว่าทุพพลภาพ
 - 6.3 กรณีตายในระหว่างการถือหน่วยลงทุน
7. เงินที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และ ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี แต่ผู้ลงทุนมิได้นำไปใช้ประโยชน์ทางภาษี เมื่อผู้ลงทุนปฏิบัติตามเงื่อนไขการลงทุน ข้อ 5 หรือ ข้อ 6 แล้ว เงินผลประโยชน์ (Capital gain) ที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพนั้นๆ จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องนำไปรวมกับเงินได้เพื่อเสียภาษี
8. ผู้ลงทุนอาจขายคืนหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่ซื้อไว้ในระหว่างปีภาษีได้ โดยถือว่าปฏิบัติไม่ผิดเงื่อนไขการลงทุน ตามข้อ 5 ก็ต่อเมื่อ ณ สิ้นปีภาษีนั้น (วันที่ 31 ธันวาคม) ยอดเงินสุทธิที่จ่าย

เป็นค่าซื้อหน่วยลงทุน มีจำนวนเงินขั้นต่ำตามที่กำหนดไว้ในข้อ 1 ทั้งนี้ หากปรากฏว่าผู้ลงทุนขายคืนหน่วยลงทุน ก่อนการซื้อ หรือยอดรวมของจำนวนเงินค่าขายคืนหน่วยลงทุนสูงกว่ายอดรวมของจำนวนเงินที่ซื้อหน่วยลงทุนใน ปีภาษีเดียวกันนั้น ให้ถือว่าในปีภาษีนั้นผู้ลงทุนปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน อย่างไรก็ตาม การซื้อและขายคืน หน่วยลงทุนในระหว่างปีภาษี ผู้ลงทุนจะต้องนำเงินผลประโยชน์ (Capital gain) ที่ได้รับจากการขายคืนหน่วยลงทุน กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพนั้นๆ ไปรวมกับเงินได้อื่นๆ ที่ผู้ลงทุนได้รับในปีภาษีนั้นเพื่อเสียภาษีด้วย

9. การคำนวณต้นทุนในการขายหรือโอนหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพแต่ละครั้งจะต้องใช้วิธีต้นทุนถัวเฉลี่ย (Average Cost)

10. ผู้ลงทุนที่ถือหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีอายุไม่น้อยกว่า 55 ปีบริบูรณ์ หรือ สุขภาพ สามารถดำเนินการได้ดังต่อไปนี้ โดยถือว่าปฏิบัติไม่ผิดเงื่อนไขการลงทุน

10.1 ถือหน่วยลงทุนต่อไป โดยจะซื้อ หรือไม่ซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเพิ่มก็ได้

10.2 ขายคืนหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเพียงบางส่วน หรือทั้งหมดก็ได้ โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องนำเงินผลประโยชน์ (Capital gain) ที่ได้รับจากการขายคืนหน่วยลงทุนนั้นไปรวมกับเงินได้อื่นๆ ที่ผู้ลงทุนได้รับในปีภาษีนั้นเพื่อเสียภาษี

10.3 ซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเพิ่มในจำนวนเงินที่ไม่ต้องเข้าเงื่อนไขขั้นต่ำตามข้อ 1 แต่ทั้งนี้ เงินลงทุนดังกล่าวยังต้องเป็นเงินได้พึงประเมินประเภทที่กรมสรรพากรกำหนดตามข้อ 2 และต้องไม่เกินเงินลงทุนขั้นสูงตามข้อ 2 จึงได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีและเมื่อขายหน่วยลงทุนนั้นก็จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องนำเงินผลประโยชน์ (Capital gain) ที่ได้รับจากการขายคืนหน่วยลงทุนนั้นไปรวมกับเงินได้อื่นๆ ที่ผู้ลงทุนได้รับในปีภาษีนั้นเพื่อเสียภาษี

การปฏิบัติเงื่อนไขการลงทุน

1. กรณีนำเงินได้ที่ไม่อยู่ในประเภทที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี หรือเงินลงทุนส่วนเกินขั้นสูง มาซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เมื่อมีการขายคืนหน่วยลงทุน ผู้ลงทุนต้องนำเงินผลประโยชน์ (capital gain) ที่ได้รับจากการขายคืนหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพนั้นๆ ไปรวมกับเงินได้อื่นๆ ที่ผู้ลงทุนได้รับในปีภาษีนั้นเพื่อเสียภาษีด้วย

2. กรณีขายคืนหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในส่วนของเงินลงทุนที่ลงทุนไว้ก่อนปีภาษีปัจจุบัน หากผู้ลงทุน ลงทุนไว้น้อยกว่า 5 ปี นับตั้งแต่วันที่ซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก และ/หรือผู้ลงทุนมีอายุน้อยกว่า 55 ปีบริบูรณ์ ผู้ลงทุนต้อง :

2.1. ชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ได้มาในช่วงระยะเวลาไม่เกิน 5 ปีปฏิทิน (นับย้อนหลังตั้งแต่ปีก่อนปีที่ปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน) โดยต้องชำระคืนภายในเดือนมีนาคมของปีถัดจากปีที่ปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน

2.2. นำเงินผลประโยชน์ (capital gain) ที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุนไปรวมกับเงินได้อื่นๆ ที่ผู้ลงทุนได้รับในปีภาษีนั้นเพื่อเสียภาษีด้วย

กรณีซื้อหน่วยลงทุนน้อยกว่าจำนวนเงินลงทุนขั้นต่ำหรือระงับการซื้อหน่วยลงทุนเกินกว่า 1 ปี ติดต่อกัน ผู้ลงทุนต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ได้มาในช่วงระยะเวลาไม่เกิน 5 ปีปฏิทิน (นับย้อนหลังตั้งแต่วันที่ก่อนปีที่ปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน) โดยต้องชำระคืนภายในเดือนมีนาคมของปีถัดจากปีปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน

กรณีผู้ลงทุนปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน และได้ดำเนินการชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ได้มาช่วงระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี ลำช้าหลังเดือนมีนาคมของปีถัดจากปีที่ปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุนนั้นผู้ลงทุนต้องชำระเงินเพิ่ม ตามมาตรา 27 แห่งประมวลรัษฎากร ในอัตราร้อยละ 1.5 ต่อเดือนของยอดเงินภาษีที่ต้องชำระคืน โดยเริ่มนับเมื่อพ้นกำหนดเวลาการยื่นรายการหรือนำส่งภาษี (นับตั้งแต่เดือนเมษายน ของปีนั้นเป็นต้นไป) ทั้งนี้เงินเพิ่มจะไม่เกินจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระคืน

กรณีผู้ลงทุนไม่ดำเนินการชำระคืนเงินสิทธิประโยชน์ทางภาษีภายในเดือนมีนาคมของปีถัดจากปีที่ปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน และต่อมาภายหลังถูกเจ้าพนักงานประเมินออกหมายเรียก ผู้ลงทุนต้องชำระเงินเพิ่ม และอาจต้องเสียเบี้ยปรับ ตามมาตรา 22 หรือ 26 แห่งประมวลรัษฎากรด้วย แล้วแต่กรณีทั้งนี้ กรณีที่ผู้ลงทุนปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน และได้ดำเนินการชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีภายในเดือนมีนาคมของปีถัดจากปีที่ปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุนแล้ว หากผู้ลงทุนยังคงถือหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพอยู่ และได้ซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพต่อในปีที่ชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีนั้น โดยได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขการลงทุนตามข้อ 1 และ ข้อ 2 ให้นับอายุการถือหน่วยลงทุนต่อเนื่องจากวันที่ซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพครั้งแรกของผู้ลงทุนนั้นได้

คำเตือน

การลงทุนในหน่วยลงทุนย่อมมีความเสี่ยงควบคู่ไปกับผลตอบแทน ผลการดำเนินงานในอดีตของกองทุนรวมมิได้เป็นสิ่งยืนยันถึงผลการดำเนินงานในอนาคต ก่อนการตัดสินใจลงทุนควรศึกษาหนังสือชี้ชวนอย่างรอบคอบ

สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ผู้ถือหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพนี้พึงได้รับจะสิ้นสุดลงเมื่อผู้ถือหน่วยลงทุนไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการลงทุน โดยผู้ถือหน่วยลงทุนจะต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เคยได้รับภายในกำหนดระยะเวลา และหากการชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีดังกล่าวไม่เป็นไปตามที่กำหนด ผู้ถือหน่วยลงทุนจะต้องชำระเพิ่มและ/หรือเบี้ยปรับตามประมวลรัษฎากรด้วย ทั้งนี้ สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ผู้ถือหน่วยลงทุนจะได้รับและภาระภาษีที่อาจเกิดขึ้นเมื่อไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการลงทุนจะเป็นไปตามที่กรมสรรพากรกำหนด ดังนั้นผู้ลงทุนควรศึกษาเงื่อนไขการลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและคู่มือภาษีเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพให้เข้าใจก่อนตัดสินใจลงทุน

ประเภทของเงินได้ที่สามารถลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement Mutual Fund : RMF) ที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี ต้องมาจากเงินได้พึงประเมินประเภทที่กำหนดไว้ในประมวลรัษฎากรเท่านั้น ซึ่งได้แก่

1. เงินได้จากการจ้างแรงงาน ตามมาตรา 40(1)
2. เงินได้จากการรับทำงานให้ ตามมาตรา 40(2)
3. เงินได้จากวิชาชีพอิสระ ตามมาตรา 40(6) เช่น
 - 3.1. วิชาชีพกฎหมาย
 - 3.2. วิชาชีพการบัญชี
 - 3.3. การประกอบโรคศิลป์
 - 3.4. วิศวกรรม
 - 3.5. สถาปัตยกรรม, ประณีตศิลปกรรม
4. เงินได้จากการรับเหมา ตามมาตรา 40(7)
5. เงินได้จากธุรกิจการพาณิชย์ การเกษตร การอุตสาหกรรม การขนส่ง ตามมาตรา 40(8)
6. เงินได้ประเภทค่าแห่งลิขสิทธิ์ ที่ไม่ได้รับโอนทางมรดก

เงินลงทุนขั้นต่ำในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement Mutual Fund : RMF) ต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ของเงินได้ทั้งปี หรือไม่น้อยกว่า 5,000 บาท แล้วแต่จำนวนใดจะต่ำกว่า

1. ถ้าร้อยละ 3 ของเงินได้ น้อยกว่า 5,000 บาท ต้องลงทุนอย่างน้อยร้อยละ 3 ของเงินได้ต่อปี
2. ถ้าร้อยละ 3 ของเงินได้ มากกว่า 5,000 บาท ต้องลงทุนอย่างน้อย 5,000 บาท ต่อปี

ความเสี่ยงในการลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ(RMF)

เนื่องจากกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement Mutual Fund : RMF) นำเงินไปลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลและพันธบัตรรัฐวิสาหกิจเฉลี่ยในรอบปีบัญชีไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ โดยทรัพย์สินส่วนที่เหลือจะลงทุนในตราสารอื่น เงิน เงินฝาก ตัวเงินระยะสั้นที่ออกโดย หรือรับรอง หรือรับอวัล หรือสลับหลัง โดยสถาบันการเงินชั้นนำ ทั้งในและต่างประเทศ หันกู้ของบริษัทเอกชน รายได้หลักของกองทุนประกอบด้วย ดอกเบี้ยรับ และ กำไรหรือขาดทุนในการซื้อขายตราสารต่าง ๆ ดังกล่าว กองทุนจึงมีความเสี่ยงจากการผันผวนของราคาของตราสารข้างต้นอยู่ในระดับต่ำมาก แต่ยังคงมีความเสี่ยงจากการผันผวนของอัตราดอกเบี้ยในตลาดเงิน ที่อาจส่งผลให้กองทุนมีกำไรหรือขาดทุนในการลงทุนได้

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการออมและการลงทุนในแง่มุมต่าง ๆ อาทิเช่น ปัจจัยในการเลือกการออมและการลงทุน แนวโน้มและพฤติกรรมในการออมและการลงทุน เป็นต้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้คัดเลือกผลงานวิจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อนำมาเป็นกรอบแนวความคิดในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ด้วย

พัชรภรณ์ คงเจริญ (2535) ศึกษาเรื่อง .หน่วยลงทุนในประเทศไทย : อัตราผลตอบแทนความเสี่ยง และกลยุทธ์การลงทุน โดยสรุปผลเป็น 2 ด้านคือ

ด้านกองทุน พบว่าผลตอบแทนของหน่วยลงทุนในกองทุนต่าง ๆ สูงกว่าการฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์

ด้านนักลงทุน ผู้ลงทุนจะได้ผลตอบแทนของหน่วยลงทุนในการถือระยะยาวที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าการฝากเงินกับธนาคารมากกว่าผู้ลงทุนที่ถือหน่วยลงทุนตามอัตราส่วนลดเพื่อทำกำไร เพราะอัตราส่วนลดดังกล่าวไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นอยู่การเปลี่ยนแปลงสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจภายในและภายนอกประเทศ

ชวลิต ธนะชาณหัท (2536) ศึกษาเรื่อง “ ธุรกิจกองทุนรวมในประเทศไทย บทบาทและประโยชน์ต่อเศรษฐกิจไทย ” ซึ่งสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. บทบาทของกองทุนรวมต่อตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.1. ช่วยสร้างความมั่นคงให้กับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เนื่องจากเป็นนักลงทุนประเภทสถาบันและเป็นแหล่งเงินทุนให้บริษัทจดทะเบียนต่าง ๆ นำไปขยายกิจการได้จากเงินออมที่ระดมได้ไปลงทุน

1.2. การดำเนินการของกองทุนรวมไม่สร้างความผันผวนต่อราคาของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เนื่องจากกองทุนรวมสามารถทยอยการลงทุนได้ภายใน 1 – 2 ปี โดยไม่ต้องลงทุนในทันที

1.3. กองทุนต่างประเทศเป็นแหล่งเงินทุนที่หวังผลตอบแทนในรูปของเงินปันผล และกำไรส่วนทุน (Capital Gain) ในระยะยาวเงินลงทุนนี้จะนำไปลงทุนในกิจการต่าง ๆ ทั้งที่อยู่ในและนอกตลาดหลักทรัพย์ จึงเป็นแหล่งเงินทุนในการเพิ่มหรือขยายกิจการและสนับสนุนบริษัทต่าง ๆ ในตลาดหลักทรัพย์

1.4. การเข้ามาของกองทุนต่างประเทศจะมีผลโดยตรงด้านการนำเม็ดเงินเข้ามาลงทุน และมีผลทางอ้อมด้านจิตวิทยาที่ทำให้ผู้ลงทุนในประเทศมีความมั่นใจ ซึ่งเท่ากับเป็นการช่วยสร้างความมั่นคง และเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2. บทบาทและผลประโยชน์ต่อประเทศโดยรวม

2.1. กองทุนรวมสามารถช่วยระดมเงินทุนจากทั้งในและต่างประเทศมาใช้ในการพัฒนาประเทศ และช่วยปิดช่องว่างการขาดแคลนเงินออมในประเทศได้อย่างดี

2.2. การระดมทุนในรูปแบบกองทุนรวมโดยเฉพาะกองทุนรวมต่างประเทศ ถือเป็นเงินลงทุนระยะยาวที่ไม่มีต้นทุนเมื่อเปรียบเทียบกับภาษีเงินได้ จึงไม่มีภาระหนี้สินให้กับประเทศ มีเพียงภาระในการจ่ายเงินปันผลเท่านั้น และรัฐบาลยังได้รายได้จากภาษีหัก ณ ที่จ่ายอีกด้วย

2.3. ไม่เสี่ยงต่อความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน เมื่อเทียบกับการกู้เงินจากต่างประเทศของรัฐบาล และรัฐวิสาหกิจ

2.4. รัฐบาลไม่ต้องค้ำประกันดังเช่นกรณีการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศ

2.5. การเข้ามาลงทุนของกองทุนต่างประเทศจะไม่มีสิทธิในการออกเสียงใด ๆ ในธุรกิจ จึงช่วยสร้างความมั่นใจให้กับเจ้าของกิจการว่าจะไม่มีการเข้าไปควบคุมกิจการในกิจการของตนเอง

สมรัตน์ สันติอมรทัต (2537) ศึกษาเรื่อง “ กองทุนเปิด : กำลังมาแรง ” สามารถสรุปได้ว่า กองทุนเปิดสอดคล้องกับพฤติกรรมของนักลงทุนมากกว่า เพราะเป็นกองทุนที่ไม่กำหนดอายุเวลา สามารถซื้อขายหน่วยลงทุนได้ตลอดเวลา โดยสามารถซื้อขายกับบริษัทจัดการกองทุนรวม หรือตัวแทนสนับสนุนการซื้อขายหน่วยลงทุนตามที่ได้ระบุไว้ ดังนั้นจำนวนหน่วยลงทุนจึงสามารถเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ตลอดเวลา

มนทรัตน์ โพธิ์วิจิตร (2539) ศึกษาเรื่อง “ การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนในกองทุนรวม ในประเทศไทย ” ผลการศึกษาสรุปว่าอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงจากคำนวณด้วยราคาปิด

หน่วยลงทุน และมูลค่าสินทรัพย์สุทธิมีผลคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ อัตราผลตอบแทนเฉลี่ยจากการลงทุนในกองทุนมีค่ามากกว่าการลงทุนในหลักทรัพย์ที่ปราศจากความเสี่ยง (อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ) และการลงทุนในหลักทรัพย์ของตลาด โดยที่มีความเสี่ยงสูงกว่าตลาดเล็กน้อย ถ้าพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างผลตอบแทนของกองทุนกับผลตอบแทนของตลาด ปรากฏว่าอัตราผลตอบแทนสะท้อนให้เห็นมูลค่าสินทรัพย์สุทธิของกองทุนได้ชัดเจนกว่าราคาปิดหน่วยลงทุน ส่วนการวิเคราะห์ความสามารถในการบริหารหลักทรัพย์ของกองทุนรวมทั้งจากคำนวณด้วยราคาปิด และมูลค่าสินทรัพย์สุทธิ ปรากฏว่ากองทุนรวมส่วนใหญ่มีความสามารถในการบริหารหลักทรัพย์โดยมีผลตอบแทนต่อหนึ่งหน่วยของความเสียงรวม และความเสียงที่เป็นระบบดีกว่าตลาด

นักชลี ภิญโญธราดล (2539) ศึกษาเรื่อง “การเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการทำกำไรจากการลงทุนทางอ้อม” โดยผ่านการลงทุนในหน่วยลงทุน กับการลงทุนโดยตรงในหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ และกลุ่มบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาสรุปว่า การลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ และกลุ่มเงินทุนหลักทรัพย์มีอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงสูงกว่าการลงทุนในหน่วยลงทุน และตลาดหลักทรัพย์โดยรวม

การพัฒนาของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กองทุนสำหรับการเกษียณอายุ ฯลฯ นั้น อาจจะมีผลต่อฐานเงินฝากของธนาคารพาณิชย์โดยตรง เมื่อประชาชนเริ่มเข้าใจถึงการลงทุน เหล่านี้ดีขึ้นและทราบถึงความแตกต่างของอัตราผลตอบแทนของการลงทุนในกองทุนฯ กับอัตราดอกเบี้ยของเงินฝากประจำของธนาคารพาณิชย์ ดังนั้น คาดว่าในอนาคตอันไม่ไกลนี้ กองทุนฯ เหล่านี้อาจจะกระทบต่อการดำเนินการของธนาคารพาณิชย์ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับเงินฝากที่มีระยะเวลา (Fixed-Term Deposit) ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ธนาคารพาณิชย์อาจจะต้องมีการปรับการดำเนินการของตน โดยอาจจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในฐานะเป็นผู้จัดการบริหารกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ แทนการระดมเงินฝากโดยตรงเหมือนกับที่เคยปฏิบัติมา ซึ่งการเข้ามาบริหารกองทุนดังกล่าวจะทำให้ธนาคารได้รับรายได้ค่าธรรมเนียมจากการบริหารที่ไม่ผันผวนตามภาวะการเงินในประเทศเหมือนกับรายได้จากดอกเบี้ย อนึ่ง แม้ว่าการพัฒนากองทุนฯ ดังกล่าวอาจจะส่งผลต่อเงินฝากของธนาคาร แต่แท้ที่จริงแล้ว การพัฒนากองทุนฯ ดังกล่าวจะทำให้มีกระแสเงินออมที่ไหลเข้าสู่ระบบการเงินของประเทศอย่างสม่ำเสมอทุก ๆ เดือน ซึ่งส่วนหนึ่งของกระแสเงินออมนั้นก็ไหลกลับเข้ามาเป็นเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ด้วย ดังนั้น จะเห็นได้ว่าหากปริมาณเงินออมที่กองทุนฯ ระดมได้มีขนาดใหญ่แล้ว ธนาคารพาณิชย์ก็อาจจะได้รับประโยชน์ทางอ้อมตรงที่ว่าส่วนหนึ่งของเงินออมนั้นจะกลับเข้าสู่ระบบธนาคารในลักษณะที่เป็นกระแสอย่างต่อเนื่อง ซึ่งน่าจะทำให้การคาดการณ์และการบริหารเงินของธนาคารมีความชัดเจนแน่นอนขึ้นด้วย (บริษัทศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด. 17 กันยายน 2539)

“แนวความคิดในการเร่งสร้างฐานเงินออมระยะยาวในประเทศด้วยมาตรการยกเว้นภาษีดอกเบี้ยเงินออมผูกพันระยะยาว (Contractual saving) ไม่น่าจะประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากผู้ออมส่วนใหญ่หากมีรายได้ไม่มากนัก ก็จะไม่มั่นใจที่จะกำหนดสัดส่วนเงินออมในแต่ละเดือนที่แน่นอนลงไป ทำให้ผู้ออมกลุ่มนี้อาจเลือกเงินฝากประเภทที่ไม่มีเงื่อนไขผูกมัด แม้ว่าจะได้รับอัตราดอกเบี้ยสุทธิต่ำกว่าก็ตาม หรือหากจะสนใจออมเงินประเภทนี้ ก็จะเจียดเงินจำนวนต่ำที่สุด เท่าที่ระบบธนาคารจะยอมรับ

ส่วนในกรณีผู้มีรายได้อ่อนข้างสูงก็เป็นกลุ่มที่มีอำนาจต่อรองกับสถาบันการเงินและมีโอกาสได้รับอัตราดอกเบี้ยสูงอยู่แล้ว โดยมีจำนวนไม่น้อยที่ได้รับอัตราดอกเบี้ยสูงยิ่งกว่าการออมแบบได้รับการยกเว้นภาษีดอกเบี้ย ซึ่งธนาคารส่วนใหญ่จ่ายดอกเบี้ยอิงกับเงินฝากประจำระยะ 12 เดือน ที่มักมีโครงสร้างดอกเบี้ยอ่อนข้างต่ำมาก เมื่อเทียบกับเงินฝากประจำระยะ 3 เดือน ในขณะที่มีกฎเกณฑ์เงื่อนไขไม่คล่องตัวเมื่อเทียบกับเงินฝากประจำระยะ 3 เดือน ทั้งด้านวงเงินฝากและระยะเวลาการฝาก

ด้วยเหตุนี้ การกำหนดวงเงินฝากขึ้นสูงต้องไม่เกิน 600,000 บาท/ราย โดยหวังว่าจะกีดกันคนรวยย้ายแหล่งเงินออม เพื่อรับประโยชน์ทางภาษีนั่น แทบไม่มีผลทางปฏิบัติเลย เนื่องจากผลตอบแทนสุทธิที่ได้รับไม่พอใจ เมื่อเทียบกับการฝากเงินในแบบเดิม (บริษัทศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด. 18 กรกฎาคม 2540)

ความจำเป็นในการเร่งส่งเสริมการระดมเงินออมในระบบบำนาญบำนาญ เพื่อเสริมสร้างสวัสดิการของคนในประเทศในยามชรา เป็นประเด็นที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากพิจารณาจากกรณีที่ประเทศไทยมีโครงสร้างประชากรที่โน้มเอียงไปในลักษณะที่ฐานประชากรในส่วนของผู้สูงวัยจะขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างมากในอนาคต อันเป็นผลมาจากอัตราการเกิดที่ต่ำลง และคนชราที่มีอายุยืนมากขึ้น ซึ่งเป็นอีกสาเหตุสำคัญเช่นกันที่โน้มนำให้ประเทศ ต้องเร่งเตรียมพร้อมเพื่อเผชิญกับความรุนแรงของปัญหาความไม่เพียงพอของเม็ดเงินเพื่อรองรับสวัสดิการผู้สูงวัย ในขนาดที่มากกว่าโดยเปรียบเทียบกับกรณีของประเทศอื่นๆ ซึ่งแม้จะมีสัดส่วนเงินออมประเภทดังกล่าวต่อ GDP อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับไทย แต่โครงสร้างประชากรแตกต่างจากไทยออกไปในลักษณะที่มีปริมาณประชากรในวัยทำงานมากกว่าและฐานประชากรในส่วนของผู้สูงวัยไม่มากนัก

การเติบโตของเงินออมระยะยาว แม้มีแนวโน้มที่จะขยายตัวในอัตราเร่งที่เพิ่มขึ้นในอนาคต จากปัจจัยหลัก ๆ อาทิ แนวโน้มการนำเครื่องมือระดมเงินออมชนิดใหม่เข้ามาเพิ่มเติมของทางการ อันได้แก่ RMF หรือกองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่ถูกจ้างออกเงินแต่ฝ่ายเดียว และแนวโน้มการนำระบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพภาคบังคับเข้ามาใช้ ซึ่งหากพิจารณาผลดีของการเติบโตขึ้นของเงินออมระยะยาวดังกล่าว ในแง่ของผู้ออมเงิน แน่แน่นอนขนาดที่เพิ่มขึ้นย่อมสะท้อนให้เห็นได้ในระดับหนึ่งถึงการยกระดับสวัสดิการที่ดีขึ้น แต่ทั้งนี้หากมุ่งหวังผลในแง่บทบาทของเงินออมดังกล่าวที่จะมีต่อภาคธุรกิจ และภาคเศรษฐกิจที่แท้จริงของประเทศในภาวะการณ์ปัจจุบัน รวมถึงการพัฒนาโครงสร้างตลาดทุน พบว่าเงินออมดังกล่าวอาจไม่สามารถนำอดีตคิดให้แก่ธุรกิจที่ต้องการเงินทุนในประเทศได้อย่างเต็มที่นัก

ข้อจำกัดจากความล้มเหลวของกลไกตลาดในการปล่อยผ่านเม็ดเงิน ไปยังภาคธุรกิจที่ต้องการ เนื่องจากกลัวความเสี่ยงในประเด็นคุณภาพหนี้หรือเงินลงทุน ดังเห็นได้จากข้อเรียกร้องของบรรดาผู้จัดการกองทุนต่างๆ ให้ทางการเปิดโอกาสให้ออกไปลงทุนในต่างประเทศ รวมทั้งสัดส่วนการลงทุนในตลาดทุนของ กสธ. ที่ต่ำกว่าเพดานที่ทางการกำหนดไว้ที่ 25% ของเงินกองทุน นั้น อาจสรุปได้ว่า การมีเม็ดเงินออมระยะยาวในประเทศ ณ ขณะนี้ แม้เป็นเงื่อนไขที่จำเป็น แต่ก็ยังคงไม่ใช่เงื่อนไขที่เพียงพอต่อการพลิกฟื้นฐานเศรษฐกิจและตลาดทุนของประเทศในภาวะที่เป็นอยู่ปัจจุบัน

ซึ่งเห็นว่า หากมิได้มองในแง่ผลตอบแทนที่จะเกิดขึ้นกับผู้ออมเงินเพียงฝ่ายเดียว แต่ขณะเดียวกันยังคงมองเห็นความจำเป็นของเงินออมระยะยาวในการรับใช้วัตถุประสงค์ในด้านการพัฒนาและเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ทางออกที่น่าจะสร้างเงื่อนไขที่เพียงพอต่อการส่งผ่านเม็ดเงิน ก็น่าจะเป็นการเข้ามาของตัวกลางอย่างภาครัฐ ที่เหมาะสมด้วยศักยภาพในการรองรับความเสี่ยงที่เหนือกว่า มาร่วมแสดงบทบาทในการช่วยแบกรับ

ความเสี่ยงในระดับหนึ่งไว้แทนผู้ออมเงิน โดยอาจจะเป็นในรูปแบบของการออกพันธบัตรทางการเพื่อระดมทุนจากกองทุนต่างๆ และนำเม็ดเงินดังกล่าวไปดำเนินการปล่อยกู้เอง ในธุรกิจที่เห็นว่ายังพอมีสักยภาพ ซึ่งแน่นอนว่าทางการอาจต้องระวังประเด็นทางการเมือง ในแง่หนี้ภาครัฐที่เพิ่มขึ้น แต่ก็ก็เป็นสิ่งที่ทางการจะต้องชั่งวัด และมองผลโดยสุทธิที่จะเกิดขึ้นในประเทศชาติในระยะที่ไกลมากขึ้น โดยเฉพาะหากทางการเล็งเห็นว่าการกระตุ้นจากภาครัฐ ในยามนี้ยังคงเป็นสิ่งที่จำเป็น

หรือทางการอาจเปิดโอกาสให้สามารถดำเนินการไปในลักษณะผสมผสาน กล่าวคือ เปิดโอกาสให้นำเงินออมดังกล่าวไปลงทุนในต่างประเทศ เพื่อสร้างผลตอบแทนได้ในระดับหนึ่ง โดยกำหนดหาระดับที่เหมาะสม ขณะที่เม็ดเงินอีกส่วนหนึ่งจะถูกนำมาใช้ในประเทศโดยผ่านตัวกลางซึ่งเป็นภาครัฐ เพื่อให้เงินออมระยะยาวในประเทศ ส่วนดังกล่าวได้มีส่วนช่วยในการพลิกฟื้นเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งนี้เพื่อสร้างสมดุลระหว่างเป้าหมายของเงินออมระยะยาวในประเทศไทย ในการเป็นแหล่งเงินเพื่อใช้พัฒนาเศรษฐกิจและตลาดทุนของประเทศ และเป้าหมายในแง่ของการสร้างอัตราผลตอบแทนสูงสุดให้แก่ผู้ออมเงิน

โดยเป้าหมายของการบริหารเงินออมระยะยาวของประเทศ นั้น เห็นว่า ในอนาคตเป็นเรื่องที่สามารถปรับเปลี่ยนน้ำหนักไปได้ โดยรอจังหวะเมื่อภาวะแวดล้อมเปลี่ยนไป อาทิ หากเศรษฐกิจของประเทศเริ่มกลับเข้าสู่ภาวะปกติมากขึ้น (บริษัทศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด. 7 กันยายน 2543)

การส่งเสริมจากทางการในการเพิ่มอีกช่องทางของการออมเพื่อการเกษียณอายุ ในรูปแบบของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) โดยการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเป็นแรงจูงใจแก่ผู้ลงทุนในกองทุนดังกล่าว นั้น นับเป็นสิ่งที่ดีและก่อให้เกิดประโยชน์ ในหลาย ๆ ด้านด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นระดับของตัวผู้ลงทุนเอง และในระดับของประเทศชาติ ซึ่งจะถือเป็นการช่วยลดภาระปัญหาทางสังคมที่อาจเกิดขึ้นได้ อีกทั้งในแง่ของการพัฒนาตลาดตราสารการเงินของประเทศ

แต่เนื่องจากกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพดังกล่าว ยังถือได้ว่าเป็นเรื่องค่อนข้างใหม่ โดยเฉพาะในกลุ่มนักลงทุนที่ยังไม่เคยมีการออมเงินผ่านระบบการออมเพื่อการเกษียณอายุที่มีอยู่แล้วมาก่อน ดังนั้น สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ระบบการออมนี้เข้าถึงเป้าหมายได้อย่างทั่วถึงและเต็มที่ คงต้องอาศัยและเน้นหนักงานทางด้านการประชาสัมพันธ์ สร้างความรู้ ความเข้าใจให้เกิดขึ้นแก่นักลงทุนเป็นหลัก ในทุกฝ่าย ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

การส่งเสริมและการติดตามผลจากหน่วยงานทางการ เป็นสิ่งสำคัญที่ควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องด้วยเช่นกัน การติดตาม ทบทวนหลักเกณฑ์ในรายละเอียดบางประการ ในแง่ความเหมาะสมในการปฏิบัติหรือนำมาใช้เมื่อสภาวะการณ์แวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป ก็เป็นสิ่งจำเป็น (บริษัทศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด. 13 กุมภาพันธ์ 2543)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยที่ลงทุนและไม่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ในเขตกรุงเทพมหานคร ในกรณีศึกษาประชากรที่อายุระหว่าง 20 – 50 ปี และมีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ หรือผู้ประกอบการ อาชีพอิสระ ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินงานและขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

การกำหนดกลุ่มประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร หมายถึง ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุระหว่าง 20 – 50 ปี ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ หรือ ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยหมายถึงผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุระหว่าง 20 – 50 ปี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ หรือ ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ ที่พักอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร การสุ่มตัวอย่างใช้แบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม คือ ผู้ที่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และผู้ที่ไม่ได้ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ โดยในการศึกษาครั้งนี้เราให้ความสำคัญของทั้ง 2 กลุ่ม เท่าเทียมกัน ซึ่งขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้จากการใช้สูตรคำนวณ (ดร. วิเชียร เกตุสิงห์, 2543 : 24) จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 399 ตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดเป็น 400 ตัวอย่าง โดยมีความคลาดเคลื่อนในการประมาณไม่เกิน 5% ที่ความเชื่อมั่น 95%

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ทราบความน่าจะเป็น (Non Probability) มีขั้นตอนในการสุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 ขั้นตอนคือ

1. การสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน (Quota Sampling) โดยแบ่งกลุ่มของผู้ลงทุนรายย่อยออกเป็น 2 กลุ่ม แบ่งเป็นกลุ่มผู้ที่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและกลุ่มผู้ที่ไม่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ โดยเลือกเก็บตัวอย่างจากผู้เข้ามาติดต่อที่สำนักงานใหญ่ของ บริษัทเงินทุน เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) โดย

เลือกเก็บตัวอย่างจำนวน 200 ตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม เนื่องจากเราให้ความสำคัญความคิดเห็นของกลุ่มประชากรทั้ง 2 กลุ่มเท่ากัน

2. การสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) เนื่องจากรายชื่อ หรือ ข้อมูลของผู้ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ทางบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมมักจะเก็บเป็นความลับ และในการวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดในเรื่องระยะเวลาและงบประมาณ ดังนั้นจึงเลือกเก็บตัวอย่างแบบสะดวกในการเก็บ

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทางคณะผู้วิจัยได้จัดสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยการนำทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์เป็นลักษณะและข้อคำถามในแบบสอบถาม โดยทำเป็นคำถามชนิดปลายปิด แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย

- 1. เพศ
- 2. อายุ
- 3. ระดับรายได้
- 4. อาชีพ
- 5. สถานภาพสมรส
- 6. จำนวนบุตร
- 7. ระดับการศึกษา

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับประเภทการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุน

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุน เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้น มีลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า (Likert Scale) โดยจำแนกระดับความสำคัญเป็น 5 ระดับคือ

สำคัญมากที่สุด	เท่ากับ	5	คะแนน
สำคัญมาก	เท่ากับ	4	คะแนน
สำคัญปานกลาง	เท่ากับ	3	คะแนน
สำคัญน้อย	เท่ากับ	2	คะแนน
สำคัญน้อยที่สุด	เท่ากับ	1	คะแนน

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และพฤติกรรมการลงทุน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. นำข้อมูลที่รวบรวมได้มาสร้างแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 4 ส่วน ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับรายได้ อาชีพ สถานภาพสมรส จำนวนบุตร ระดับการศึกษา จำนวน 7 ข้อ เป็นคำถามปลายปิด ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับประเภทของการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย จำนวน 9 ข้อ เป็นแบบสอบถาม

ถามปลายปิด ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุน จำนวน 9 ข้อ เป็นแบบสอบถามปลายปิด ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุน จำนวน 3 ข้อ เป็นคำถามปลายปิดแบบมาตรวัด 5 ระดับ

3. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาพรรณ สิริแพทย์พิสุทธิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผจกศักดิ์ หมวดสง และ อาจารย์ณัฐยา ประดิษฐ์สุวรรณ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และเสนอแนะเพิ่มเติมและนำไปปรึกษากับคณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์อีกครั้ง

5. จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับผู้ลงทุนรายย่อยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน แล้วนำผลที่ได้ไปทำการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีค่าครอนบัคแอลฟา (Cronbach's alpha) (กัลยา วาณิชยปัญญา.2545:64) ได้ค่า α -Coefficient เท่ากับ .7957

ขั้นตอนของการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์ตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือในการเข้าไปดำเนินการเก็บข้อมูล ณ บริษัทเงินทุน เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) ระหว่างเดือนกรกฎาคม – สิงหาคม 2546
2. ผู้วิจัยเตรียมแบบสอบถามและเจ้าหน้าที่ภาคสนาม เพื่อทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติตรงกับคุณสมบัติของประชากรที่สนใจและทำการบันทึกลงในแบบสอบถาม

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมแบบสอบถามได้ครบถ้วนแล้วจากทุกกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามมาทำการตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วน คัดเลือกแบบสอบถามที่มีความครบถ้วนและสมบูรณ์ มาทำการประมวลผล โดยการลงรหัส (Coding) และนำไปตรวจสอบและวิเคราะห์จากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS for Windows version 10 (Statistics for the Social-Science for Windows)

1. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามและข้อมูลที่ลงรหัสในโปรแกรม SPSS
2. วิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีร้อยละ (Percentage)
3. วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยในการตัดสินใจลงทุนของในแต่ละด้าน และ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เป็นรายชื่อ ซึ่งพิจารณาประเมินตามเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	ระดับความสำคัญมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	ระดับความสำคัญมาก
ค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	ระดับความสำคัญปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	ระดับความสำคัญน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	ระดับความสำคัญน้อยที่สุด

- 4. เปรียบเทียบหาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ลงทุนรายย่อยกับพฤติกรรมในการลงทุน โดยใช้สถิติวิเคราะห์ χ^2 -Test (Chi-Square Test)
- 5. เปรียบเทียบหาความสัมพันธ์ของปัจจัยในการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย กับ พฤติกรรมในการลงทุนโดยใช้สถิติวิเคราะห์ ค่าสัมพัทธ์อย่างง่ายของสเปียร์แมน (Spearman rank order correlation coefficient)
- 6. เปรียบเทียบหาความสัมพันธ์ของของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ หาความสัมพันธ์ของ Chi-Square แบบ (Mann-Whitney U)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- 1. สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive Statistics) (กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2540:117 – 119)
 - 1.1. ค่าสถิติพื้นฐานร้อยละ (Percentage)
 - 1.2. ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรดังต่อไปนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2543:65)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

- 1.3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 65)

$$S = \sqrt{\frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N - 1}}$$

เมื่อ S แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง

$(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวอย่างยกกำลังสอง

N แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

- 2 สถิติเพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธี สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด. 2538 : 174)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_i^2} \right]$$

- เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
- N แทน จำนวนข้อความของแบบสอบถาม
- $\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
- s_i^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3 สถิติทดสอบสมมติฐาน (Inferential Statistics) (ดร.คุณทลี เวชสาร. 2542: 222-253)

3.1. ค่าสถิติวิเคราะห์ χ^2 -Test (Chi-Square Test) สูตรที่ใช้ในการคำนวณดังต่อไปนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2542:78-79)

$$\chi^2 = \frac{\sum (fo - fe)^2}{fe}$$

- fo (Observed Frequency) แทนค่าด้วยค่าความถี่ที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง
- fe (Expected Frequency) แทนค่าด้วยค่าความถี่ที่คาดหวัง โดยคำนวณจากสูตร

$$fe \text{ หรือ } E_{ij} = \frac{(\text{ผลรวมของแถว } i \times \text{ผลรวมของสดมภ์ } j)}{\text{ผลรวมทั้งหมด}}$$

3.2 ค่าสถิติทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2,3 โดยใช้สถิติทดสอบค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของสเปียร์แมน (Spearman rankoder correlation coefficient) ณ ระดับนัยสำคัญร้อยละ 99 (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2543:334-335)

$$r_s = 1 - \frac{6 \sum D_2}{N (N^2 - 1)}$$

- เมื่อ r_s แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน
- D แทน ผลต่างของการเรียงอันดับข้อมูลแต่ละคู่
- N แทน จำนวนคนหรือกลุ่มตัวอย่าง

3.3 สถิติทดสอบสมมติฐานข้อ 4 ด้วยสถิติ Nonparametric แบบ Two Independent-Sample (Mann-Whitney U) ณ ระดับนัยสำคัญ .05 (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2543:295) สำหรับการทดสอบโดยใช้สถิติ แบบ Mann- Whitney U นี้จะต้องเริ่มต้นจากสูตรแรกเพื่อนำไปคำนวณในสูตรที่สองดังนี้

สูตร $T = \frac{S - n(n + 1)}{2}$

เมื่อ S แทน ผลรวมของอันดับที่กลุ่มที่น้อยกว่า
 n แทน จำนวนตัวอย่างในกลุ่มที่ผลรวมของอันดับที่น้อยกว่า

$$Z = \frac{\frac{T - nm}{2}}{\sqrt{\frac{nm(n + m + 1)}{12}}}$$

เมื่อ T แทน ค่าที่คำนวณจากสูตร ดังนี้

$$T = \frac{S - n(n - + 1)}{2}$$

n แทน จำนวนตัวอย่างในกลุ่มที่มีอันดับที่รวมกันน้อยกว่า
 m แทน จำนวนตัวอย่างในกลุ่มที่มีอันดับที่รวมกันมากกว่า

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยที่ลงทุนและไม่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ในเขตกรุงเทพมหานคร ของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็นขั้นตอนต่าง ๆ 3 ตอน ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อความหมายที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

n	แทน	ผู้บริโภคที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
SS	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Sum of Squares)
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ (degree of Freedom)
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา t - Distribution
χ^2	แทน	ค่าไค-สแควร์
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
*	แทน	ค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน	ค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบายโดยเรียงลำดับหัวข้อเป็น 8 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร
- ตอนที่ 3 การวิเคราะห์พฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร
- ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ปัจจัยในการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร
- ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมในการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ อาชีพ สถานภาพสมรส จำนวนบุตร ระดับการศึกษา
- ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการลงทุนกับพฤติกรรมในการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตาม ด้านแรงจูงใจ ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร
- ตอนที่ 7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ อาชีพ สถานภาพสมรส จำนวนบุตร และ ระดับการศึกษา

ตอนที่ 8 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพกับปัจจัยในการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตาม ด้านแรงจูงใจ ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเสนอในรูปแบบของความถี่และร้อยละ ปรากฏผลดังตาราง 4

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ อาชีพ จำนวนบุตร สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	179	44.8
หญิง	221	55.3
รวม	400	100.00
2. อายุ		
20 – 30 ปี	73	18.3
31 – 40 ปี	231	57.8
41 – 50 ปี	96	24.0
รวม	400	100.00
3. รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า 20,000 บาท	93	23.3
20,000 – 40,000 บาท	202	50.5
40,000 บาท ขึ้นไป	105	26.3
รวม	400	100.00
4. อาชีพ		
พนักงานบริษัทเอกชน	370	92.5
พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ	30	7.5
ผู้ประกอบการอิสระ	0	0
รวม	400	100.00
5. สถานภาพสมรส		
โสด	205	51.3
สมรส	186	46.5
หม้าย/หย่าร้าง	9	2.3
รวม	400	100.00

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6. จำนวนบุตร		
ไม่มีบุตร	232	58.0
1 – 2 คน	153	38.3
มากกว่า 2 คน	15	3.8
รวม	400	100.00
7. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	6	1.5
ปริญญาตรี	232	58.0
สูงกว่าปริญญาตรี	162	40.5
รวม	400	100.00

จากตาราง 8 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 31 – 40 ปี รายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 20,000 – 40,000 บาท อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน สถานภาพสมรสโสด ยังไม่มีบุตร ระดับการศึกษาปริญญาตรี

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์การวิเคราะห์ข้อมูลการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง 9 จำนวนและร้อยละของข้อมูลการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

ข้อมูลการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ประเภทของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ		
กองทุนรวมเพื่อหุ้นทุน	26	6.5
กองทุนรวมเพื่อตราสารหนี้	44	11.0
กองทุนรวมเพื่อพันธบัตร	49	12.3
กองทุนแบบผสมผสาน	56	14.0
กองทุนแบบยืดหยุ่น	13	3.3
ลงทุนในกองทุนรวมมากกว่า 1 ประเภท	12	3.0
รวม	200	100.00
2. การลงทุนฝากเงินกับสถาบันการเงิน		
ลงทุน	333	83.3
ไม่ลงทุน	67	16.8
รวม	400	100.00

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อมูลการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. การลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล		
ลงทุน	102	25.5
ไม่ลงทุน	298	74.5
รวม	400	100.00
4. การลงทุนในประกันชีวิตที่มีผลตอบแทน		
ลงทุน	213	53.3
ไม่ลงทุน	187	46.8
รวม	400	100.00
5. การลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ/บำนาญ บำนาญข้าราชการ		
ลงทุน	237	59.3
ไม่ลงทุน	163	40.8
รวม	400	100.00
6. การลงทุนในกองทุนรวมอื่นๆ		
ลงทุน	57	14.3
ไม่ลงทุน	343	85.8
รวม	400	100.00
7. การลงทุนในหลักทรัพย์/หุ้นกู้		
ลงทุน	87	21.8
ไม่ลงทุน	313	78.3
รวม	400	100.00

จากตาราง 9 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพส่วนใหญ่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพแบบผสมผสาน ข้อมูลการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ผู้ลงทุนรายย่อยลงทุนในเงินฝากในสถาบันการเงินมากที่สุด รองลงมาคือลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ/กองทุนบำนาญข้าราชการ ลงทุนในประกันชีวิตที่มีผลตอบแทน ลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล ลงทุนในหลักทรัพย์/หุ้นกู้ ลงทุนในกองทุนรวมอื่นๆ เรียงตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์การวิเคราะห์พฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง 10 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย

ข้อมูลการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. จำนวนเงินที่ลงทุนในแต่ละปี		
น้อยกว่า 3,000 บาท	38	9.5
3,000 – 20,000 บาท	74	18.5
20,001 – 50,000 บาท	144	36.0
50,001 – 100,000 บาท	48	12.0
มากกว่า 100,000 บาท	96	24.0
รวม	400	100.00
2. จำนวนครั้งในการลงทุน		
1 ครั้ง / ปี	148	37.0
มากกว่า 1 ครั้ง / ปี	252	63.0
รวม	400	100.00
3. ทำนวางแผนในการลงทุน		
ใช่	316	79.0
ไม่ใช่	84	21.0
รวม	400	100.00
4. การกระจายความเสี่ยงในการลงทุน		
ใช่	313	78.3
ไม่ใช่	87	21.8
รวม	400	100.00
5. ระยะเวลาในการลงทุน		
ระยะสั้น (น้อยกว่า 1 ปี)	140	35.0
ระยะยาว (มากกว่า 1 ปี)	260	65.0
รวม	400	100.00
6. ประเภทของสถาบันที่ท่านลงทุน		
เอกชน	191	47.8
รัฐบาล/รัฐวิสาหกิจ	209	52.3
รวม	400	100.00
7. โครงสร้างผู้ถือหุ้นของสถาบันที่ท่านลงทุน		
คนไทย	332	83.0
ต่างชาติ	68	17.0
รวม	400	100.00

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อมูลการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
8. แหล่งข้อมูลที่ท่านใช้ในการลงทุน		
หนังสือพิมพ์/วารสาร	132	33.0
โปสเตอร์	9	2.3
WebSite	42	10.5
เพื่อน/คนรู้จัก	109	27.3
ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้มีประสบการณ์	108	27
รวม	400	100.00
9. ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจลงทุน		
ตัวเอง	225	56.3
บุคคลในครอบครัว	52	13.0
เพื่อน/คนรู้จัก	51	12.8
ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้มีประสบการณ์	72	18.0
รวม	400	100.00

จากตาราง 10 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จำนวนเงินลงทุนต่อปีอยู่ระหว่าง 20,001 – 50,000 บาท ลงทุนมากกว่า 1 ครั้งต่อปี วางแผนในการลงทุน กระจายความเสี่ยงในการลงทุน ระยะเวลาที่ลงทุนเป็นการลงทุนระยะยาว สถาบันที่ลงทุนเป็นของรัฐบาล/รัฐวิสาหกิจ มีผู้ถือหุ้นส่วนใหญ่เป็นคนไทย รับรู้ข้อมูลการลงทุนผ่านทางหนังสือพิมพ์/วารสาร และ ตัดสินใจลงทุนด้วยตัวเอง

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ปัจจัยในการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแรงจูงใจ เป็นรายข้อ

ปัจจัยการลงทุน (ด้านแรงจูงใจ) ของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร	$\bar{X}$	S	ระดับความสำคัญ
1.ความมั่นคงของสถาบันผู้รับเงินฝากหรือลงทุน	4.64	.653	มากที่สุด
2.ชื่อเสียงของสถาบันผู้รับเงินฝากหรือลงทุน	4.39	.648	มาก
3.ผลตอบแทนในการลงทุน	4.31	.697	มาก
4.ความเสี่ยงในการลงทุน	3.75	1.234	มาก
5.สิทธิประโยชน์ทางด้านภาษี	3.58	.869	มาก
6.ความยืดหยุ่นในการลงทุน	3.60	.736	มาก
รวม	4.11	.582	มาก

จากตาราง 11 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยการลงทุนในด้านแรงจูงใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าความมั่นคงของสถาบันผู้รับฝากเงินหรือลงทุนมากที่สุด นอกนั้นข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน เป็นรายข้อ

ปัจจัยการลงทุน (ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน) ของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร	$\bar{X}$	S	ระดับความสำคัญ
1.เพื่อเก็บไว้ใช้ยามเจ็บป่วยหรือยามชรา	4.30	.785	มาก
2.เพื่อการศึกษา	3.00	1.010	ปานกลาง
3.เพื่อเป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพ	3.39	.889	ปานกลาง
4.เพื่อต้องการดอกเบีย	4.03	.783	มาก
5.เพื่อซื้อสินทรัพย์อื่นๆ	3.16	.979	ปานกลาง
6.เพื่อกิจกรรมทางศาสนา / ประเพณี	2.13	.843	น้อย
7.เพื่อเป็นหลักประกันในการกู้เงิน	2.27	.928	น้อย
รวม	3.16	.634	ปานกลาง

จากตาราง 12 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยการลงทุนในด้านวัตถุประสงค์การลงทุน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าผู้ลงทุนให้ความสำคัญของวัตถุประสงค์ในการลงทุนเพื่อเก็บไว้ใช้ในยามเจ็บป่วยและยามชรา และเพื่อต้องการดอกเบียอยู่ในระดับมาก และเพื่อการศึกษา เป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อซื้อสินทรัพย์อื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง และเพื่อใช้ในกิจกรรมทางศาสนา/ประเพณี หลักประกันในการกู้ยืมอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร เป็นรายข้อ

ปัจจัยการลงทุน (ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร) ของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร	$\bar{X}$	S	ระดับการรับรู้
1. โทรทัศน์	3.46	1.180	ปานกลาง
2. วิทยุ	3.02	.981	ปานกลาง
3. หนังสือพิมพ์/นิตยสาร	3.74	.948	มาก
4 แผ่นพับ/ป้ายโฆษณา	2.99	.969	ปานกลาง
5. สื่ออินเทอร์เน็ต	3.29	1.023	ปานกลาง

ตาราง 13 (ต่อ)

ปัจจัยการลงทุน (ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร) ของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร	$\bar{X}$	S	ระดับการรับรู้
6. บุคคล	3.68	.990	มาก
7. หนังสือชี้ชวน	2.99	1.026	ปานกลาง
รวม	3.33	.669	ปานกลาง

จากตาราง 13 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยการลงทุนในด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าผู้ลงทุนให้ความสำคัญของการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร ทางหนังสือพิมพ์/นิตยสาร และสื่อบุคคลในระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยการลงทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแยกเป็นรายด้าน

ปัจจัยการลงทุนรวม ของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร	$\bar{X}$	S	ระดับการรับรู้
1. ด้านแรงจูงใจ	4.11	.582	มาก
2. ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน	3.16	.634	ปานกลาง
3. ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร	3.33	.669	ปานกลาง
รวม	3.55	.512	มาก

จากตาราง 14 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยการลงทุนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าผู้ลงทุนให้ความสำคัญด้านแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมในการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

5.1 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง 15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนเงินเฉลี่ยที่ลงทุนในแต่ละปี

เพศ	จำนวน (คน)	Mann Whitney U
ชาย	179	0.887
หญิง	221	(2 – tailed)

จากตาราง 15 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบ Two Independent – Sample (Mann-Whitney U) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.887 ซึ่งมากกว่า 0.05 ($0.887 > 0.05$) นั่นก็หมายความว่า เพศมีความสัมพันธ์พฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนเงินเฉลี่ยที่ลงทุนในแต่ละปี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนในแต่ละปี

เพศ	จำนวน (คน)	Mann Whitney U
ชาย	179	0.133
หญิง	221	(2 – tailed)

จากตาราง 16 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบ Two Independent – Sample (Mann-Whitney U) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.133 ซึ่งมากกว่า 0.05 ($0.133 > 0.05$) นั่นก็หมายความว่า เพศมีความสัมพันธ์พฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนในแต่ละปี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผนในการลงทุน

เพศ	จำนวน (คน)	Mann Whitney U
ชาย	179	0.695
หญิง	221	(2 – tailed)

จากตาราง 17 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบ Two Independent – Sample (Mann-Whitney U) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.695 ซึ่งมากกว่า 0.05 ($0.695 > 0.05$) นั่นก็หมายความว่า เพศมีความสัมพันธ์พฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านการวางแผนในการลงทุน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านกระจายความเสี่ยง

เพศ	จำนวน (คน)	Mann Whitney U
ชาย	179	0.004**
หญิง	221	(2 – tailed)

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 18 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบ Two Independent – Sample (Mann-Whitney U) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 ($0.004 < 0.01$) นั่นก็หมายความว่า เพศมีความสัมพันธ์พฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านการกระจายความเสี่ยง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการลงทุน

เพศ	จำนวน (คน)	Mann Whitney U
ชาย	179	0.481
หญิง	221	(2 – tailed)

จากตาราง 19 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบ Two Independent – Sample (Mann-Whitney U) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.481 ซึ่งมากกว่า 0.05 ($0.481 > 0.05$) นั่นก็หมายความว่า เพศมีความสัมพันธ์พฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านระยะเวลาในการลงทุน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านประเภทของสถาบัน

เพศ	จำนวน (คน)	Mann Whitney U
ชาย	179	0.133
หญิง	221	(2 – tailed)

จากตาราง 20 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบ Two Independent – Sample (Mann-Whitney U) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.133 ซึ่งมากกว่า 0.05 ($0.133 > 0.05$) นั่นก็หมายความว่า เพศมีความสัมพันธ์พฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านประเภทของสถาบัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านโครงสร้างผู้ถือหุ้น

เพศ	จำนวน (คน)	Mann Whitney U
ชาย	179	0.359
หญิง	221	(2 – tailed)

จากตาราง 21 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบ Two Independent – Sample (Mann-Whitney U) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.359 ซึ่งมากกว่า 0.05 ($0.359 > 0.05$) นั่นก็หมายความว่า เพศมีความสัมพันธ์พฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านโครงสร้างผู้ถือหุ้น อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านข้อมูลในการลงทุน

เพศ	จำนวน (คน)	Mann Whitney U
ชาย	179	0.000**
หญิง	221	(2 – tailed)

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 22 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบ Two Independent – Sample (Mann-Whitney U) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 ($0.000 < 0.01$) นั่นก็คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า เพศมีความสัมพันธ์พฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านข้อมูลในการลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ

เพศ	จำนวน (คน)	Mann Whitney U
ชาย	179	0.000**
หญิง	221	(2 – tailed)

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 23 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบ Two Independent – Sample (Mann-Whitney U) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 (0.000 < 0.05) นั่นก็หมายความว่า เพศมีความสัมพันธ์พฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

5.2 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง 24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยในแต่ละปี

อายุ	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
20 – 30 ปี	73	73.399**	0.000
30 - 40 ปี	231		
41 – 50 ปี	96		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 24 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยในแต่ละปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนในแต่ละปี

อายุ	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
20 – 30 ปี	73	31.089**	0.000
30 - 40 ปี	231		
41 – 50 ปี	96		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 25 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนในแต่ละปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผนในการลงทุน

อายุ	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
20 – 30 ปี	73	13.898**	0.000
30 - 40 ปี	231		
41 – 50 ปี	79		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 26 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านการวางแผนในการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายความเสี่ยง

อายุ	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
20 – 30 ปี	73	21.578**	0.000
30 - 40 ปี	231		
41 – 50 ปี	79		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 27 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านการกระจายความเสี่ยง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการลงทุน

อายุ	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
20 – 30 ปี	73	26.207**	0.000
30 - 40 ปี	231		
41 – 50 ปี	96		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 28 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านระยะเวลาในการลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านประเภทของสถาบัน

อายุ	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
20 – 30 ปี	73	2.73	0.255
30 - 40 ปี	231		
41 – 50 ปี	96		

มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 29 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.255 ซึ่งมากกว่า 0.05 (0.255 > 0.05) นั่นก็หมายความว่า อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านประเภทของสถาบัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านโครงสร้างของผู้ถือหุ้น

อายุ	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
20 – 30 ปี	73	27.594**	0.000
30 - 40 ปี	231		
41 – 50 ปี	96		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 30 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านโครงสร้างของผู้ถือหุ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 31 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านข้อมูลในการลงทุน

อายุ	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
20 – 30 ปี	73	82.392**	0.000
30 - 40 ปี	231		
41 – 50 ปี	96		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 31 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านแหล่งข้อมูลในการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 32 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ

อายุ	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
20 – 30 ปี	73	59.537**	0.000
30 - 40 ปี	231		
41 – 50 ปี	96		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 32 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง 33 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยในแต่ละปี

รายได้	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
น้อยกว่า 20,000 บาท	234	51.813**	0.000
20,001 – 40,000 บาท	83		
40,000 บาท ขึ้นไป	41		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 33 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยในแต่ละปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 34 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนในแต่ละปี

รายได้	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
น้อยกว่า 20,000 บาท	234	8.402*	0.015
20,001 – 40,000 บาท	83		
40,000 บาท ขึ้นไป	41		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 34 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.015 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 (0.000 < 0.05) นั่นก็หมายความว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนในแต่ละปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 35 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผนในการลงทุน

รายได้	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
น้อยกว่า 20,000 บาท	234	10.307**	0.006
20,001 – 40,000 บาท	83		
40,000 บาท ขึ้นไป	41		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 35 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.006 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านการวางแผนในการลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 36 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายความเสี่ยง

รายได้	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
น้อยกว่า 20,000 บาท	234	20.986**	0.000
20,001 – 40,000 บาท	83		
40,000 บาท ขึ้นไป	41		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 36 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านการกระจายความเสี่ยง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 37 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการลงทุน

รายได้	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
น้อยกว่า 20,000 บาท	234	38.168**	0.000
20,001 – 40,000 บาท	83		
40,000 บาท ขึ้นไป	41		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 37 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านระยะเวลาในการลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 38 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านประเภทของสถาบัน

รายได้	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
น้อยกว่า 20,000 บาท	234	15.408**	0.000
20,001 – 40,000 บาท	83		
40,000 บาท ขึ้นไป	41		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 38 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านประเภทของสถาบัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 39 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านโครงสร้างของผู้ถือหุ้น

รายได้	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
น้อยกว่า 20,000 บาท	234	23.539**	0.000
20,001 – 40,000 บาท	83		
40,000 บาท ขึ้นไป	41		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 39 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านโครงสร้างของผู้ถือหุ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 40 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านข้อมูลของการลงทุน

รายได้	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
น้อยกว่า 20,000 บาท	234	22.790**	0.004
20,001 – 40,000 บาท	83		
40,000 บาท ขึ้นไป	41		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 40 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านข้อมูลของการลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 41 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ

รายได้	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
น้อยกว่า 20,000 บาท	234	42.272**	0.000
20,001 – 40,000 บาท	83		
40,000 บาท ขึ้นไป	41		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 41 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H₀) หมายความว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

5.4 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง 42 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยในแต่ละปี

อาชีพ	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
พนักงานบริษัทเอกชน	234	22.836**	0.000
รัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ	83		
ผู้ประกอบการวิชาชีพอิสระ	41		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 42 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยในแต่ละปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 43 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนในแต่ละปี

อาชีพ	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
พนักงานบริษัทเอกชน	234	0.02	0.969
รัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ	83		
ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ	41		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 43 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.969 ซึ่งมากกว่า 0.05 (0.969 > 0.05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H₀) หมายความว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนในแต่ละปี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 44 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผนในการลงทุน

อาชีพ	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
พนักงานบริษัทเอกชน	234	1.584	0.208
รัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ	83		
ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ	41		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 44 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.208 ซึ่งมากกว่า 0.05 (0.208 > 0.05) นั่นก็คือหมายความว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านการวางแผนในการลงทุน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 45 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายความเสี่ยง

อาชีพ	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
พนักงานบริษัทเอกชน	234	1.297	0.255
รัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ	83		
ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ	41		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 45 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.255 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 (0.255 > 0.05) นั่นก็หมายความว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านการกระจายความเสี่ยง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 46 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการลงทุน

อาชีพ	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
พนักงานบริษัทเอกชน	234	0.040	0.842
รัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ	83		
ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ	41		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 46 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.842 ซึ่งมากกว่า 0.05 (0.842 > 0.05) นั่นก็หมายความว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านระยะเวลาในการลงทุน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 47 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านประเภทของสถาบัน

อาชีพ	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
พนักงานบริษัทเอกชน	234	.066	0.798
รัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ	83		
ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ	41		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 47 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.798 ซึ่งมากกว่า 0.05 (0.798 > 0.05) นั่นก็หมายความว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านประเภทของสถาบัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 48 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านโครงสร้างของผู้ถือหุ้น

อาชีพ	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
พนักงานบริษัทเอกชน	234	0.309	0.578
รัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ	83		
ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ	41		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 48 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.578 ซึ่งมากกว่า 0.05 (0.578 > 0.05) นั่นก็หมายความว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านโครงสร้างของผู้ถือหุ้น อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 49 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแหล่งข้อมูลในการลงทุน

อาชีพ	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
พนักงานบริษัทเอกชน	234	4.818	0.306
รัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ	83		
ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ	41		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 49 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.306 ซึ่งมากกว่า 0.05 (0.306 > 0.05) นั่นก็หมายความว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านแหล่งข้อมูลในการลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 50 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ

อาชีพ	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
พนักงานบริษัทเอกชน	234	27.329**	0.000
รัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ	83		
ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ	41		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 50 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.5 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง 51 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยในแต่ละปี

สถานภาพสมรส	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
โสด	205	59.305**	0.000
สมรส	186		
หม้าย/หย่าร้าง	9		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 51 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยในแต่ละปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 52 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนในแต่ละปี

สถานภาพสมรส	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
โสด	205	21.971**	0.000
สมรส	186		
หม้าย/หย่าร้าง	9		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 52 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนในแต่ละปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 53 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย
ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผนในการลงทุน

สถานภาพสมรส	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
โสด	205	8.578*	0.014
สมรส	186		
หม้าย/หย่าร้าง	9		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 53 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.014 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 (0.014 < 0.05) นั่นก็หมายความว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านการวางแผนในการลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 54 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยใน
เขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายความเสี่ยง

สถานภาพสมรส	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
โสด	205	15.029**	0.001
สมรส	186		
หม้าย/หย่าร้าง	9		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 54 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.001 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านการกระจายความเสี่ยง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 55 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยใน
เขตกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการลงทุน

สถานภาพสมรส	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
โสด	205	6.920*	0.013
สมรส	186		
หม้าย/หย่าร้าง	9		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 55 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.013 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 (0.013 < 0.05) นั่นก็หมายความว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านระยะเวลาในการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 56 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านประเภทของสถาบัน

สถานภาพสมรส	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
โสด	205	10.348**	0.006
สมรส	186		
หม้าย/หย่าร้าง	9		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 56 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.006 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.006 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านประเภทของสถาบันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 57 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านโครงสร้างของผู้ถือหุ้น

สถานภาพสมรส	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
โสด	205	16.847**	0.000
สมรส	186		
หม้าย/หย่าร้าง	9		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 57 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านโครงสร้างของผู้ถือหุ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 58 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยใน
เขตกรุงเทพมหานคร ด้านแหล่งข้อมูลในการลงทุน

สถานภาพสมรส	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
โสด	234	85.517**	0.000
สมรส	83		
หม้าย/หย่าร้าง	41		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 58 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านแหล่งข้อมูลในการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 59 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยใน
เขตกรุงเทพมหานคร ด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ

สถานภาพสมรส	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
โสด	205	37.870**	0.000
สมรส	186		
หม้าย/หย่าร้าง	9		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 59 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

5.6 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 จำนวนบุตรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง 60 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนบุตรกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยในแต่ละปี

จำนวนบุตร	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
ไม่มีบุตร	232	25.960**	0.001
1 – 2 คน	153		
มากกว่า 2 คน	15		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 60 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า จำนวนบุตรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยในแต่ละปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 61 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนบุตรกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนในแต่ละปี

จำนวนบุตร	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
ไม่มีบุตร	232	11.995**	0.002
1 – 2 คน	153		
มากกว่า 2 คน	15		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 61 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.002 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า จำนวนบุตรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนในแต่ละปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 62 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนบุตรกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผนในการลงทุน

จำนวนบุตร	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
ไม่มีบุตร	232	14.436**	0.001
1 – 2 คน	153		
มากกว่า 2 คน	15		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 62 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.001 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า จำนวนบุตรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านการวางแผนในการลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 63 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนบุตรกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายความเสี่ยง

จำนวนบุตร	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
ไม่มีบุตร	234	11.457**	0.003
1 – 2 คน	83		
มากกว่า 2 คน	41		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 63 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.003 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า จำนวนบุตรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านการกระจายความเสี่ยง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 64 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนบุตรกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการลงทุน

จำนวนบุตร	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
ไม่มีบุตร	232	9.299*	0.010
1 – 2 คน	153		
มากกว่า 2 คน	15		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 64 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.010 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 (0.010 < 0.05) นั่นก็หมายความว่า จำนวนบุตรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านระยะเวลาในการลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 65 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนบุตรกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านประเภทของสถาบัน

จำนวนบุตร	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
ไม่มีบุตร	232	5.139	0.077
1 – 2 คน	153		
มากกว่า 2 คน	15		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 65 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.077 ซึ่งมากกว่า 0.05 (0.077 > 0.05) นั่นก็หมายความว่า จำนวนบุตรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านประเภทของสถาบัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 66 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนบุตรกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านโครงสร้างของผู้ถือหุ้น

จำนวนบุตร	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
ไม่มีบุตร	232	9.451**	0.009
1 – 2 คน	153		
มากกว่า 2 คน	15		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 66 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.009 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.009 < 0.01) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H₀) หมายความว่า จำนวนบุตรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านโครงสร้างของผู้ถือหุ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 67 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนบุตรกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแหล่งข้อมูลในการลงทุน

จำนวนบุตร	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
ไม่มีบุตร	232	40.595**	0.000
1 – 2 คน	153		
มากกว่า 2 คน	15		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 67 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า จำนวนบุตรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านแหล่งข้อมูลในการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 68 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนบุตรกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ

จำนวนบุตร	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
ไม่มีบุตร	232	41.535**	0.000
1 – 2 คน	153		
มากกว่า 2 คน	15		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 68 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า จำนวนบุตรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

5.7 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง 69 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยในแต่ละปี

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
ต่ำกว่าปริญญาตรี	6	70.426**	0.000
ปริญญาตรี	232		
สูงกว่าปริญญาตรี	162		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 69 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยในแต่ละปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 70 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยใน
เขตกรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนในแต่ละปี

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
ต่ำกว่าปริญญาตรี	6	15.223**	0.000
ปริญญาตรี	232		
สูงกว่าปริญญาตรี	162		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 70 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนในแต่ละปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 71 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยใน
เขตกรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผนในการลงทุน

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
ต่ำกว่าปริญญาตรี	6	23.186**	0.000
ปริญญาตรี	232		
สูงกว่าปริญญาตรี	162		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 71 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านการวางแผนในการลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 72 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยใน
เขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายความเสี่ยง

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
ต่ำกว่าปริญญาตรี	6	22.362**	0.000
ปริญญาตรี	232		
สูงกว่าปริญญาตรี	162		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 72 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H₀) หมายความว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านการกระจายความเสี่ยง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 73 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการลงทุน

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
ต่ำกว่าปริญญาตรี	6	16.010**	0.000
ปริญญาตรี	232		
สูงกว่าปริญญาตรี	162		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 73 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านระยะเวลาในการลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 74 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านประเภทของสถาบัน

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
ต่ำกว่าปริญญาตรี	6	151**	0.005
ปริญญาตรี	232		
สูงกว่าปริญญาตรี	162		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 74 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.005 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.005 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านประเภทของสถาบัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 75 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยใน
เขตกรุงเทพมหานคร ด้านโครงสร้างของผู้ถือหุ้น

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
ต่ำกว่าปริญญาตรี	6	1.316	0.518
ปริญญาตรี	232		
สูงกว่าปริญญาตรี	162		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 75 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.518 ซึ่งมากกว่า 0.05 (0.518 > 0.05) นั่นก็หมายความว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านโครงสร้างของผู้ถือหุ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 76 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยใน
เขตกรุงเทพมหานคร ด้านแหล่งข้อมูลในการลงทุน

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
ต่ำกว่าปริญญาตรี	6	35.174**	0.000
ปริญญาตรี	232		
สูงกว่าปริญญาตรี	162		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 76 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านแหล่งข้อมูลในการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 77 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยใน
เขตกรุงเทพมหานคร ด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	Chi – Square	P
ต่ำกว่าปริญญาตรี	6	67.464**	0.000
ปริญญาตรี	232		
สูงกว่าปริญญาตรี	162		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 77 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ Chi – Square (Kruskal Wallis Test) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 (0.000 < 0.01) นั่นก็หมายความว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการลงทุนกับพฤติกรรมในการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตาม ด้านแรงจูงใจ ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร

6.1 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ปัจจัยการลงทุนด้านแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง 78 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านแรงจูงใจกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ด้านจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยในแต่ละปี

ตัวแปร	ปัจจัยการลงทุน ด้านแรงจูงใจ	พฤติกรรมการลงทุน ด้านจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ย
ปัจจัยการลงทุน ด้านแรงจูงใจ	1.000 (.)	0.046 (0.362)
พฤติกรรมการลงทุน ด้านจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ย	0.046 (0.362)	1.000 (.)

จากตาราง 78 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Correlation Coefficient) พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.362 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นก็หมายความว่า ปัจจัยการลงทุนด้านแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยด้านจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยในแต่ละปี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 79 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านแรงจูงใจกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนเฉลี่ยในแต่ละปี

ตัวแปร	ปัจจัยการลงทุน ด้านแรงจูงใจ	พฤติกรรมการลงทุน ด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนเฉลี่ย
ปัจจัยการลงทุน ด้านแรงจูงใจ	1.000 (.)	0.074 (0.138)
พฤติกรรมการลงทุน ด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนเฉลี่ย	0.074 (0.138)	1.000 (.)

จากตาราง 79 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Correlation Coefficient) พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.138 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นก็คือหมายความว่า ปัจจัยการลงทุนด้านแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนเฉลี่ยในแต่ละปี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 80 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านแรงจูงใจกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ด้านการวางแผนในการลงทุน

ตัวแปร	ปัจจัยการลงทุน ด้านแรงจูงใจ	พฤติกรรมการลงทุน ด้านการวางแผนในการลงทุน
ปัจจัยการลงทุน ด้านแรงจูงใจ	1.000 (.)	0.018 (0.724)
พฤติกรรมการลงทุน ด้านการวางแผนในการลงทุน	0.018 (0.724)	1.000 (.)

จากตาราง 80 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Correlation Coefficient) พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.724 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นก็คือยอมรับสมมติฐาน (H₀)หมายความว่า ปัจจัยการลงทุนด้านแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยด้านการวางแผนในการลงทุน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 81 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านแรงจูงใจกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ด้านการกระจายความเสี่ยง

ตัวแปร	ปัจจัยการลงทุน ด้านแรงจูงใจ	พฤติกรรมการลงทุน ด้านการกระจายความเสี่ยง
ปัจจัยการลงทุน ด้านแรงจูงใจ	1.000 (.)	0.110* (0.028)
พฤติกรรมการลงทุน ด้านการกระจายความเสี่ยง	0.110* (0.028)	1.000 (.)

จากตาราง 81 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Correlation Coefficient) พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.028 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นก็คือหมายความว่า ปัจจัยการลงทุนด้านแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยด้านการกระจายความเสี่ยง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 82 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านแรงจูงใจกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ด้านระยะเวลาในการลงทุน

ตัวแปร	ปัจจัยการลงทุน ด้านแรงจูงใจ	พฤติกรรมการลงทุน ด้านระยะเวลาในการลงทุน
ปัจจัยการลงทุน ด้านแรงจูงใจ	1.000 (.)	0.101* (0.043)
พฤติกรรมการลงทุน ด้านระยะเวลาในการลงทุน	0.101* (0.043)	1.000 (.)

จากตาราง 82 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Correlation Coefficient) พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.043 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นก็คือหมายความว่า ปัจจัยการลงทุนด้านแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยด้านระยะเวลาในการลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 83 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านแรงจูงใจกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ด้านประเภทของสถาบัน

ตัวแปร	ปัจจัยการลงทุน ด้านแรงจูงใจ	พฤติกรรมการลงทุน ด้านประเภทของสถาบัน
ปัจจัยการลงทุน ด้านแรงจูงใจ	1.000 (.)	0.070 (0.160)
พฤติกรรมการลงทุน ด้านประเภทของสถาบัน	0.070 (0.160)	1.000 (.)

จากตาราง 83 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Correlation Coefficient) พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.160 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นก็คือหมายความว่า ปัจจัยการลงทุนด้านแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยด้านประเภทของสถาบัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 84 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านแรงจูงใจกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ด้านโครงสร้างผู้ถือหุ้น

ตัวแปร	ปัจจัยการลงทุน ด้านแรงจูงใจ	พฤติกรรมการลงทุน ด้านโครงสร้างผู้ถือหุ้น
ปัจจัยการลงทุน ด้านแรงจูงใจ	1.000 (.)	0.044 (0.385)
พฤติกรรมการลงทุน ด้านโครงสร้างผู้ถือหุ้น	0.044 (0.385)	1.000 (.)

จากตาราง 84 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Correlation Coefficient) พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.385 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นก็คือหมายความว่า ปัจจัยการลงทุนด้านแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยด้านโครงสร้างผู้ถือหุ้น อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 85 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านแรงจูงใจกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ด้านแหล่งข้อมูลในการลงทุน

ตัวแปร	ปัจจัยการลงทุน ด้านแรงจูงใจ	พฤติกรรมการลงทุน ด้านแหล่งข้อมูลในการลงทุน
ปัจจัยการลงทุน ด้านแรงจูงใจ	1.000 (.)	0.020 (0.687)
พฤติกรรมการลงทุน ด้านแหล่งข้อมูลในการลงทุน	0.020 (0.687)	1.000 (.)

จากตาราง 85 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Correlation Coefficient) พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.687 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นก็คือหมายความว่า ปัจจัยการลงทุนด้านแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยด้านแหล่งข้อมูลในการลงทุน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 86 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านแรงจูงใจกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ

ตัวแปร	ปัจจัยการลงทุน ด้านแรงจูงใจ	พฤติกรรมการลงทุน ด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ
ปัจจัยการลงทุน ด้านแรงจูงใจ	1.000 (.)	0.101* (0.043)
พฤติกรรมการลงทุน ด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ	0.101* (0.043)	1.000 (.)

จากตาราง 86 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Correlation Coefficient) พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.043 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นก็คือหมายความว่า ปัจจัยการลงทุนด้านแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.2 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ปัจจัยการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง 87 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุนกับพฤติกรรม
การลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ด้านจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยในแต่ละปี

ตัวแปร	ปัจจัยการลงทุน ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน	พฤติกรรมการลงทุน ด้านจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ย
ปัจจัยการลงทุน	1.000	0.075
ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน	(.)	(0.132)
พฤติกรรมการลงทุน	0.075	1.000
ด้านจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ย	(0.132)	(.)

จากตาราง 87 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Correlation Coefficient) พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.132 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นก็คือหมายความว่า ปัจจัยการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยด้านจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยในแต่ละปี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 88 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุนกับพฤติกรรม
การลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนเฉลี่ยในแต่ละปี

ตัวแปร	ปัจจัยการลงทุน ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน	พฤติกรรมการลงทุน ด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนเฉลี่ย
ปัจจัยการลงทุน	1.000	0.072
ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน	(.)	(0.153)
พฤติกรรมการลงทุน	0.072	1.000
ด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนเฉลี่ย	(0.153)	(.)

จากตาราง 88 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Correlation Coefficient) พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.153 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นก็คือหมายความว่า ปัจจัยการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนเฉลี่ยในแต่ละปี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 89 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุนกับพฤติกรรม
การลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ด้านการวางแผนในการลงทุน

ตัวแปร	ปัจจัยการลงทุน ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน	พฤติกรรมการลงทุน ด้านการวางแผนในการลงทุน
ปัจจัยการลงทุน ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน	1.000 (.)	0.046 (0.357)
พฤติกรรมการลงทุน ด้านการวางแผนในการลงทุน	0.046 (0.357)	1.000 (.)

จากตาราง 89 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Correlation Coefficient) พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.357 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นก็คือหมายความว่า ปัจจัยการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยด้านการวางแผนในการลงทุน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 90 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุนกับพฤติกรรม
การลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ด้านการกระจายความเสี่ยง

ตัวแปร	ปัจจัยการลงทุน ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน	พฤติกรรมการลงทุน ด้านการกระจายความเสี่ยง
ปัจจัยการลงทุน ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน	1.000 (.)	0.037 (0.463)
พฤติกรรมการลงทุน ด้านการกระจายความเสี่ยง	0.037 (0.463)	1.000 (.)

จากตาราง 90 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Correlation Coefficient) พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.463 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นก็คือหมายความว่า ปัจจัยการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยด้านการกระจายความเสี่ยง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 91 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุนกับพฤติกรรม
การลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ด้านระยะเวลาในการลงทุน

ตัวแปร	ปัจจัยการลงทุน ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน	พฤติกรรมการลงทุน ด้านระยะเวลาในการลงทุน
ปัจจัยการลงทุน ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน	1.000 (.)	0.160** (0.001)
พฤติกรรมการลงทุน ด้านระยะเวลาในการลงทุน	0.160** (0.001)	1.000 (.)

จากตาราง 91 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Correlation Coefficient) พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นก็คือหมายความว่า ปัจจัยการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยด้านระยะเวลาในการลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 92 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุนกับพฤติกรรม
การลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ด้านประเภทของสถาบัน

ตัวแปร	ปัจจัยการลงทุน ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน	พฤติกรรมการลงทุน ด้านประเภทของสถาบัน
ปัจจัยการลงทุน ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน	1.000 (.)	0.134** (0.007)
พฤติกรรมการลงทุน ด้านประเภทของสถาบัน	0.134** (0.007)	1.000 (.)

จากตาราง 92 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Correlation Coefficient) พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.007 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นก็คือหมายความว่า ปัจจัยการลงทุนด้านแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยด้านประเภทของสถาบัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตาราง 93 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุนกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ด้านโครงสร้างผู้ถือหุ้น

ตัวแปร	ปัจจัยการลงทุน ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน	พฤติกรรมการลงทุน ด้านโครงสร้างผู้ถือหุ้น
ปัจจัยการลงทุน	1.000	0.018
ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน	(.)	(0.724)
พฤติกรรมการลงทุน	0.018	1.000
ด้านโครงสร้างผู้ถือหุ้น	(0.724)	(.)

จากตาราง 93 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Correlation Coefficient) พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.724 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นก็คือยอมรับสมมติฐาน (H₀)หมายความว่า ปัจจัยการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยด้านโครงสร้างผู้ถือหุ้น อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 94 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุนกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ด้านแหล่งข้อมูลในการลงทุน

ตัวแปร	ปัจจัยการลงทุน ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน	พฤติกรรมการลงทุน ด้านแหล่งข้อมูลในการลงทุน
ปัจจัยการลงทุน	1.000	0.057
ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน	(.)	(0.259)
พฤติกรรมการลงทุน	0.057	1.000
ด้านแหล่งข้อมูลในการลงทุน	(0.259)	(.)

จากตาราง 94 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Correlation Coefficient) พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.259 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นก็คือหมายความว่า ปัจจัยการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยด้านแหล่งข้อมูลในการลงทุน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 95 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุนกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ

ตัวแปร	ปัจจัยการลงทุน ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน	พฤติกรรมการลงทุน ด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ
ปัจจัยการลงทุน	1.000	0.004
ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน	(.)	(0.944)
พฤติกรรมการลงทุน	0.004	1.000
ด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ	(0.944)	(.)

จากตาราง 95 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Correlation Coefficient) พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.944 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นก็คือหมายความว่า ปัจจัยการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง 96 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ด้านจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยในแต่ละปี

ตัวแปร	ปัจจัยการลงทุน ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร	พฤติกรรมการลงทุน ด้านจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ย
ปัจจัยการลงทุน	1.000	0.123*
ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร	(.)	(0.014)
พฤติกรรมการลงทุน	0.123*	1.000
ด้านจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ย	(0.014)	(.)

จากตาราง 96 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Correlation Coefficient) พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.014 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นก็คือหมายความว่า ปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยด้านจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยในแต่ละปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 97 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารกับพฤติกรรม
การลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนเฉลี่ยในแต่ละปี

ตัวแปร	ปัจจัยการลงทุน ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร	พฤติกรรมการลงทุน ด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนเฉลี่ย
ปัจจัยการลงทุน	1.000	0.066
ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร	(.)	(0.190)
พฤติกรรมการลงทุน	0.066	1.000
ด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนเฉลี่ย	(0.190)	(.)

จากตาราง 97 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Correlation Coefficient) พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.190 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นก็คือหมายความว่า ปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยด้านการวางแผนในการลงทุน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 98 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารกับพฤติกรรม
การลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ด้านการวางแผนในการลงทุน

ตัวแปร	ปัจจัยการลงทุน ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร	พฤติกรรมการลงทุน ด้านการวางแผนในการลงทุน
ปัจจัยการลงทุน	1.000	0.183*
ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร	(.)	(0.000)
พฤติกรรมการลงทุน	0.183*	1.000
ด้านการวางแผนในการลงทุน	(0.000)	(.)

จากตาราง 98 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Correlation Coefficient) พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นก็คือหมายความว่า ปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยด้านการวางแผนในการลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 99 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารกับพฤติกรรม
การลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ด้านการกระจายความเสี่ยง

ตัวแปร	ปัจจัยการลงทุน ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร	พฤติกรรมการลงทุน ด้านการกระจายความเสี่ยง
ปัจจัยการลงทุน ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร	1.000 (.)	0.000 (0.993)
พฤติกรรมการลงทุน ด้านการกระจายความเสี่ยง	0.066 (0.993)	1.000 (.)

จากตาราง 99 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Correlation Coefficient) พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.993 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นก็คือ หมายความว่า ปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยด้านการกระจายความเสี่ยง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 100 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารกับพฤติกรรม
การลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ด้านระยะเวลาในการลงทุน

ตัวแปร	ปัจจัยการลงทุน ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร	พฤติกรรมการลงทุน ด้านระยะเวลาในการลงทุน
ปัจจัยการลงทุน ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร	1.000 (.)	0.033* (0.507)
พฤติกรรมการลงทุน ด้านระยะเวลาในการลงทุน	0.033* (0.507)	1.000 (.)

จากตาราง 100 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Correlation Coefficient) พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.507 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นก็คือ ยอมรับสมมติฐาน (H₀)หมายความว่า ปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยด้านระยะเวลาในการลงทุน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 101 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารกับพฤติกรรม
การลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ด้านประเภทของสถาบัน

ตัวแปร	ปัจจัยการลงทุน ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร	พฤติกรรมการลงทุน ด้านประเภทของสถาบัน
ปัจจัยการลงทุน ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร	1.000 (.)	0.033* (0.507)
พฤติกรรมการลงทุน ด้านประเภทของสถาบัน	0.033* (0.507)	1.000 (.)

จากตาราง 101 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Correlation Coefficient) พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.507 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นก็คือ ยอมรับสมมติฐาน (H₀)หมายความว่า ปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยด้านประเภทของสถาบัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 102 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารกับพฤติกรรม
การลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ด้านโครงสร้างผู้ถือหุ้น

ตัวแปร	ปัจจัยการลงทุน ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร	พฤติกรรมการลงทุน ด้านโครงสร้างผู้ถือหุ้น
ปัจจัยการลงทุน ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร	1.000 (.)	0.033* (0.507)
พฤติกรรมการลงทุน ด้านโครงสร้างผู้ถือหุ้น	0.033* (0.507)	1.000 (.)

จากตาราง 102 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Correlation Coefficient) พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.507 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นก็คือ ยอมรับสมมติฐาน (H₀)หมายความว่า ปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยด้านโครงสร้างผู้ถือหุ้น อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 103 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารกับพฤติกรรม
การลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ด้านแหล่งข้อมูลในการลงทุน

ตัวแปร	ปัจจัยการลงทุน ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร	พฤติกรรมการลงทุน ด้านแหล่งข้อมูลในการลงทุน
ปัจจัยการลงทุน	1.000	0.100*
ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร	(.)	(0.045)
พฤติกรรมการลงทุน	0.100*	1.000
ด้านแหล่งข้อมูลในการลงทุน	(0.045)	(.)

จากตาราง 103 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Correlation Coefficient) พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.045 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นก็คือ H_0 หมายความว่า ปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยด้านแหล่งข้อมูลในการลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 104 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารกับพฤติกรรม
การลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ

ตัวแปร	ปัจจัยการลงทุน ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร	พฤติกรรมการลงทุน ด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ
ปัจจัยการลงทุน	1.000	0.101*
ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร	(.)	(0.043)
พฤติกรรมการลงทุน	0.101*	1.000
ด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ	(0.043)	(.)

จากตาราง 104 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Correlation Coefficient) พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.043 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นก็คือ ยอมรับสมมติฐาน (H_0)หมายความว่า ปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ อาชีพ สถานภาพสมรส จำนวนบุตร ระดับการศึกษา

ตาราง 105 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพกับเพศของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

การลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	จำนวน (คน)	Mann Whitney U
ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	200	0.482
ไม่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	200	(2 – tailed)

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 105 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบ Two Independent – Sample (Mann-Whitney U) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.482 ซึ่งมากกว่า 0.05 ($0.482 > 0.05$) นั่นก็หมายความว่า การลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมีความสัมพันธ์กับเพศของผู้ลงทุนรายย่อย ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 106 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพกับอายุของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

การลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	จำนวน (คน)	Mann Whitney U
ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	200	0.032
ไม่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	200	(2 – tailed)

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 106 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบ Two Independent – Sample (Mann-Whitney U) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.032 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ($0.032 < 0.05$) นั่นก็คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า การลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมีความสัมพันธ์กับอายุของผู้ลงทุนรายย่อย ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 107 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพกับรายได้ของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

การลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	จำนวน (คน)	Mann Whitney U
ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	200	0.980
ไม่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	200	(2 – tailed)

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 107 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบ Two Independent – Sample (Mann-Whitney U) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.980 ซึ่งมากกว่า 0.05 ($0.980 > 0.05$) นั่นก็คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า การลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมีความสัมพันธ์กับรายได้ของผู้ลงทุนรายย่อย ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 108 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพกับอาชีพของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

การลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	จำนวน (คน)	Mann Whitney U
ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	200	0.705
ไม่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	200	(2 – tailed)

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 108 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบ Two Independent – Sample (Mann-Whitney U) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.705 ซึ่งมากกว่า 0.05 ($0.705 > 0.05$) นั่นก็คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า การลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมีความสัมพันธ์กับอาชีพของผู้ลงทุนรายย่อย ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 109 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพกับสถานภาพสมรสของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

การลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	จำนวน (คน)	Mann Whitney U
ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	200	0.161
ไม่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	200	(2 – tailed)

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 109 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบ Two Independent – Sample (Mann-Whitney U) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.161 ซึ่งมากกว่า 0.05 ($0.161 > 0.05$) นั่นก็คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า การลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมีความสัมพันธ์กับสถานภาพสมรสของผู้ลงทุนรายย่อย ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 110 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพกับจำนวนบุตรของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

การลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	จำนวน (คน)	Mann Whitney U
ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	200	0.241
ไม่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	200	(2 – tailed)

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 110 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบ Two Independent – Sample (Mann-Whitney U) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.241 ซึ่งมากกว่า 0.05 ($0.241 > 0.05$) นั่นก็คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า การลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมีความสัมพันธ์กับจำนวนบุตรของผู้ลงทุนรายย่อย ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 111 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพกับระดับการศึกษาของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

การลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	จำนวน (คน)	Mann Whitney U
ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	200	0.635
ไม่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	200	(2 – tailed)

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 111 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบ Two Independent – Sample (Mann-Whitney U) พบว่า มีค่า prob. เท่ากับ 0.635 ซึ่งมากกว่า 0.05 ($0.635 > 0.05$) นั่นก็คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า การลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของผู้ลงทุนรายย่อย ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 8 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการลงทุนกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตาม ด้านแรงจูงใจ ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร

ตาราง 112 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านแรงจูงใจกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของผู้ลงทุนรายย่อย

ตัวแปร	ปัจจัยการลงทุน ด้านแรงจูงใจ	การลงทุนในกองทุนรวมเพื่อ การเลี้ยงชีพ
ปัจจัยการลงทุน ด้านแรงจูงใจ	1.000 (.)	0.054 (0.281)
การลงทุนในกองทุนรวมเพื่อ การเลี้ยงชีพ	0.054 (0.281)	1.000 (.)

จากตาราง 112 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Correlation Coefficient) พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.281 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นก็คือ ยอมรับสมมติฐาน (H₀)หมายความว่า ปัจจัยการลงทุนด้านแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของผู้ลงทุนรายย่อยด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนเฉลี่ยในแต่ละปี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 113 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุนกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของผู้ลงทุนรายย่อย

ตัวแปร	ปัจจัยการลงทุน ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน	การลงทุนในกองทุนรวมเพื่อ การเลี้ยงชีพ
ปัจจัยการลงทุน วัตถุประสงค์การลงทุน	1.000 (.)	0.040 (0.426)
การลงทุนในกองทุนรวมเพื่อ การเลี้ยงชีพ	0.040 (0.426)	1.000 (.)

จากตาราง 113 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Correlation Coefficient) พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.426 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นก็คือ ยอมรับสมมติฐาน (H₀)หมายความว่า ปัจจัยการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุนมีความสัมพันธ์กับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของผู้ลงทุนรายย่อยด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนเฉลี่ยในแต่ละปี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 114 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารกับการลงทุนใน
กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของผู้ลงทุนรายย่อย

ตัวแปร	ปัจจัยการลงทุน ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	การลงทุนในกองทุนรวมเพื่อ การเลี้ยงชีพ
ปัจจัยการลงทุน ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	1.000 (.)	0.027 (0.593)
การลงทุนในกองทุนรวมเพื่อ การเลี้ยงชีพ	0.027 (0.593)	1.000 (.)

จากตาราง 114 วิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Correlation Coefficient) พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.593 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นก็คือ ยอมรับสมมติฐาน (H₀) หมายความว่า ปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมีความสัมพันธ์กับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของผู้ลงทุนรายย่อยด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนเฉลี่ยในแต่ละปี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยที่ลงทุนและไม่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังต่อไปนี้

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า

สังเขปความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาปัจจัยในการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ลงทุนรายย่อยกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร
6. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ลงทุนรายย่อยกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร
7. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนกับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ อาชีพ สถานภาพสมรส จำนวนบุตร ระดับการศึกษา
2. ปัจจัยการลงทุนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตาม แรงจูงใจ วัตถุประสงค์การลงทุน การรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร
3. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ อาชีพ สถานภาพสมรส จำนวนบุตร ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร
4. ปัจจัยการลงทุนด้านแรงจูงใจ วัตถุประสงค์การลงทุน การรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ หมายถึงผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุระหว่าง 20 – 50 ปี ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ หรือ ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครที่ไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่าง หมายถึงผู้ลงทุนรายย่อยอายุระหว่าง 20 – 50 ปี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ หรือ ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ที่พักอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร การสุ่มตัวอย่างใช้แบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่มคือ ผู้ที่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และ ผู้ที่ไม่ได้ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ โดยในการศึกษาครั้งนี้เราให้ความสำคัญของทั้ง 2 กลุ่ม เท่าเทียมกัน ซึ่งขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้จากการใช้สูตรคำนวณ (ดร.วิเชียร เกตุสิงห์, 2543 : 24) จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 399 ตัวอย่าง จึงเก็บตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่างเพื่อใช้ในการนี้มีข้อผิดพลาดในเก็บข้อมูลโดยมีความคลาดเคลื่อนในการประมาณไม่เกิน 5% ที่ความเชื่อมั่น 95%

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามซึ่งสร้างขึ้นจากการรวบรวมข้อมูลทั้ง ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาสร้างเป็นข้อคำถามในแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ อาชีพ สถานภาพสมรส จำนวนบุตร ระดับการศึกษา เป็นแบบสอบถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Questions)

ตอนที่ 2 ข้อมูลในการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครเป็นแบบสอบถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Questions)

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นแบบสอบถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Questions)

ตอนที่ 4 ปัจจัยการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย โดยแบ่งออกเป็น ด้านแรงจูงใจ ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร เป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบมาตราส่วน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเก็บข้อมูลจากผู้เข้ามาติดต่อกับ บริษัทเงินทุน เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) ระหว่างเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม 2546

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมด มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแปลงข้อมูลและใส่รหัส (Coding) และนำไปประมวลผลและวิเคราะห์ ข้อมูลโดยโปรแกรม SPSS/PC (Statistical Package for Social Sciences) Version 10 for Windows โดยโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. นำข้อมูลในส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะทั่วไปของผู้ลงทุนรายย่อยที่ตอบแบบสอบถามในปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ อาชีพ สถานภาพสมรส จำนวนบุตร ระดับการศึกษามาแจกแจงความถี่ และเสนอเป็นคำร้อยละ

2. นำข้อมูลส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลในการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยที่ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ นำมาแจกแจงความถี่ และเสนอเป็นร้อยละ

3. นำข้อมูลส่วนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยที่ตอบแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ นำมาแจกแจงความถี่ และเสนอเป็นร้อยละ

4. นำข้อมูลส่วนที่ 4 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยที่ตอบแบบสอบถาม มาคำนวณ และได้กำหนดการให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถาม ที่เกี่ยวกับการให้ความสำคัญปัจจัยการลงทุนในด้านแรงจูงใจ ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5. ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการลงทุนด้วยสถิติ Nonparametric แบบ Two Independent – Sample (Mann – Whitney U) โดยใช้สูตร Mann – Whitney U (เฉพาะเพศ)

6. ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการลงทุนด้วยสถิติ Nonparametric แบบ Chi-square (Kruskal – Wallis test) โดยใช้สูตร Kruskal – Wallis (เฉพาะ อายุ รายได้ อาชีพ สถานภาพสมรส จำนวนบุตร ระดับการศึกษา)

7. ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนกับพฤติกรรมการลงทุน โดยใช้สถิติทดสอบค่าสัมพัทธ์อย่างง่ายของสเปียร์แมน (Spearman rankorder correlation coefficient)

8. ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพกับพฤติกรรมการลงทุน กับ โดยใช้สถิติ Nonparametric แบบ Two Independent – Sample (Mann – Whitney U) โดยใช้สูตร Mann – Whitney U

9. ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพกับปัจจัยการลงทุน โดยใช้สถิติทดสอบค่าสัมพัทธ์อย่างง่ายของสเปียร์แมน (Spearman rankorder correlation coefficient)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ที่ลงทุนและไม่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ผู้ลงทุนรายย่อยส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 31 – 40 ปี รายได้รวมต่อเดือน 20,000 – 40,000 บาท อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน สถานภาพสมรสโสด ยังไม่มีบุตร ระดับการศึกษาปริญญาตรี

2. ผู้ลงทุนรายย่อยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพส่วนใหญ่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพแบบผสมผสาน ผู้ลงทุนรายย่อยลงทุนในเงินฝากในสถาบันการเงินมากที่สุด รองลงมาคือลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ/กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ลงทุนในประกันชีวิตที่มีผลตอบแทน ลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล ลงทุนในหลักทรัพย์/หุ้นกู้ ลงทุนในกองทุนรวมอื่นๆ เรียงตามลำดับ

3. ผู้ลงทุนรายย่อย ส่วนใหญ่ลงทุนในแต่ละปีอยู่ระหว่าง 20,0001 – 50,000 บาท จำนวนครั้งที่ลงทุนมากกว่า 1 ครั้งต่อปี มีการวางแผนในการลงทุน มีการกระจายความเสี่ยงในการลงทุน ระยะเวลาในการลงทุนเป็นการลงทุนระยะยาว (มากกว่า 1 ปี) สถาบันที่ลงทุนเป็นของรัฐบาล/รัฐวิสาหกิจ โครงสร้างผู้ถือหุ้นเป็นคนไทย หาข้อมูลข่าวสารจากเพื่อน/คนรู้จัก และผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจคือตัวผู้ลงทุน

4. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าผู้ลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านแรงจูงใจผู้ลงทุนรายย่อยให้ระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน และ ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร ผู้ลงทุนรายย่อยให้ระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏผลดังนี้

4.1 ด้านแรงจูงใจ พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญต่อปัจจัยการลงทุนในข้อ ความมั่นคงของสถาบันผู้รับฝากเงินอยู่ในระดับมากที่สุด ชื่อเสียงของสถาบันผู้รับฝากเงิน ผลตอบแทนในการลงทุน ความเสี่ยงในการลงทุน สิทธิประโยชน์ทางด้านภาษี และ ความยืดหยุ่นในการลงทุน อยู่ในระดับมาก

4.2 ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญต่อปัจจัยการลงทุนในข้อ เพื่อเก็บไว้ใช้ในยามเจ็บป่วยหรือยามชรา เพื่อต้องการดอกเบี้ย อยู่ในระดับมาก เพื่อการศึกษา เพื่อเป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อซื้อสินทรัพย์อยู่ในระดับปานกลาง และเพื่อกิจกรรมทางศาสนา/ประเพณี และเพื่อเป็นหลักประกันในการกู้เงิน อยู่ในระดับน้อย

4.3 ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญต่อปัจจัยการลงทุนในข้อ หนังสือพิมพ์/นิตยสาร บุคคล อยู่ในระดับมาก โทรทัศน์ วิทยุ แผ่นพับ/ป้ายโฆษณา อินเทอร์เน็ต และ หนังสือชีชวน อยู่ในระดับปานกลาง

5. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ รายได้ อาชีพ สถานภาพสมรส จำนวนบุตร ระดับการศึกษา

5.1 ด้านเพศ พบว่า

เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกระจายความเสี่ยง ข้อมูลในการลงทุน และ ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกนั้นมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5.2 ด้านอายุ พบว่า

อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยต่อปี จำนวนครั้งที่ลงทุนต่อปี การวางแผนในการลงทุน การกระจายความเสี่ยงในการลงทุน ระยะเวลาในการลงทุน โครงสร้างผู้ถือหุ้น แหล่งข้อมูลในการลงทุน และ ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกนั้นมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5.3 ด้านรายได้ พบว่า

รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยต่อปี การวางแผนในการลงทุน ระยะเวลาในการลงทุน ประเภทของสถาบันที่ลงทุน โครงสร้างผู้ถือหุ้น แหล่งข้อมูลในการลงทุน ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับจำนวนครั้งที่ลงทุนต่อปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.4 ด้านอาชีพ พบว่า

อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยต่อปี และ ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกนั้นมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5.5 ด้านสถานภาพสมรส พบว่า

สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับจำนวนเงินที่ลงทุนเฉลี่ยต่อปี จำนวนครั้งที่ลงทุนต่อปี การกระจายความเสี่ยงในการลงทุน ประเภทของสถาบันที่ลงทุน โครงสร้างผู้ถือหุ้น แหล่งข้อมูลในการลงทุน ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ 0.01 และ สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนในการลงทุน ระยะเวลาในการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.6 ด้านจำนวนบุตร พบว่า

จำนวนบุตรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยต่อปี จำนวนครั้งที่ลงทุนต่อปี การวางแผนในการลงทุน การกระจายความเสี่ยงในการลงทุน โครงสร้างผู้ถือหุ้น แหล่งข้อมูลในการลงทุน ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์สัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระยะเวลาในการลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญ

5.7 ด้านระดับการศึกษา

ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์สัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยต่อปี จำนวนครั้งที่ลงทุนต่อปี การวางแผนในการลงทุน การกระจายความเสี่ยงในการลงทุน โครงสร้างผู้ถือหุ้น แหล่งข้อมูลในการลงทุน ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกนั้นมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญ

6. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการลงทุนกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามด้านแรงจูงใจ ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร

6.1 ด้านแรงจูงใจ พบว่า

ปัจจัยการลงทุนด้านแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกระจายความเสี่ยงในการลงทุน ระยะเวลาในการลงทุน และ ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6.2 ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน พบว่า

ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์การลงทุนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกระจายความเสี่ยงในการลงทุน ระยะเวลาในการลงทุน และ ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจในการลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6.3 ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร พบว่า

ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนในการลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ ปัจจัยการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยต่อปี แหล่งข้อมูลในการลงทุน และ ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจในการลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

7. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ลงทุนรายย่อย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ รายได้ อาชีพ สถานภาพสมรส จำนวนบุตร ระดับการศึกษา

พบว่าการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมีความสัมพันธ์กับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ลงทุน รายย่อยในส่วนที่เกี่ยวกับอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

8. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพกับปัจจัยการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามด้านแรงจูงใจ ด้านวัตถุประสงค์การออม ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร

พบว่าการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมีความสัมพันธ์กับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ลงทุน รายย่อยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

จากการศึกษาการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยที่ ลงทุนและไม่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ในเขตกรุงเทพมหานคร มีประเด็นที่น่าสนใจมาอภิปราย ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าส่วนใหญ่ ให้ความสำคัญกับปัจจัยการลงทุนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าผู้ลงทุนรายย่อยให้ ให้ความสำคัญด้านแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านวัตถุประสงค์การลงทุน และ ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร อยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ในเขตกรุงเทพมหานคร

เพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนด้านการกระจายความเสี่ยงในการลงทุนอย่าง มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับ อัญชนี วิชาภัย (2540:106) พบว่าพฤติกรรมของเพศชายและเพศ หญิงแตกต่างกันทั้งในด้านความคิดเห็น ทักษะคติ ตลอดจนการตัดสินใจ

อายุ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในด้าน จำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยต่อปี จำนวน ครั้งที่ลงทุน การวางแผนในการลงทุน การกระจายความเสี่ยงในการลงทุน ระยะเวลาในการลงทุน โครงสร้างผู้ ถือหุ้น ข้อมูลของการลงทุน และผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538:298) กล่าวว่า อายุมีผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกและพฤติกรรมการซื้อ อายุเป็น ปัจจัยที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องความคิดและพฤติกรรม อีกทั้งยังเป็นสิ่งกำหนดความแตกต่างใน ด้านของความยากง่ายในการชักจูงใจด้วย โดยเฉพาะวัยที่ต่างกัน

รายได้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในด้าน จำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยต่อปี จำนวน ครั้งที่ลงทุน การวางแผนในการลงทุน การกระจายความเสี่ยงในการลงทุน ระยะเวลาในการลงทุน สถาบันที่ ลงทุน โครงสร้างผู้ถือหุ้น ข้อมูลของการลงทุน และผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับโสภณ โรจน์ธำรงค์ (2544:1-15) กล่าวว่าเมื่อรายได้เพิ่มขึ้น ประชาชนมีความโน้มเอียงที่ใช้ จ่ายเพิ่มขึ้นในอัตราที่ต่ำกว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือประชาชนมีความโน้มเอียงที่จะออม เพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงกว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้น

อาชีพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในด้าน จำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยและผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของคาลดอร์ (2544:1-15) ซึ่งกล่าวว่าความโน้มเอียงในการลงทุนของนายทุนและกรรมกรมีความแตกต่างกัน

สถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในด้าน จำนวนเงินลงทุนเฉลี่ย จำนวนครั้งที่ลงทุน การกระจายความเสี่ยงในการลงทุน สถาบันที่ลงทุน โครงสร้างผู้ถือหุ้น ข้อมูลของการลงทุน และผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 การวางแผนในการลงทุน ระยะเวลาในการลงทุน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จำนวนบุตร มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในด้าน จำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยต่อปี จำนวนครั้งที่ลงทุน การวางแผนในการลงทุน การกระจายความเสี่ยงในการลงทุน โครงสร้างผู้ถือหุ้น ข้อมูลของการลงทุน และผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ด้านระยะเวลาในการลงทุน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับโสภณ โรจน์ธำรงค์ (2544:1-15) กล่าวว่าจำนวนผู้พึ่งพิงซึ่งเป็นภาระแก่ครัวเรือนเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการออม

ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในด้าน จำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยต่อปี จำนวนครั้งที่ลงทุน การวางแผนในการลงทุน การกระจายความเสี่ยงในการลงทุน ระยะเวลาในการลงทุน สถาบันที่ลงทุน ข้อมูลของการลงทุน และผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับโสภณ โรจน์ธำรงค์ (2544:1-15) กล่าวว่าระดับการศึกษาเป็นตัวแทนของทัศนคติ ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมการออมทั้งในด้านบวกและลบ เช่นการวินัยในการใช้จ่าย

3. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการลงทุนกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

ด้านแรงจูงใจ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนด้านการกระจายความเสี่ยงในการลงทุน ระยะเวลาในการลงทุน และผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับโสภณ โรจน์ธำรงค์ (2544:1-15) กล่าวว่าสิ่งจูงใจในการออมมีผลบวกต่อพฤติกรรมการออมซึ่งปรากฏผลในประเทศญี่ปุ่น

ด้านวัตถุประสงค์การลงทุน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในด้าน ระยะเวลาในการลงทุน สถาบันที่ลงทุน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การสำรวจการออมของครัวเรือนในปี 2541 ซึ่งกล่าวว่าปัจจัยเรื่องวัตถุประสงค์ในการออมมีผลต่อพฤติกรรมการออมโดยชี้ให้เห็นว่าผลกระทบจากอัตราดอกเบี้ยจะมีแนวโน้มสูงจะทำให้พฤติกรรมการออมเปลี่ยนไป

ด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในด้าน การวางแผนในการลงทุน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 จำนวนเงินลงทุนเฉลี่ย ข้อมูลของการลงทุน และผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 พบว่าปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารมีความสัมพันธ์กับการวางแผนในการลงทุน ผู้ลงทุนต้องการข้อมูลในการลงทุนและประเมินปริมาณเม็ดเงินที่จะนำไปลงทุน พร้อมทั้งต้องหาแหล่งของข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจในการลงทุน

4. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยการลงทุนด้านแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุน ในด้านการกระจายความเสี่ยง ระยะเวลาในการลงทุน และ ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่ง

สอดคล้องกับผลการวิจัยของบริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด กล่าวว่าผู้ออมส่วนใหญ่ที่มีรายได้ไม่มากนัก มีความไม่มั่นใจที่จะกำหนดสัดส่วนเงินออมในแต่ละเดือนที่แน่นอนลงไป ทำให้ผู้ออมอาจเลือกลงทุนในเงินออมที่มีระยะเวลายาว แม้จะได้ดอกเบี้ยหรือผลตอบแทนต่ำกว่า

ปัจจัยการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในด้านการกระจายความเสี่ยง ระยะเวลาในการการลงทุน และ ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการออมของครัวเรือนของโสภณ โรจน์ธำรงค์ (2544:1-15) ที่กล่าวว่า มีผู้รายได้สูงมักจะมีการออมหรือลงทุนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อกระจายความเสี่ยง ซึ่งสอดคล้องกับระยะเวลา และ วัตถุประสงค์ในการลงทุน

ปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุน ในด้านจำนวนเงินลงทุนในแต่ละปี ข้อมูลการลงทุน และ ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด (2539) ซึ่งกล่าวว่า สิ่งสำคัญที่จะทำให้ระบบการลงทุนหรือการออมเข้าถึงเป้าหมายอย่างทั่วถึง และ เน้นหนักงานทางด้านประชาสัมพันธ์ สร้างความรู้ ความเข้าใจ ให้เกิดขึ้นแก่นักลงทุนเป็นหลัก

5. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพกับปัจจัยในการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

การลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยในการลงทุนทั้งด้านแรงจูงใจ วัตถุประสงค์การลงทุน และการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร เพราะผู้ลงทุนรายย่อยใช้หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ในการลงทุนคล้ายคลึงกัน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากผลการศึกษาการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยที่ลงทุนและไม่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้ว่า

1. จากการวิจัยพบว่าผู้ลงทุนรายย่อยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 31 – 40 ปี รายได้รวมต่อเดือน 20,000 – 40,000 บาท อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน สถานภาพสมรส ยังไม่มีบุตร ระดับการศึกษาปริญญาตรี ดังนั้น บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมควรที่จะประชาสัมพันธ์สิทธิประโยชน์และผลตอบแทนไปยังกลุ่มผู้ลงทุนรายย่อยดังกล่าว โดยผ่านสื่อหรือช่องทางที่สามารถเข้าถึงกลุ่มผู้ลงทุนรายย่อยดังกล่าว

2. จากการวิจัยพบว่าพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยส่วนใหญ่ลงทุนในแต่ละปีอยู่ระหว่าง 20,000 – 50,000 บาท จำนวนครั้งที่ลงทุนมากกว่า 1 ครั้งต่อปี มีการวางแผนการลงทุน มีการกระจายความเสี่ยงในการลงทุน ระยะเวลาในการลงทุนเป็นการลงทุนระยะยาว (มากกว่า 1 ปี) สถาบันที่ลงทุนเป็นของรัฐบาล/รัฐวิสาหกิจ โครงสร้างผู้ถือหุ้นเป็นคนไทย หาข้อมูล/ข่าวสาร จากเพื่อนหรือคนรู้จัก และ ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจคือตัวผู้ลงทุน ดังนั้น บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมควรจัดตั้งกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่เหมาะสมกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย เพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้ลงทุนรายย่อยหันมาลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เนื่องจากตรงกับพฤติกรรมหรือลักษณะการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย

3. จากการวิจัยพบว่าผู้ลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญกับปัจจัยการลงทุนด้านแรงจูงใจอยู่ในระดับมากโดยรายข้อให้ความสำคัญกับความมั่นคงของสถาบันผู้รับเงินฝากหรือลงทุนอยู่ในระดับมากที่สุด ปัจจัยการลงทุนด้านวัตถุประสงค์การลงทุนอยู่ในระดับปานกลาง โดยรายข้อให้ความสำคัญกับเพื่อเก็บไว้ใช้ในยามเจ็บป่วยหรือยามชรา และ เพื่อต้องการดอกเบี้อยู่ในระดับมาก ปัจจัยการลงทุนด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสารอยู่ในระดับปานกลาง โดยรายข้อให้ความสำคัญกับหนังสือพิมพ์/นิตยสาร และ บุคคล อยู่ในระดับมาก ดังนั้นบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมควรให้ความสำคัญสร้างความเชื่อมั่นในเรื่องของความมั่นคงของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมให้แก่ผู้ลงทุนรายย่อย รวมทั้งเน้นให้ผู้ลงทุนรายย่อยตระหนักถึงประโยชน์ของการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ที่สามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ในการลงทุนในเรื่องเพื่อเก็บไว้ใช้ในยามเจ็บป่วยหรือยามชรา และ เพื่อต้องการดอกเบี้อย่างได้โดยผ่านสื่อบุคคล และ หนังสือพิมพ์/นิตยสาร เพื่อเพิ่มความมั่นใจในการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมากยิ่งขึ้น

4. จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ลงทุนรายย่อยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุน ดังนั้นบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมควรเน้นให้ผู้ลงทุนรายย่อยในแต่ละกลุ่มทราบถึงจุดเด่นของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในแต่ละประเภทที่สอดคล้องกับพฤติกรรม เช่น อายุมีความสัมพันธ์กับกับพฤติกรรมกับพฤติกรรมการลงทุนในส่วนจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยในแต่ละปี บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมควรนำเสนอแก่ผู้ลงทุนรายย่อยว่าการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ สามารถลงทุนในแต่ละปีด้วยวงเงินขั้นต่ำเพียง 5,000 บาท และ ในปีถัดไปสามารถเพิ่มหรือลดวงเงินได้

5. จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่าปัจจัยการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุน โดยเฉพาะในด้านแรงจูงใจและด้านวัตถุประสงค์ในการลงทุนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในส่วน การกระจายความเสี่ยงในการลงทุน ระยะเวลาในการลงทุน และ ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจลงทุน ดังนั้น บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมควรเน้นให้ผู้ลงทุนรายย่อยทราบถึงกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพประเภทต่าง ๆ มีความเสี่ยงในการลงทุนต่างกันอย่างไร เพื่อเป็นข้อมูลช่วยให้ผู้ลงทุนรายย่อยตัดสินใจในการลงทุนได้ง่ายขึ้นและสามารถเลือกลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่เหมาะสมกับผู้ลงทุนเอง

6. จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่าผู้ลงทุนรายย่อยที่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมีความสัมพันธ์กับอายุของผู้ลงทุนรายย่อยโดยส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมควรเน้นทำการส่งเสริมการตลาดกับผู้ลงทุนรายย่อยที่อยู่ในช่วงอายุดังกล่าว เพราะมีแนวโน้มว่าจะลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ มากกว่าผู้ลงทุนรายย่อยในช่วงอายุอื่น ๆ นอกจากนี้ควรให้ข้อมูล/ข่าวสาร และ สิทธิประโยชน์ที่จะได้รับการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แก่ผู้ลงทุนรายย่อยในช่วงอายุอื่น ๆ เพื่อเพิ่มฐานผู้ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพให้มากขึ้น

7. จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่าผู้ลงทุนรายย่อยที่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และ ผู้ไม่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยการลงทุนในด้านต่าง ๆ ดังนั้น บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม ควรเน้นความแตกต่างระหว่างการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ กับ การลงทุนประเภทอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องวัตถุประสงค์การลงทุนในด้านเพื่อเก็บไว้ใช้ในยามเจ็บป่วยหรือยามชรา และ สิทธิประโยชน์ทางด้านภาษี ซึ่งเป็นจุดเด่นของการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เมื่อเปรียบเทียบกับการลงทุนประเภทอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เพื่อนำผลการวิจัยมา กำหนดกลยุทธ์การลงทุนของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางเลือกให้กับผู้ลงทุน รายย่อย

2. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ กับ การประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ เนื่องจากการทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ ถือได้ว่าเป็นการออมเพื่อการ เกษียณอายุอีกวิธีหนึ่ง โดยถือได้ว่าเป็นคู่แข่งชั้นทางอ้อมของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

3. ควรทำการศึกษาทัศนคติของผู้ประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ ต่อกองทุนรวมเพื่อการ เลี้ยงชีพ เนื่องจากเป็นบุคคลที่เข้าเงื่อนไขในการที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีอากร และ เป็นกลุ่ม เป้าหมายของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แต่กลับไม่สนใจในการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ อาจจะ เนื่องมาจากการมีรัฐสวัสดิการและกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

4. ควรทำการศึกษาทัศนคติของผู้ประกอบอาชีพอิสระ ต่อกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เนื่องจาก เป็นบุคคลที่เข้าเงื่อนไขในการที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีอากร และ เป็นกลุ่มเป้าหมายของกองทุน รวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แต่กลับไม่สนใจในการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ทั้งที่ไม่มีรัฐสวัสดิการและ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- โสภณ โรจน์ธำรงค์. (2541). *วัฒนธรรมการออม เอกสารวิจัย : สายสารสนเทศและประชาสัมพันธ์ ธนาคารแห่งประเทศไทย*.
- โสภณ โรจน์ธำรงค์. (2543). *ทางเลือกสำหรับผู้ลงทุน เอกสารวิจัย : สายสารสนเทศและประชาสัมพันธ์ ธนาคารแห่งประเทศไทย*.
- โสภณ โรจน์ธำรงค์. (2544). *แนวคิดเรื่องการออมและลงทุน เอกสารวิจัย : สายสารสนเทศและประชาสัมพันธ์ ธนาคารแห่งประเทศไทย*.
- วรางคณา บุญเทียม. (2540). *พฤติกรรมการเลือกลงทุนของกองทุนรวมในประเทศไทย ภาคนิพนธ์* สม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- ปรเมศวร์ โพธิ์ขำ. (2545). *ความสัมพันธ์ของการออม การลงทุนและผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ ภาคนิพนธ์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก*.
- รัตน์ พานิชพันธ์. (2540). *ตลาดเงินและตลาดทุนกับความมั่นคงของชาติ ภาคนิพนธ์ วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร*.
- บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน กลีกรไทย จำกัด. (2545) *หนังสือชี้ชวนเสนอขายหน่วยลงทุน*. กรุงเทพฯ: บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมกลีกรไทย.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2544). *รายงานเศรษฐกิจและการเงิน เดือนตุลาคม 2544 : ธนาคารแห่งประเทศไทย*.
- กระแสดรรชนี. (2539). *เครื่องมือระดมเงินออมระยะยาว : ความจำเป็นเร่งด่วนของเศรษฐกิจไทย เอกสารวิจัย : บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด*.
- กระแสดรรชนี. (2543). *เงินออมระยะยาว : ปัจจัยสำคัญเสริมความมั่นคงเศรษฐกิจไทย เอกสารวิจัย : บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด*.
- กระแสดรรชนี. (2545). *กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) : อีกช่องทางของการออมเพื่อเกษียณอายุ เอกสารวิจัย: บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด*.
- กัลยา วาณิชย์บัญชา. (2545). *ภาควิชาสถิติ. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.
- นราศรี ไวนิชกุล และชูศักดิ์ อุดมศรี. (2540). *ระเบียบวิธีวิจัยธุรกิจ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. (2541) *การบริหารและการตลาดยุคใหม่*. กรุงเทพฯ :สำนักพิมพ์บิสิเนสเวิลด์.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยที่ลงทุนและไม่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง ในการตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้ คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะทั่วไปของผู้ลงทุนรายย่อยของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะของการลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการลงทุน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของผู้ลงทุนรายย่อย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ตามความเป็นจริง

1. เพศ

1.1 ☐ ชาย

1.2 ☐ หญิง
2. อายุ

2.1 ☐ 20 – 30 ปี

2.2 ☐ 31 – 40 ปี

2.3 ☐ 41 - 50 ปี
3. รายได้ต่อเดือน

3.1 ☐ น้อยกว่า 20,000 บาท

3.2 ☐ 20,000 – 40,000 บาท

3.5 ☐ มากกว่า 40,000 บาท
4. อาชีพ

4.1 ☐ พนักงานบริษัทเอกชน

4.2 ☐ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

4.3 ☐ ประกอบอาชีพอิสระ
5. สถานภาพสมรส

5.1 ☐ โสด

5.2 ☐ สมรส

5.3 ☐ ม่าย/หย่าร้าง
6. จำนวนบุตร

6.1 ☐ ไม่มีบุตร

6.2 ☐ 1 – 2 คน

6.3 ☐ 3 - 4 คน

6.4 ☐ มากกว่า 4 คน
7. ระดับการศึกษา

7.1 ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี

7.2 ☐ ปริญญาตรี

7.3 ☐ สูงกว่าปริญญาตรี

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ตามความเป็นจริง

1. ท่านได้ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ
 - 1.1 ☐ ลงทุน (ตอบข้อ 2 เป็นต้นไป)
 - 1.2 ☐ ไม่ลงทุน (ตอบข้อ 3 เป็นต้นไป)
2. ท่านลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพประเภทใดมากที่สุด
 - 2.1 ☐ กองทุนรวมเพื่อหุ้นทุน
 - 2.2 ☐ กองทุนรวมเพื่อตราสารหนี้
 - 2.3 ☐ กองทุนรวมเพื่อพันธบัตร
 - 2.4 ☐ กองทุนรวมแบบยืดหยุ่น
 - 2.5 ☐ กองทุนแบบผสมผสาน
 - 2.6 ☐ ลงทุนในกองทุนรวมมากกว่า 1 ประเภท
3. ท่านได้ลงทุนในเงินฝากกับสถาบันทางการเงินหรือไม่
 - 3.1 ☐ ลงทุน
 - 3.2 ☐ ไม่ลงทุน
4. ท่านได้ลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลหรือไม่
 - 4.1 ☐ ลงทุน
 - 4.2 ☐ ไม่ลงทุน
5. ท่านได้ลงทุนในประกันชีวิตที่มีผลตอบแทนหรือไม่
 - 5.1 ☐ ลงทุน
 - 5.2 ☐ ไม่ลงทุน
6. ท่านได้ลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ/กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือไม่
 - 6.1 ☐ ลงทุน
 - 6.2 ☐ ไม่ลงทุน
7. ท่านได้ลงทุนในหลักทรัพย์/หุ้นกู้หรือไม่
 - 7.1 ☐ ลงทุน
 - 7.2 ☐ ไม่ลงทุน
8. ท่านได้ลงทุนในกองทุนรวมแบบอื่นๆ นอกเหนือจากที่กล่าวหรือไม่
 - 8.1 ☐ ลงทุน
 - 8.2 ☐ ไม่ลงทุน
9. ท่านได้ลงทุนอื่นๆ หรือไม่ (โปรดระบุ) _____
 - 9.1 ☐ ลงทุน
 - 9.2 ☐ ไม่ลงทุน

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ตามความเป็นจริง

1. จำนวนเงินเฉลี่ยลงทุนต่อปีอยู่ในช่วงใด
 - 1.1 ☐ น้อยกว่า 3,000 บาท
 - 1.2 ☐ 3,000 – 20,000 บาท
 - 1.3 ☐ 20,001 - 50,000 บาท
 - 1.4 ☐ 50,001 – 100,000 บาท
 - 1.5 ☐ มากกว่า 100,000 บาท
2. จำนวนครั้งที่ท่านลงทุนในแต่ละปี
 - 2.1 ☐ 1 ครั้งต่อปี
 - 2.2 ☐ มากกว่า 1 ครั้งต่อปี
3. ท่านวางแผนในการลงทุนล่วงหน้าหรือไม่
 - 3.1 ☐ วางแผน
 - 3.2 ☐ ไม่ได้วางแผน
4. เงินลงทุนส่วนใหญ่ของท่าน จะมีการกระจายความเสี่ยงหรือไม่
 - 4.1 ☐ ใช่
 - 4.2 ☐ ไม่ใช่
5. เงินลงทุนส่วนใหญ่ของท่านเป็นเงินลงทุนในระยะใด
 - 5.1 ☐ ระยะสั้น (ไม่เกิน 1 ปี)
 - 5.2 ☐ ระยะยาว (มากกว่า 1 ปี ขึ้นไป)
6. สถานบันที่ท่านลงทุนส่วนใหญ่เป็นลักษณะใด
 - 6.1 ☐ เอกชน
 - 6.2 ☐ รัฐบาล/รัฐวิสาหกิจ
7. โครงสร้างสถาบันที่ท่านลงทุนผู้ถือหุ้นส่วนใหญ่เป็นใคร
 - 7.1 ☐ ถือหุ้นส่วนใหญ่โดยคนไทย
 - 7.2 ☐ ถือหุ้นส่วนใหญ่โดยต่างชาติ
8. ท่านหาข้อมูลของการลงทุนจากที่ใดมากที่สุด
 - 8.1 ☐ หนังสือพิมพ์/วารสาร
 - 8.2 ☐ ไปสเตอร์ตามสถานที่ต่างๆ
 - 8.3 ☐ Web Site ต่างๆ
 - 8.4 ☐ เพื่อน/คนรู้จัก
 - 8.5 ☐ ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้มีประสบการณ์
 - 8.6 ☐ อื่นๆ _____ (โปรดระบุ)
9. ท่านตัดสินใจลงทุนโดยได้อิทธิพลจากผู้ใดมากที่สุด
 - 9.1 ☐ ตัวเอง
 - 9.2 ☐ บุคคลในครอบครัว
 - 9.3 ☐ เพื่อน/คนรู้จัก
 - 9.4 ☐ ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้มีประสบการณ์
 - 9.5 ☐ อื่นๆ _____ (โปรดระบุ)

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุน
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับที่ท่านให้ความสำคัญ

ประเด็นพิจารณา	สำคัญ มากที่สุด	สำคัญ มาก	สำคัญ ปานกลาง	สำคัญ น้อย	สำคัญ น้อยที่สุด
ปัจจัยด้านแรงจูงใจ					
1. ความมั่นคงของสถาบันผู้รับเงินฝากหรือลงทุน					
2. ชื่อเสียงของสถาบันผู้รับเงินฝากหรือลงทุน					
3. ผลตอบแทนในการลงทุน					
4. ความเสี่ยงในการลงทุน					
5. สิทธิประโยชน์ทางด้านภาษี					
6. ความยืดหยุ่นในการลงทุน					
ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์การลงทุน					
7. เพื่อเก็บไว้ใช้ยามเจ็บป่วยหรือยามชรา					
8. เพื่อการศึกษา					
9. เพื่อเป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพ					
10. เพื่อต้องการดอกเบี้ย					
11. เพื่อซื้อสินทรัพย์อื่น ๆ					
12. เพื่อกิจกรรมทางศาสนา / ประเพณี					
13. เพื่อเป็นหลักประกันในการกู้เงิน					
ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูล/ข่าวสาร					
14. ท่านให้ความสำคัญกับสื่อใดที่ทำให้ได้รับข้อมูล/ข่าวสารการลงทุน					
14.1 โทรทัศน์					
14.2 วิทยุ					
14.3 หนังสือพิมพ์/นิตยสาร					
14.4 แผ่นพับ/ป้ายโฆษณา					
14.5 อินเทอร์เน็ต					
14.6 บุคคล					
14.7 หนังสือชี้ชวน					

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ และหนังสือเรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รองศาสตราจารย์ สุภาพรณ สิริแพทย์พิสุทธิ์	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผจงศักดิ์ หมวดสง	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ ณัฐยา ประดิษฐสุวรรณ	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อผู้วิจัย	นางสาวรัตนพร เสี่ยงลอย Miss Ratanaporn Sieangloy
วันเดือนปีเกิด	10 มีนาคม 2510
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 100/102 หมู่ที่ 7 ถนนกาญจนาภิเษก แขวงบางแค เขตบางแค กรุงเทพมหานคร 10160
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่บริหารสินทรัพย์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท ไทย รีคอฟเวอร์รี่ แมเนจเม้นท์ จำกัด 973 ชั้น 7 อาคารเพรสซิเด็นท์ทาวเวอร์ ถนนเพลินจิต แขวงราชดำริ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2532	ปริญญาตรี สาขาการเงินการธนาคาร มหาวิทยาลัยสยาม
พ.ศ. 2546	ปริญญาโท สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ